

ลิลิต พระถือแห่กับภินนุ

५५. ७

५५. ७

ลิลิต พระภ

ร่าย ๑ ศรี สวรรค์ พิพัฒน์ มงคล ปรากฏ กิตติ กักก้อง กุลา หด ห่อน ผน ชยณ ชยาด ราช ฤทธิ กรุงเทพ มหา นคร มหิน ทรอโยททยา สุด ประเสริฐ สัมบูรณ์ พุพงษ์ พำพุง ชวร เสด็จ เสด็จ ดันกร หมด เกตุ ภูมณฑล พระราช ราช รัตน เกษม พระนคร ศรี โสภิต เวียง สวรรค์ ปุณปาน	เพิ่ม พตผล ภิญ โนยศ สู่เทือน ท้อง พสุธา ตด ชนแซง แซง ช่มชาติ ทอศ ศักดิ์ ออก ระอา อมร รัตน โกสินทร์ นพวิไล โดทยเดิ อุดมย เสด็จ เคื่อง หล้า ดุจทินกร กางเก็จ เจริญยศ จอมเจ้า สรรพ สกต สันมา เปรม ปราศ เปรื่อง ธรณ ราช บุญ ฤทธิ รั้งสวรรค ไพศาล ตำเว้ง ศุภ
---	--

ต้นก้น ทอดถอน หน้า

เดอศ ตำ ภาฯจว

๔ มหิศร ไสภิกะ เพียง

ต้อง โดกย คดอด เขตฯ แขวง

อริทธร ขยาด แฉง

ทุกเทศ ทุกไท้ ท้าว

๑ เสนาะ ส่นัน เลี้ยงฮ่าน เขื่อน

เพรง พร้า พระภาฯ ขยาย

เชิงชวน ชื่น หมิง ชาย

เดห์รศ สุกนธ์ ไถ้

๑ นิทาน นิเทศ ไถ้

กถอน กถาว รวอ เรืองระเนียบ

คมคำ ร่ำเรียง เรียบ

อุธำหิ สรร เดกแสง

๑ ตุจดัง มหาฯราชวัง

ท่าเทียบ อนิรุท

พระ ภาฯ ระเบิด สุต

ท่าเทียบ พระถอ ไน้

ร้าย ๑ มับรินทรี ถิ่น หนึ่ง

ถ้วน ถึงสรรพ โอพาร

เวียน แวด ช้อม ถ้อม วง

พ่าง สุกคั่นธานี

บุญ พระจอม เจ้ากิดา

พัน แต่ง

ขวง ต้าว

หย่อน ยศ พระนา

ทบเทียม เคี่ยม คัด

อภิปราย

ยศ ไว้

ชม ชอบ

ใจ แ่

เด็คตำ คำชาน

ท่าเทียบ

ท่าแ่

มอก แจ้ง

วัง สุนัขดี

สืบ ไว้ ภาย หลัง

เรื่อง สุ่มท

โฆษ แ่

เรื่อง โพน

โสภากัย

เนื่อง น้อม ใจกิด

พิศก้า กิ่ง เวียง สวรรค์

บ้อม ปรา กาว กอบ พร้อม

ปลิว ปลาย ขง สรรต่าง

นาม บูรี รมย นคร

มหัสีร์ เสด็จ สวรรค์
นฤปดินทร์ บิณฑ์ ต้นม
ดิบหก พัน กัตยา
งาม เงื่อน ปาน อัมพร สวรรค์
พระนาม นาม นฤ มด
มีริดา ทัง ค
งาม แลตัม เสด็จ สดวย
ภักตร์ เพียง จันทร เพ็ญ งาม
ดุจ ดาว สวรรค์ ว้าย พ้า
เลิศ ถ้า ดอช โคม

๔ งาม ประ โคม ทังค เคียง
ก่าตติ รุณ เรียง รมย์
พระ พิมพ์ นม นวต ถม
โคม พระ พรรณ ยัม หย้อง
๑๐ นฤ มด มีพีเคียง
ชื่อ ว่านาง จันจอง
นาง เจิม คู่ เคียง ต้นอง
เจดีย์ว นนทต เทศ ได้

๒๐ พระเป็น บิคุเรศ ให้
คู่ขิดำ ตำราญ
๑๐ พีเคียง บริบาท คำ เข้า
แจ่มหน้า นวตศรี

นาม นพรัตน์ นรินทร
กัณห์ ทุก กรม กำนัด
อรรค สดุดา ดวง มาตย์
ผ่อง ผิว พรรณ ผุดผาด
ดวง อบัด วรรณา
โคม เยื่อน อยุ่ ยะแย้ม
ระทวย ดุจ เครือ วัลย์
นาม พระ พิมพ์ แดพระ พรรณ
มา เจดิม โดกย แดตัง หล้า

๑๐ ครอบ ขม
ร่วม ห้อง
โสภาคย์
ยัวแย้ม ยวต กต
๕ ทัง สดอง
จัด ไว้

กนอม นาม
ตั้ง หน้า ใจกวิต
สอง อยุ่ยัง ย่าไชว

๑๐ คอย ประกอง สดองเจ้า

รำย ๑ ยี่งมีบุรีใหญ่

มุดมอช มาก ช้างม้า

แน่น นอง เนือง ราษฎร

มีน ธรณี นามกร

นามวรนาฏ มหิษฐ์

เปนนักราช กำเนิด

มีเอารต ชดช้อย

โนแหตง หด้า โปปาน

นาม พระ ภาศรี โสภากย์

วิมล ภักตร โสภ

เจริญ จิตร จอม ราช

ชื่อนาย กถัน แดนาย เกดิยง

๑ งามวิโดย เดศ ด้า

องค์ พระภาฯ ธ้าไฟ

ทรง โคม ประ โคม ใจ

งามยิ่ง พระตบ แถ้ว

๑ ทำนอช นวย นาด แม้น

น้อย แ่ง ระโอด องค์

พิศ พิลาศ เดศทรง

งาม ดุจจะ ชูช้อน

พร้อม พร้ง ไพร ไพบูลย์

ทแกถ้ว ทกถ้า เกดิชอน เมือง

นามนคร ถพบรี

มหิศร พันธุม ราช

สุมาดี เสอ สวาสดี

หมื่น หกพัน กำหนด

โคม ยิงย้อย หยาด พ้า

ชนมาน สิบหก บี้

โคม มตาก โสภณ

ตักษณา โสภิต

ภวนารถ ทุ่งพิสัย

กถอม แก้ว กถอย ใจ

เดอไตร ภพแผ

ผ่อง แผ้ว

เจริญ สวาสดี

เดศ ท้าว ทุ่งผอง

เหมือน หงษ์

อ่อน อ่อน

โสภากย์ แถพ่อ

เชิด ไร่ ทว่าง ทรวง

๑ งาม ดวง พระภักตร์ เพียง
 งาม เนตร ขำเคือง แด
 งาม ขนง ก่งคิณป์ แปร
 กรรณ คุจ กติบ บัวกำ

๑ นาดัก ดัน ถัดพร้อม
 โยง เขียน เขียน ขาด สม
 ปราง เปดง ปลั่ง น้าชม
 ฝอยน้ำ สอหงษ์ แด

๒ ขิงษา ขิง ฝิ่งฝ้าย
 กร ทลล ะทวย ยาม
 บั๋นองค์ อ่อน อวน กาม
 ส่อง พระ เพดา ตลอด เบอง

๑ งาม อุดม กว่า ท้าว
 ทัว ประเทศ เมือง หดวง
 จัก เปรียบ จัก ป่าน ดวง
 งาม เด็ดดำ น้าแก้ว

๑ เลียง ฝด้น ซอซบ ร้อง
 โฉม พระ ภา อุดม
 ดาว หน่ม นึก นิยม
 ทางคิณ จิตร เจียน บ้า

ร้าย ๑ ขจร ทงแหด่ง หล้า
 ยอยศ พระภา เตือง

เพ็ญ แช
 เดห์ ต้า
 มาเปรียบ ปาน ญา
 เกษกตา ดำนิต

เพรา คม
 สอาก แท้
 เขย ชื่น จิตร พ้อ
 เดห์ ต้า กตถถึง

ฉาย งาม
 ยาศร เยอง
 กาเมศ
 นาท ดัน ถัดส้ม

ทงปรอง
 เดือก แด้ว
 ภักตร์ ห่อน ณีญา
 หล่อ แด้ว ไม้ป่าน

รำชม
 เตือง หล้า
 ยิน นดาก พระนา
 บันเพื้อ ภายหลั่ง

เพื้อ พ้อคำ ขับซอ
 ขาว พงเพอง ถึงนาฏ

ต้อง วรราช ธิดา

ควรญ กิต จิตร กระจกดี

ดูจเกร็ด ทอง ระทวย องค์

พิศวาสดี หวัง ไ้

ดห้อย โหย หวดหา

กรม ควอม ทรง หมอง หมาย

คอย กัดอม เกดียง กดย สวาสดี

คิด ประ หาด หาด ใจ

ต้อง นาง เข้า ในห้อง

ไศก เสร้า หมอง หมาย

๘
๑ นางเจิม นางจัน เข้า

ไฉนแม่ ไฉน งอนงาม

ญา ใคร กระทำ ความ

ญาว่า แม่ บ่วย ไซ้

๑ นฤมต พังก้าว แก่

โยพี จังถาม ต้อง

แต่พิศคอย ปอง

สุดที่ จะซัก ชี

๑ เปนใด กต้าว ตั้งนี้

ใคร ชัดขึ้น กรรมด

ญา บ่วยเจ็บ กังวล

จงบอก ยุมต ให้

เล่นหา หันหวด

ให้ ใฝ่ฝัน หม่น หมอง

พิศวง หวัง ราช

หมองมัว ใหม่ เสร้า รัย

เพี้ย ภาครา หม่น หมอง

ต้อง ต้อง นาง พิเลียง

เห็น ประหาด หาด จิตร

เหตุใด ต้อง รัย เสร้า

เห็น พระพี่ พระน้อง

เคียง ถาม

หม่น ใหม่

เคียง ชัด ไฉน

โรคเรื้อรุม สกนธ์

กต ส่นอง

ตั้ง นั

เผา ศัพ เกิด พี่

ช่อง ให้ ใครเห็น

นำ ชน

หม่น ใหม่

ตั้ง หลิ่ง ไฉน

พี่ รู้ เหตุผล

๑ กังวลดับทุก ถ้า

แทบ จะดี คนตาย

เป็นคน อยู่ อับอาย

บุญชีพ คับชาติ แล้ว

๑ จอม ขวัญ คริสต์ ดังนี้

มีบอก ตาม ความใน

ญาแม่มี ไว้ใจ

ถึง ถึง อัง โศก สร้อย

๑ เปน หญิง ยากยิ่ง แท้

แม้ บัณ ปรากฏนา

ชอบ ผิด คิตรีक्षा

ทน สู้ ตาย ดี ได้

๑ คุณใด บ่บอก ข้อ

จะด่วน คัดคน ตาย

ผิดชอบ ช่วย ภิปราย

ข้าจะ อาสา ให้

ร้าย ๑ ทราชม ชน พังขึ้น ชอบ

จึงกล่าว เกลี้ยง ปรา ไถ่

เลี้ยง ซึ่งมี อันใด

สอง นาง หน้า ขึ้น บาน

ไม่ควร หมอง เถย ณเกล้า

จะ แก้อ ให้มา

เหลื่อ หลาย พี่สา

ห่อน แคล้ว

ออก ปาก ได้ ญา

มุ่ง เมื่อ เมือง สวรรค์

เยี่ย ไต แม่สา

ถอง ถ้อย

ซ้ำ บาท

นำ น้อย ใจจริง

พี่สา

นึก ไว้

ส่งวน เงื่อน เจา แซ

กว่า ให้ คน หยัน

ซ้ำ ขยาย

ก่อน ใช้

โปรดบอก เกิด แม่

เหตุ นั้น พด้น สม

ชอบคำ ต้อง พี่เลี้ยง

ถาม น้อย โยณพี่

จงเข้า ใจ เองอย่า

ปลดบ เยาว มาตย์ ทั้งต้อง

อย่า สร้อย เสวร้าย ใจ

จะอาสา ให้ สม

อย่าปรารมภ์ร้อนเรา
ท้าว จะมา กตใด
ท้าว ไม้รู้ ตักนิค
อย่าเจตยวณณัน แม่
จะแต่ง ให้ ไป กถาว
วาค รูป ให้ พิศวง
ต้อง ตัดาคีพระ ไทย
พื่อย่า ถือ ทาง ผิด
หญิง ถือ ชาย ไม้ควร
ต้อง นาง คอบ คำ ขาน
ให้ สนิท สนม ตี
ครึ่ง กานดา เพื่อน แพง
ทำ ให้ พระถอ หดง
เข้าใน สอน สมนิท
เรา จะหา หมอ มั่ง
ถึง พารา เราไซรั
พิน อาสา

ฉันใด เถ่า พ้อ
อยู่ ก็ไถด ต่าง ต้าว
ข้างเรา คิด ข้างเดียว
แต่ เพียง น้พอ ได้
ข้าว โคม พระน้อง นาง
พระ ภา หดง คงมา
ทำ ปรา ใส ไขสือ
ทจรีค เรื่อง วัชฎ
ข้าง ชาย ขวน จึง ชอบ
เป็น พันก งาน ขาคิด
เยี่ยง อย่าง มีก่อน มา
แจจ จิต หมอ มั่นยา
ตรง มาตุ ต้อง เจ้า
ถัม ฤทธิ ราช ปรีดา
ทำ ให้ คดั่ง มาหา
ต้องแม่ อย่าหม่น ใหม

๒ ๐ ต้อง ตัดาคีขึ้น ขึ้น
อรรค ถ้อย สุนทร

๐ อย่า ตำร วอน ค่อน ไค
วุ่นว้า หวัง ถวิล

แกตัง กถาว ภิปราย ขึ้น

ต้อง พิวาน อย่า ได้

๑ ต้อง นารีน วั เท่า

พูดว่า แม่ อยู่ เกด้า

อย่ารู้ เรื่อง ความ

๑ ตาม แต่ ข้าคิด แล้ว

คง จะดู ตาม แก้ว

ก้อ เกอ กวีชา

๑ จึ่งไป หา หมอ เก้า

ทั้ง ยายมด ยายท้าว

๑ ทง เมือง หดวง

๑ หมอ ทง ปรอง กถาว ถ้อย

แรงข้า ทงน น้อย

๑ ข้าจ เอ้อม ถึงเตม

๑ เคย ต้อง แต่คำ ข้า

จะตอง ถึงเจ้า หด้า

๑ ยาก แท้ ทาง ทำ

๑ จงช่วย นำหา ผู้

อื่นอื่น มีความ วั

๑ เลอศผู้ ทงหตาย

๑ เงินทอง จ่าย แจก จ้าง

ใคร ช่วย สืบเสาะ บ้าง

๑ แจก จ้าง แบ่งปัน

๑ ร่าย ๑ กษณ นั้น มีหมอ หนึ่ง

๑ ซึ่งเปน ศิษย์ โยคั

๑ วิทยา ต่แกตัว ถด้า

๑ ชนถ้วน หน้า นับถือ

๑ ภาทว ทุกคำ มด

๑ ต้อง นาง ดดถึง เข้า

๑ เถ่ายบด ดวง ส้มร

๑ อื่น วอนให้ หมอ ช่วย

๑ บั ให้ บวช การ ปอง

๑ เงิน แดทอง กอง ให้

๑ หมอ จงได้ เมตตา

๑ ต้อง พังงา อยู่ เกด้า

คาหมอ เจ้า คอบ ถ้อย
จะแก กักต
ยาก ที่ จะ ทำถึง
เหลือ แรง จัก ทดตอง

ช่วย ลับข่าว คนดี
คำจาง แตรางวัด
หมอ ขาน ไซ คำจำ
ท่าน หึง ไซร์ สุด ดี
ตำเนา ธนุกี เนิน ไศต
ท่าน ศักดิ์ สิทธิ สุด ใจ

ปรากฏ ฤทธิ์ เหลือ หลาย
ว่า ให้ เปน เปนพัน คา
ต้อง เจ้า เจง ไปหา
ต้อง นาง ไหว้ ชื่น ชม
เงิน เลื่อผ้า ให้มัน
ต้อง ดีใจ ไซ่น้อย
เสร็จ ถ้วน ทุกอัน

๔๐ จอมขวัญ พังพิเตียง
เข้มขัน รื่นจิตร ครอง
พระ ภักตร์ มั่งเพียง ทอง
ต้อง มุพิน ยินดี ได้

แรงเราน้อย เหลือ
บุญท่าน ไท มีมาก
ข้อคำนึง ไหว้ นึก
ต้อง นาง ชื่น วอน กล่าว

มีอยู่ แห่ง ไท บ้าง
จะให้มัน ให้ถึง ใจ
จะช่วย นำแนะให้
เปน โยคี อยู่หา
ไปไกล ไกล. ส่วนนั้น
ทดตอง ใคร ได้หมด

ว่า ให้ ตาย ตาย พัน เห็น
จะหา ใคร ใคร ก็ เต่า
จะช่วย พาไป ได้
นึก เห็น ส้ม ทุกถั่ว
กำหนด วัน จะออกไป
กลับมาทูล ยอด สร้อย

ทูล ถนอง
ตรึก ไว้
ธรรมชาติ สดุดี
ดูๆ ใต้ เสด็จมา

๒ ๑ แถ้ง ปรา ไถ่ พิเลียง

ดิงหน ฉั่น แหนง

๑ พวาย แพร้ง คน ค่อน ค้อน

ยักเยื่อง ยาว ความ

๑ ภายนอก ห้าม ย้ม เยือน

ออก ให้ เห็น ที่

๑ ต้อง พื อย่า จู จั

พิไล เอน ดู

๑ ต้อง นาง รู เด๋ กั แถ้ว

เพือดด้วย ปรีดา

๔ ๑ ทุด พระยา ยักย้าย

หาดาน ราช ต้อง นฤ มต

หมอ ดูว่า ขวัญ ดด

ให้ รับ ขวัญ ต้อง ไท

๑ ย่าพัง ดังเร่ง ให้

แต่พระ นเรนทร์ สุริย

ว่าต้อง ธิดา ตร

หมอ จะรับ ขวัญ เจ้า

๑ จอม นราธิราช รู

ตรัส สั่ง ให้ ขวาย ขวน

จงรับ รัต จรุด

หมอ จะเออ ข้าง ม้า

๑ ต้อง พือย่า กถาว เกิดยิง

ต้อง พืวาน อย่า ย้อน

ภายในชอบ คำเขื่อน

อย่า มาเถา เข้าชั

ต่าง ย้มย่อง ผ่อง แผ้ว

ยวด กถ

หม่น ไหม

แดน บ้า

ที่ร้าง แรมมา

ไปทุด

สุด เก้า

แด เดือด อยู่ แะ

จาก ให้ คั่น มา

ร้อน รน

อย่าช้า

ไปรับ ขวัญ แะ

มอบ ให้ โดยใจ

๑ ครัน ได้ โอกาศ แล้ว

ทุดแต่ ต้อง ซายา

ต้อง พัง หุ่หรรษา

จงพิ เร่วรึบไ้

๑ ตั้งนาย ข้าง ผูกข้าง

ชื่อว่า พัง จำตอง

อีกพัง พิมาน ทอง

เรอเล่ห้ ถมถิว แต้

๒๑ ส่วน ต้อง นาง พี้เลี้ยง

อยู่ข้าง ภาย หลัง

๑ จง แดงค้งเครื่อง ไว้

จักได้ บุษบา

๑ เพตา ย่ำรุ่ง แดง

คู่ บ้าน หมอ พถัน

ร้าย ๑ พากัน ขึ้นข้างฝ่าย

หมอ ออก หน้า นำเดิน

พงเตา แชน สด้าง สดอน

ปรู ประยง ยุงยาง

พวา หว่า ซานาง

โมง หม่อน โมก มุกมัน

ตัตตะ บรรณ โปบาย

ฝูง บั๊กษา แซ่ ซ้อง

กลับ มา

อยู่ เกิด้า

ตั้งพิ เลี้ยง แซ

แต่ เข้า ก้อน งาม

พัง ต้อง

เติศ แท้

เท่า ทัด กันแซ

เติศข้าง ทั้งผอง

ทุดแต่ ต้อง เนื่อขาด้าง

เมื่อ โยค มาไซรั

ต้อง นาง ขึ้นข้าง แดง

ไปคล้าย บมิชั่ว

เงิน มุ่งทุ่ง แผลก แชน

เข้า ดงดอน แดน รวง

ตะเคียน คาง คน มั่ว

มทรวง ไทร ตัก โสภ

จิกแจง จันท์ กำจัด

กำจาย จันหนา

เลี้ยง กัก ก้อง พังถั่ว

ตะกรุม หัวล้าน ด่อน
 ที่ตทอ ตากตับ กดอก
 เตียง คำนวณ ร้อง เหยือก
 ชนร้อง ร่าย ไม้
 ฝึบ ครัวญ ครัวม ครัวง
 เตียงต่าง ได้ ค้อม มง
 ริม ทาง จร จอแจ
 ดุฉวนิ่ง แนว ทาง
 ปตา เลื่อได้ ปตา
 เจือกคน ฝึบฝ้าย หนึ
 มาน้ำ แฝงฝ้าง หาย
 จรเซ เมือง มง ตาม
 ราช หนึหา เพื่อน
 ฝึบร่าย ฝึบร่ำ ฝึบฝึม
 ด้อง นาง กตวิ คิวฉัน
 ปดอบ ว่าอย่า กตวิ ด้อง นาง
 หาก โยคี ให้ เห็น
 หมอ ขวนขี้ ให้ เพดิน
 ถึง ถิ่นที่ จำ เนา
 พระ ดยม โยคี
 หมอ เข้า ในอา ศรม
 แดง ดาว คำคัม

นกแดก ร่อน แยกถา
 ทำหลอน หลอก ฟอง ชน
 แก้ว กูเรือก กู ก้อง
 ดห้อย ให้ ไทย หวด
 แรด ควาย ขวาง ขวิด ไขว่
 ฝึบปอง ปอง หลอก หลอน
 ด้อง นาง แดดาญ คดิง
 บ่อ บึงบาง กว้าง ใหญ่
 เจือกง ได้ พัดวัน
 ข้างหน้า ปรี ปรึง เทง
 เหวา ร่าย ร่าย เรียง
 ฉตาม ฉนาก ได้ พัน
 ว้าย กัดฉน เกดฉน คตา คดำ
 กระหึ่ม หวด ครัวญ ครัวง
 หมอ มยัน ยัมหัว
 ไข่ ที่ทาง ถิ่น นี้
 เปน ต่าง ๆ ดิงนี้
 ขับข้าง เดิน เรวรี
 ซาย เริง เขา อาศรม
 ด้อง นารี อยู่ แดโกด
 หนึ่งประ นม กราบ กราน
 ด้อง จอม ขวัญ ถูกให้

ใช้ สอง นาง มาหา

พระครู เจ้า จอม คุณ

พระ โยคี ขาน ไช

หมอ กัฬมา สอง นาง

สอง ประนม นั้ด

เด็ก พังพาน พ่นพิศม์

มัดใจ กุลดัด หาย

เห็น รูป เจ้าโยคี

พิจำมา ดำ สัน

มัด กัด กัด กัด เป็นกตาง

สงบ เสงี่ยม มาร ยাত্র

สอง บุษบา กราบ ไหว้

ช่วยเยาว มาตย์ ทั้ง สอง

จะ ถวาย เงิน ทอง

พระ จงโปรด สอง ไ้

๒๐ มุ่งหมาย มากกราบ เท้า

พี่น้อง สอง ศรี

๑ สอง มีทุกข์ ใช้ น้อย

โคก เพียง ทรวง พัง

ร้าย ๑ โยคี พังใคร ตรึก

สุมา มาตย์ สอง ศรี

พระภานุ ณั้ ใด

เจ้าจิ้ง พา มาเฝ้า

ช่วย การุณ สอง ศรี

จง ไป บอก ให้มา

พลาง เข้าสู่ อาศรม

เห็นงูเท่า ดำ คาค

สดุ้งจิตร หวั่น ไหว

กลาย เห็น เป็นไม้เท้า

กายินทรีย์ ครว ครว

แก้งก้ง นมึง

รูป ลำอาน โอเอี่ยม

งามพิลาศ ดักษณา

ขอพระ ได้ โปรด ปราน

ให้ ส้ม ปอง เหมือน หมายถึง

แก้ว โกฎิ กอง ปอง ให้

อย่า ให้ จำตาย

เชิญ พระไป โปรด เกด้า

เพราะ พระภา ยอด สร้อย

คำนี้ นึก ก่อน กาด

สังวาศ มีดัง ฤา

สอง ญาณ ไปเห็นชัด

ตาม กระษัตริย์ เคย
เพราะ แค้น แค้น สอง นาง
จะช่วย ดีฤๅ มิควร
เป็น วาสนา ของ เขา

ของ เห็นเสร็จ แล้วว่า
ถึงสิ้น บด ดินจาง
จึง ประ กอบ การ ควร
จน ข้าว เข้า ไม่
เรา จะ ก็ แก่ ไช

ล้ม ดัง จิตร สอง ครวญ
เรา จะ ไป ภาย หัตถ์
นิ้ว ประนม กราบ ไหว้
ขอ พึง บุญ พระเจ้า
อย่า ให้ หวาด เหมือน กัน
ผู้ โบบง ออก หดอก อึ้ง

สอ ย่า กัด จง กัด
กับ หมอ มา ขัน ข้าง
ถ้วน พฤษภา สดัม สดอน
ตอก มณฑา สารภี
บุษราค นม สวรรค์
มติดา กุหลาบ
จำปา บัว สาย หยุต

หาก เกิดอยู่ ต่าง แดน
ความ แต้ ปาง ก่อน มี
คิด สอบ สอน ไป มา
พึง บุญ เรา จึง ดำ รัส
สอง นาง อย่า ร้อน รน
มา กล่าว อ่าง ไม่ ชอบ
สอ ย่า ขวน กัน กล่าว
บอก สอง ไท ให้ รั
ให้ สม่ ใจ สอง กิด

เวดา จน จง โศก
สอง นาง พัง ขึ้น ชม
พระ จง ได้ การ ุณ
จง ไม่ รด เกด ้า บาท
ผู้ ป้า ก่อน หดอน หดอก
โศค คณิง แยม หัว

สอง นาง รั คำ ดา
สอง คราบ ข้าง นรคา
พึง ขจร เสด็จ คณร
ตอก จำปี พิกุล
มติวัน กรรณิ กา
อังกาบ กระดังงา
พุด ติชาติ กาหลง

ถาดวน ดง ชง โค
 บาน ตม เต็ม ตาม ทาง
 ไม่ ผด ดั้น ตก ตาม
 คั่น มังคุด ถ้าย
 คั่น ตะโก ช่มช่า
 ได้ คั่น เคียน กต กวาด
 กะ เบียน กเบา สูง สดอัน
 จิบจวบ จ้อง แจจัน
 สาลิกา โนรี
 บ้าง ร่อน ร้อง โผผิน
 แจ โยษ จดพนม มาศ
 โคถึก เกื่อน ท่อง เทียน
 บ้าง เดมดำ ทอง เริง
 ชมด ฉม้น หมี่เม้น หมู
 บาระหง เห็น พิศาด
 จงกถนี้ นิธูปด
 สัตบัน บงกช
 ดอยก ตาตาส แดงขาว
 เหล่า กระจับ ตำ หวาย
 ปลาด ตะเพียน ปลาด กราย
 ปลาดร่อน ปลาดระโศ
 ปลาด หมอ แดปลาด ดูก

ยี่โก ยี่เซ่ง เซ่ม
 สอง นาง เขย ชมขึ้น
 คั่น ถัง ถาด ตมุด
 คั่น มะไฟ ช่มโอ
 คั่น เจาเร บ่าทุ เรียน
 มะคุม มะตาด สูง เส่ตา
 ทิชากร เพี้ยก ร้อง
 เบญ จอรรณ สัตควา
 หมู บักขี้ แซ่ซ้ง
 ชิงกัน กิน พวง ผด
 หมู จดบาท กตาด เกิดอัน
 กระบือ เป็ดยว เงยง่า
 กระจง กระเจิง จามรี
 กวาง ทวาย กรเกรี้ยว ดง
 ถึงถิ่น ชารน ที่
 บัวเผื่อน ปน บัวผัน
 ใบเขี้ยว สดสอาด
 รวด กับแกตั้ง ประดับ
 ผุ่งปลาด ว่าย วนเวียน
 ปลาด ส่วย หน่ออ่อน
 เทโพ แดเทพา
 ปลาดูก แดปลาด อ้าว

ทางเบือน ค้าว เข้มเขื่อ

สถิต สดาด สดอน สดณ

น้ำเย็น ไฉ เห็นดิน

เพื่อ อำนาจ โยคี

รับจริง มาบ หึง

รับจริง สดุง

เขมร ราม ราช อรไท้

เรา ร้อน ร่ม รัง

๒ ๐ คำนี้ คงดู แล้ว

อย่า เสว้า หมอง ศรี

๐ พระ โยคี ตั้งไว้

คั่งนั มั่นคง

๐ สอง องค์ พังถ้อย

ขึ้น ขึ้น ไฉหวง

ร้าย ๐ เคียง ตั้งตั้ง แดงสรรพ

สอง ยุพิน ปรีดา

ถ้วน แคตั้ง งามดี

โกตาหุด กตาง หาว

ขึ้น ไรไร ในหมอก

ชรอย ครุ ทานมา

สว้อย ชิด เลื่อ ดังควาด

ว้าย เวียน วนกิน ไศถ

หมดมด ทิน สดาด

สอง นาง มีปรีดา

ถึงบ้าน หมอ สดพณ

ขึ้นไปยัง ปรา สาท

สอง แม่ ย่า หม่น หม่น

สอง แม่ จงผ่อง แผ้ว

จักมา ไพรด ให้ ได้

ค้อย สว่าง ไศก เข้มช้อย

สำหรับ รับโยคิน

เครื่อง บุษบา หาด้วน

พอเกิดมี มัตมด

เห็น แฉวฉาว ไฉไว

สอง นาง ออก มอญด

พดาง บุษบา กราบ ไหว้

ขอจงให้เห็นองค์
 ยืน อยู่หน้า สอง ศรั
 รูป โอเอี่ยม สอาด
 บ่แบบบวง บ่พื

สอง นฤ มด ปรีดา
 เหนือ ต่งต่ง แดงไว้
 ทุกข์ ข้าน้อย หนัก ทรวง
 ขอ พระ โปรด ข้านี้

๒๐ จักถวาย เงินทอง ทั้ง
 แดงให้ โดย ใจ

๑ เปิดไก่อ่าเข้า พร้อม
 นบเกล้า ขอถวาย

๑ โยคีผาย พจน อ่าง
 ดั่งนี้ ไปได้

๑ ไซ้ผี ท้อง เลวหนี้
 นึก หน้า ฮาย ใจ

๑ เทพไท ไต่หัด
 นอบ น้อม อัญชิต

๑ ภักดี ดังเดียว แด
 ที่ รัตน รนใน

๑ สอง ฮวไท พังถ้อย
 กล่าว ถ้อย ถาม พดาง

โยคี ดงจาก พ้า
 มีอินทรีย์ สงบ เจริญ

นารยาศร ดำอาจ

ลักษณะ ศรีโสภณ

อา รารณา ให้ นิ่ง

กัม กราบ ไหว้ แดง ถ้อย

ดั่งเขา หดอง ทับแท

อย่าให้จำตาย

เก้าแก้ว โกลีทอง ตัง

จักถวาย พระกระ น้อม

สองมา มตบาน จ้าง

เห็นแก่ มตบาน นน

นับถือเรา ถ้วน หน้า

เราจะช่วย กู้ แก่

ค่อย ยื่นแย้ม แหม่นข้อย

๑ ถักปาง ไตรจะได้
จักได้ กตโต

๑ โยคี ไซข้อ ค้อน
อวด ให้พิศวง

๑... พระภา หอง คงเต้า
แน่นแท้ อย่าแตก

๑ โยคี แดง อ้วน
เดอตุ ไร่ข้า ม

ย้าย ๑ คง อารมณ บริกำ

เสร็จ สรพิ พับดังให้
บอกวิธี เล่ห์กล

แดง ขาว โคม สมน

ดัง รูปวาด ให้เห็น

จะนอน นั่ง อยู่ ไม่ได้

คงจะ มาจงได้

จะมาเยือน ต้อง ศรี

ตรง ตระเกษ ต้อง สมน

หาย ทนตา ทนใจ

นึกเห็น สมน เหมือน หมายถึง

สอง พี่ไว บริชา

สอง นารี วัธ ต้นอง

ให้สนิท ชิดชม

สมดังจิตร คิดไว้

จะวาด โคมอ่อน อ่อน

มาสู่ต้อง หม่อม หน้า

วาด โคม สอง งามด้น

เศก ประจำ กำกับ

ไล่หั้น ไว้ จงดี

จงแต่ง คน ไปกด่าว

ให้ ขจร ถึง ราช

คงเกิด เรณู คลุ้ม คลั่ง

ระห้อย ให้ โหยหา

แม่น ข้าให้ ไปเตือน

พระ โยคี อำน เวท

แก้ว อวยพร พดาง ดา

ต้อง อรไท ขึ้นชม

จึง พิปราย ปรา ได้

ช่วย ตรึก ตรว ให้ดี

นิกงาน ของ ข้าคิด

อย่า ปรา รนภ์ เดย ณเกิด

สอง นาง เจ้าแจ้ง จิต
 เคย ใช้ชีวิต ชอบ เสื่อ
 ให้ ไม่ค้า ชื่น ถอง
 ในบุรี พระภา
 กตาว โคม สอง ฟัน้อง
 ทวทง ธานี

๔ ๐ อังมี เลี้ยง ขันอ้ง
 สอง ฟัน้อง ควร โคม
 งาม ต้าเดห์ ดอย โพนม
 ดุดจ อับศร แก

๐ พระพรณ โคมยัว แยม
 งาม เจื่อน อับศร ยด
 พระ พิมพ้อง ไสภณ
 งามวิโดย แหตง หด้า

๐ ทวงศรี เต่าภากย์ เนื้อ
 สอง เอี่ยม ดอช องค์
 เนิด โคม ประโตน หลง
 งาม ดจจะ ชรัอัน

๐ ขันอ้ง อังมี ทง
 แกตัง กตาว ขาว สอง ศรี
 ทราบ ถึง พระภา
 ให้ เบิกเขา เหต้ว ฟ้อง

กัฒหา ข้านคน ดนิก
 เคย ไว้เนื้อไว้ใจ
 เที้ยว ท้อง ทวธานี
 ขันระมื่อ ถือชาว
 เลี้ยง ดันัน ดันัก้อง

อวด โคม
 โดกยัท
 ยวด จิตร
 เดิศ ตักเกด
 ยวด กถ
 เอี่ยม พ้า
 พิธาศ เดิศ แส
 เตือก แก้ว ไบมี

นวด ผาง
 อ่อน อ่อน
 ตาญ จิตร
 เชิดไว้ บัมี วา
 ธานี
 ฟัน้อง
 ใจใคร่ พังนา
 พวคนั้น พตณ งาม

๑ โฉมงาม ทงศ์ เคียง
เขา ก่อว แกดัง แกตงไข
เกิดโถม ประโถมใจ

เขา ถวาย ฐปवाद สรร้าง

๑ พระภา เห็นรูป รัง

วามบับ จับดวง จิตร

หวังชม ภิมณ คิต

กรกอด ฐปवाद ไร่

๑ ถ่มองค์ ออก โอฐ โอ

อ้าแม่ ต้องถ่าย สรว

มีปาก จะมิน จร

หาก บ่ มีปากได้

๑ โอ้ ดวง ตาเรศ สร้อย

เห็น ฐปवाद วิไลย

อกพี่ บ่ถอน ปานไฟ

ไหน จะพบ น้อย แก้ว

๒ ๑ จัดหา ผ้าม่อน ให้

เสร์จ ถ้วน ทุกคน

ร้าย ๑ เขาตา ตต เมอเมอง

เถ้า คดี สอง นาง

ทุกแต่ ต้อง แด่ต้ม

๑ ถ้วนไท้ พระภา เตื่อง

เพียง ไต

ซั้ม อ้าง

เจรณู ส่วสดี

เศกไว้ ดังเปน

รง สฤษดิ์

หม่นไหม้

ครวญไคว่ ถึงนา

ชดอ้ง คตัง หลง

ชาวณ

พี่ไซร้

ส่มสั สอง นา

เดือตเจ้ารวม ทรวง

ถ่าย ใจ พี่เอย

เจศ แก้ว

รมวัน แดแม่

ก้อเกือ กรีธา

แก่ญ่นาข้าว ไซร้

หน้า รังเวือง สดศรี

สองพัง พดาง ยัมแย้ม

อย่า ร้อนรน ใจ

ให้ พังเพือง ชาวณ

ต้อง อาคม โยคี
 เกิด ร้อนรน วิชาญ
 พิศวง รูปวาด
 ธรรม ครอบม ครอบ ห่มอง เสรี
 เห็นเป็น ที่ต้อง เจ้า
 พระ ครุฑทัก ทันที
 ขึ้นร่วม อาสน์ บรรพ
 ต้อง พังงา หันหา
 ดุห้อย ให้ โหยหวด
 ดับ พระเนตร นิทรา
 ผันเห็น ไท ต้อง สมร
 พระ เขยชิด ชมชื่น
 ต้อง ดุดา คดถึง เกด้า
 พระ ประคอง รับขวัญ
 คั่นจาก ที่บัน ทม
 ตก จากอาสน์ หันหา
 คดถึง คัด ไศกเสร์
 หันพิโย ต้อง ศรี
 หมาย มุ่งมาท เมือง มอ
 บ่ พานพบ โคมต้อง
 เข้าสู่ ที่บันทม
 บ่นพำพัน จมึง

ถูกแรงผี แรงมนต์
 คึดเต คัด ไหล หดง
 พิศ สว่างดี ชาว โคมต้อง
 พอ ย่าเข้า ราชรี
 มาหมอบเฝ้า เพียม ภักคร
 ขอเชิญ ศรี สาย สว่างดี
 พดง เขยชิด ครคว้าหา
 พระญา สาย ไศกสร้อย
 กำธรวด ครวญ ครว เทวศ
 พอเวลา บัจจุ ไสมย
 มาเนานอน นบ สมิต
 ลำราญ ริน หรรษา
 เขยชิด เต้าเมือง ต้อง
 พอไกรชั้น อังมี
 ลำคัญ สม สาย สว่างดี
 ะ พบพินดา ดวงจิตร
 ไช้ ขวัญข้า ไปไหน
 พระ จรด จากอาสน์
 ไนปราง ทอง ทาจบ
 มิวหม่น หมอง สร้อย เสรี
 ครอบม เกรียม ครอบม ชมชื่น
 บ่เป็น ตรง เป็นเสวย

พระ กรเกย ก่ายภักตร
ตั้งเพ็ญส้ม เสร้าสร้อย
ดห้อย ไทหา

๕๐ โอ้ ว่าสาย สวสดีแก้ว

แนบอุรา เรียม จน

ควรฤา นฤ มด

ทั้งพี่ ให้ ไศกเศร้า

๑. ฤา แม่ หมองจิตร แค้น

ว่าพี่ ไม่ตาม ดวง

ข้าโฉม พิมด พวง

มา แม่มา เกิดเจ้า

๒๐ พระ ขาวรณ ไศกเศร้า

เร้าร้อน อารมณ

๑. บันทม เห็นอ แทนแก้ว

บันเพ้อ พิมพำ

๑. ส่นม กำนัต น้อม

เวดด้อม คอย ระวัง

ร้าย ๑. เห็น คดุม คดง พิกต

จึงนำสาร ทูตสนอง

นฤ มดี พังทล

ชวน เขาวมาตย์ มหิษ

เอวธราช เล่นหา

กำเรบ วักรังรม

ทุกซ์ เทบ เลือดดา ย้อย

กับคน พี่เยย

จวบเช้า

มาจาก ไปแม่

เร้าร้อน รุมแด

ขุนทรวง

จิตร เด้า

มาเดศ พี่เยย

จักเต้า ทาม ส้มร

คิดถึง สอง หนุ่น เหน้า

ทอด รูปวาด ไว้ แล้ว

เถ้าแก้งแม่ พร้อม

กระวน กระวาย พิการ

ต้อง ชนก นนทดี

ให้อาตร แดดาต

จรดี ตู่ปราช

เห็นได้ยาเห็นอ อาศน์

กอด รูปวาด ไปวาง

พอเป็น โดยอด สร้อย

๔๑ พระภา ได้ สดับ ฐ

กราบ บาท มิตฺต

ทุด แดง ขาว โคมยง

กอด รูปวาด หม่ม เหน้า

๔๒ พระ มิตฺต ฐ เรือง

ครัด ปดอบ ยอด สดาร์

โคมศรี สุมามาตย์

พอจะหา ให้เจ้า

๔๓ สอง นางงาม เด็ดต้น

เขาหาก แก่ง ก่อวไซ

วาด แครูป วิไลย

พอ อย่าได้ เกรวอัน

๔๔ เขาวมาตย์ เมือง ขึ้นร้อย

งาม กว่า สอง นารี

จักเล็ก คัดหา ศรี

พออย่า หลง เล่ห์ ข้อง

๒๕๐ พระภา หมาง หม่น ไหม

อดอัน ฮาดร

๕๑ ยิ่งพูด เทวศ โศกสร้อย

ดห้อย โหยหา

พลาง ปดอบ ตาม ลูกน้อย

โคกนั้น ดินใด

ดีกองก

ร่มเกล้า

ยวดจิตร

แนบ ไว้กับองค์

รำคาญ

อย่าเศร้า

มีมาก ดอก พอ

อย่า ได้ อางขนาง

กตใด

ก่อ ค้อน

ดวงเด่น แดพอ

อันแสน รำคาญ

เอ็ดมี

พันยัง

เสาวภาคย์ มาหา

ชาว น้อย สอง นาง

พั่งมิตฺตเรศ ครัดให้

บ้วน ฤทัย ใช้น้อย

๑ ทอดตา บิคุเรศเจ้า

มั่งเมื่อ เมือง ต่อ

๑ พระ บิคุร ตรีภอง เกษเกล้า

กล่าว นึกใด

๑ จะไป ฉันทได้

ต่างต่าง แดน

๑ แค้นกัน ดาร มากถ้ำ

ยากซ้ำ แค้น ทวี

๑ อยู่ บุรี เราไซ้

เถือก ถ้วน โฉมงาม

๔๑ พัง บิดา ห้ามห่อน

หอง เถมอ เพ้อชวน

อา โฉมแม่ งาม สงวน

พิจะรับ ขวัญเจ้า

๑ ปางองค์ บิคุเรศ ทั้ง

พังยัง หม่น หมองศรี

กอดเอารส ร่วมชี

แล้วรับ ขวัญ ลูกน้อย

๑ ให้ หาสอง พี่เลี้ยง

ก่อกม แก้ว กอดขยใจ

จัก ขอบดา ไต่เค้า

โอ้ว่าพ่อ ขวัญเข้า

ทางก็ โกล ไซ้โกล

ต้อง ขึ้นบก ลงน้ำ

บิดา จะหาให้

หาย หวด

ขึ้น เค้า

ทงคู่ เรียมเอย

แจ่มหน้า นวต ผจง

ชนนี้

โคก สร้อย

วิคกับ ทรวงนา

อย่าได้ หมาง หมอง

มาช่วยกัน ถ้าว เกดถึง

๑ ตั้งให้หาไพร่เฝ้า

ช่วย แก่ กตเวา

๑ หมอ จะเอาใดได้
เบิกให้ ทันท

๑ ทั้งหมอ มั่นนคักดำ
ช่วยแก่ กฤษศยา

รำบ ๑ มันทา หมอ ทั้งหลาย

อินวิเศษ เด็ดดำ

บ้าง ทำผง ดงยันต์

แก่นนครา ให้หาย

จัดแจง ให้รางวัล

แจก เตื่อผ้า ทุกคน

กับทั้ง องค์ ชนนี้

ให้ ทำขวัญ ลูกน้อย

๔๑ กำหนด แดแก่ เฝ้า

ทุกหมื่นชน มุนนาย

พิเศยง ค้อยคบาย

มพิตร พระภญา เจ้า

๑ ทราม ชมทงคู้ ค้อย

พัง มเห็น เปน การ

ร้อนเร้า อราราญ

เกื่อน พระโยกธำ

ทั้งยายมท ยายเฝ้า

เครื่อง เทศ เครื่องไทไชร

หามา ทุกถวัน หน้า

ถวัน แยมคาย มนคัก เวท

บ้าง เสกน้ำ มนคัก ตรง

บ้าง ช่วยกัน ประกอบยา

พระภญา คดาญ คลั่ง โคด

เงินทอง บันถวัน หน้า

จอม จุมพต บิตรง

คดาญ หมองศรี โคกธวัช

พรว้าเชื้อ เขียวขวัญ

ทั้งหลาย

นั่งเฝ้า

เบา จิตร์

แจ่มแจ้ง อารมณ

ข้าว สาร

เนิ่นช้า

ฉานแยก ทรวง นา

ท่าน ได้ เ็นตุ

๑ โยคี รู้ ถัดวัน

จึง จัดทรง ถวายนัก

คันว้ง ใหญ่สำคัญ

มีอศบ ตัน อ่อนน้อม

ราช ๑ โยคี ถัดทรง บั๊ก

คันว้ง ยืนยอด ปลิว

ดัดดี หยกยา อากม

อากมก็อ อมฤก

พระภญา หมอง หม่น เสร้า

เพดิน พระองค์ พิศดว้างดี

เดห์ ดอง นาง แบน นอน

พระโศก เสร้า หมอง หมาง

ทั้งเถา แก่ ทุกคน

ดูวิการ กว้างก่อน

ทูลท้าว ไทมิดุราช

โดยคัต วิปดาศ

เดห์จกต ปราสาท

เห็นภักตรา หม่น หมอง

พ่อยอด สร้อย โสภโย

ทูลมิดุรงค์ จิราช

จะโอวธดา ไต่เค้า

พระมิดร ปลอบ พดาง

ทุกชั้น

ยัง พร้อม

ช้อยยอด เขาแซ

ยอด ค้อม ถึงมือ

ผดักตัน รังคังคิน

ถมพัต ถิดทรง สบัก

ไปประพรหม พระภญา

ให้ ตำภูกถึง ดอง

เห็นดอง เจ้ามาเชิญ

กอด รูปวาด ใบว้าง

กร กอด กรขวอนเค้า

กำหนดนางชะแม่

เห็นวิกต เกินประ มาณ

จึงฉ้นฉ่อน กันไป

ทั้งวรรณ นนทดี

ส่วน ดอง ราช ร้อน รน

เอารธ ราช เด่นหา

กรกระ กอง ลูกน้อย

พระภญา ไหวหวั่น องค์

กิดถึง นาง ดอง พังงา

หาตอง เจ้า จอม สมร

โถม ปานนาง มีถม

อย่าปรารม เถยพ้อ
พระภิกขุ ได้ สดับสาร
มุนีอุระ หมั่นใหม่
ต้อง ต่ตา ดวง สว่างดี
ส่วน บิตรวง ชนนี้
เห็น ลูกน้อย คดุม คดง
พวก เฒ่า มนทวี
มากล่อม เกิดยัง กลอยใจ
อย่าให้ หดห่อเหี่ยว ได้
คลั่งนิน พถันหาย

บิดา จะขอ มาให้
ร้อน รำคาญ เคืองชุ่น
ถ้อยให้ โหยหา
กอด รูปวาด กับองค์
ยิ่งหมอง ศรี ศรีว่าดีร้อย
ดำรัสสั่ง ให้หา
กับต้อง ศรีพิพัฒน์
เร่งให้ ไปหา หมอ
มาช่วย แก่ กู ให้

๕ ๑ นายกัณฑ์ นายเกิดยัง เร่ง

หมอ ที่มีวิชา

มาแก่ พระรุกยา

เงินดาก ทองดาก ให้

๑ ขวน ขวาย หาทัวผู้

ใครว่า ไตดีทำ

พระภิกขุ ห่อนหายรำ

ดินหมด มดหมอ ถ้วน

ร้าย ๑ ปางกาด นั้นยังมี

ชำนาญ ขานี มนต์เวท

นาม สมิติร์ หมอเฒ่า

ทำตึงใด ประจักษ์

เร็วหา

เชียวไซรั

หยุดคดง

แก่ผู้ ยายาย

ยาย่า

ถึกวัน

พึงพิศ

เร่งร้อน รำคาญ

หมอ หึงดี เชียว ขาญ

สรรพ พิเศษ ประสิทธิ์

แปลพวก เฒ่า ขุนไกร

รู้ฉัก เทอศดี

โคตนา

ยังแะ

วงนา

รู้วิธืหลาก หาดย
อยู่ ถัดกัน ไพร่สนท

ให้รักษาบ รอรัง
เสถวารี ให้ ตรัง

ไม่คตาย คลัง คตาย หดง
มด ด้วยผง ปะถมัง

กวางย ให้พระภญา เส่วย
ต้มยได้ ส้ม ประตี่

ท่าเลห์กถ เถยन्छ
ชั้นใน อารักษ เฝ้า
ชั้น นอก วาง ภคบีค่าจ

ท้วเขตร ชอบ ชั้นทถิมา
โดย คำหรับ คำรามี่

พระภญา พลัน หายเครั้า
กับทง องค์ ชนนี้

โปรด ประทาน รางวัล

ให้ หมอ สมิทธิ มตมอ

หมออื่น ไชวี่ ทงมวน

คนดะดำรับเสื่อผ้า

หนึ่งเฝ้า บริบาท

รู้ อุนาย หาดย ประการ
เจ้าถากถ รับมา

หมอด ถังพิช

ชำระ องค์ ถุกไท้

แต่วันจง โอสถ

แก้ จังจ้ง งมาย

บันาน เถยหดง หาย

แต่วันจัง พิธัณทต

ไว้ บ้องกัน ค่อไป

ภมเทพ เจ้า ชนถดาง

อากาศ เทพอยู่ รอบ

แต่งรักษา เสร็จ ด้รพ

เบิก นายศรี ทำขวัญ

ส่วน จอมเจ้า บิตรงค์

ด้วย ยินดี ชื่นบาน

พร้อม เสร็จด้รพพ์ เครื่องใช้

เงินทอง ทอง ดากให้

ให้ ส้มควร เป็นถำดับ

แจก ถ้วน หมอท้ว หน้า

๔๐ ดั่งดาว ดั่งนาฏ รัตน์

คอย ขำว ขุนคำหนึ่ง

พระภา จะมาถึง

ต้อง ดัดท่าสัตว์ ตรีชัย

๑ จึ่งตั้ง ดั่งพิณ

เกดดอก พระโยคี เชื้อน

ดั่งนาง รั้นไป เคียน

บอกว่า ดั่ง เกรวัก

๑ โยคี เสง ถ่วงรู้

บอกว่า เขาแต่ง ตาม

มดหมอ มาก หดาก หดาม

ไว้ ชุระเรากู้

๑ ดุเจ้า จงกตัมเข้า

บอกแก่ ดั่ง จอม ขวัญ

มิวัน หนึ่ง ถ้วน

ดั่ง อย่าได้ รำร้อง

๒๑ ดั่ง นางจิ้ง กัมเกด้า

กตัมเข้า ในวัง

ร้าย ๑ โยคี คึงฮารมณ

อันวิเศษ สติชิตักดี

เทพ อากาศ โดยรอบ

เทพทุก สถาน เกรง เศษ

รมรัง

ใช้น้อย

ฤาไม่ มาเส

โคกเพียง ทรวง พัง

ไปเยือน

จึ่งเข้า

ตามตั้ง ดั่งนา

ทุกชั้น พันทวิ

ราวความ

คี่สี่

ถ้วน แค คี่นา

แก่แก่ กตเขา

ไปพถัน

พิน้อง

หนึ่งดู แดนา

ไม่เข้า มาถึง

ตา พระโยคี เจ้า

ข่าน ฮาคม อธิวิเวท

เรียก ฮารักษ์ ยักษ์ บิศา

ทวิเชคร ขอบ จักรวาฬ

กตวิ พระเวท โยคิน

บ้าง คาคัน บินบิน
กุกัก ก้อง โกลา
กอน คันยาง ผางผิง
มาสู่ พระอาศรม

โยคี เจ้า แจงจัด
ราย เปนกอง เปนหมวด
จัดแจง ทั้งทัพ หนุน

คักรงค์ ชีตังโต
ชีธาดา ชีช้าน
บ้าง ชีหมี เม่นหม
ชีกาสร เตอแรด

แกดั่ง แพรผัน หดาย อย่าง
คี่คะ ดิงห์ เตอต่าง
คี่คะ ควาย โทพา

แต่วัง เปน คี่คะ กะกรุม
ตำหรับ ย ทร พรอ้ม ธรรมพ

บอก กัดเม็ด มนตรา
บอก กัดกัน แก้วไข
พอกพด ฝีมือค่า
ทาง อากาศ ธรอัน

คักคาวน รำนรื่อง
หักหินผา โผงผาง
เลี้ยง ออชิง เฮฮา
กร ประนม นั้งเฝ้า

คัตเปน ชุนมุนนาย
ครวจ เปนทัพ หน้า หดัง
คัวชุน ชีราชู้หี

บ้าง ชีโค ชีพา
ชีดิงค่าง บ้างชน
ชีเงอกลง ฟังกร
แผดร้อง เขียวก กู้กัน

คี่คะค่าง ช้างถึง
คี่คะ กวาง ฟาน ทราย
คี่คะ กาไก่ แร้ง

ต้องหัดถ์ กุมอาวรุ
โยคี กำชัย ดังเดรัจ

แก้ หยุกยา อาถันภ
ให้ คดา ไคต ทันท
ชอก ตาดาย กดาต กตุ้ม
อับให้ นัตมัว

๕ ๑ นากตว พดภูต พอง

คุม พวก พัน คัวดี

ออก ชิงชิต วิถี

เลี้ยง ไหว้อง ก้องฟ้า

๐ พิศพด ภูต พางเพียง

โหมหัก หินผา ทยาน

ไม้ ไถตุ เหตุถ ถานุ

โผนผาดเมง เร่ง ร้าย

๐ ถัดนิ้ว เดียว ถ่วง เข้า

ผู้ ถิ่น ฐ เวียก กัน

ผู้ แหก ฐ รัมวัน

ผู้ ถิ่น มาแซ่ร้อง

ร้าย ๐ พวก ผู้มา กต่าหาญ

ผู้ บ้าน ตลบ ค่อดี

แรงค่อแรงวันราญ

กตั่นค่อกตั่น ยันยทุท

ผู้ นาย เกรียง โกรท

ถาด หยก ยาอาคม

เกิดอัคคี โปดง พดาม

ผู้ บ้าน ผาย พ่ายแพ

ด้วยแรงยาแรงคุณ

ผู้ บ้าน ไฟต์ ผดุน หัน

โยคี

กตั่น กต่า

ทาง เมฆ

ผู้ ผู้
เพื่อง พัน กาหต

พดมาร

โยกย้าย

ลุยลุย ไปนา

รับคต้าย ดม ปลิว

เขตร ชันร์

กู่ ก้อง

ราญ รุก

รบเร้า ร้าว

เร่งรอน ราญ รุกรบ

ถ้อยท ถ้อยทิม ทาง

หาญค่อหาญ ห่มหัน

อตุ คตุต คุนวาย

โถดถ่า พง ร้อง ตวาด

รตม รตกระวี

ใหม่ ถุกตาม เหลือ หตาย

วัง ค้อคั เค็มพระ ตา

ผู้ มา หนุน เนือง ไถ

เข้าบุรี เวียก กัน

บอก ลำคัญ คุณยา
 พระหล็ก เมือง เดื่อเมือง
 ด้วย ฤทธิ รณ โยคิน
 เทพ ภูมิจิต ศึกดี
 จากสถาน ไปไกล
 ประจำ อาศน์ พระภยา
 โยคิจึงไปหา
 ดง เถยยันต์ อันประสิทธิ์
 ให้ หันเหียน ได้
 ดอก จำปา เปน แมตงกุ
 พริบตา ถึง ปราสาท
 แมตงกุ กัดกับ ทันท
 อยู่ ในที่เคียงเขนย
 พระภยา ขึ้นขึ้น จิตร
 โดม ลำอาว ทงคู้
 พระ ประโคม ถบ ได้

๔๐ ทรง ธรรม ผัน กอด แก้ว

สอง แพบ แอบ อรา
 เขย ชม ขึ้น หรรษา
 พระ ประคอง สอง เจ้า

ส่วน เทพดา อารักษ
 เห็น แค้น เคือง ขัดสน
 พากัน ผินผ้าย หัน
 ขับ อารักษ ยักษ์ บริบาท
 แด้ว เข้าใน ปราง มาศ
 ตั้งตม อือไป ถึง
 ดอก จำปา มาพถัน
 ผูก ดวง จิตร คิตพันธ์
 แด้ว ก็ให้เหิรมา
 บินระวู เฉียว ฉิบ
 พระภยา ราช บันทม หลับ
 เปนดอก จำปา ศรี สดใส
 กัดกิน รำเพย รวย รื่น
 นิมิตร เห็นต้อง นาง
 มาหมอบ อยู่ แทบ ไท้
 จวบแด้ว รับขวัญ

กัถยา
 ร่วมเคต้า
 ส้ม สดวดี
 แจ่ม หน้า นวต ผจง

- ๑ ฟัน องค์ หดง ว่าเคด้า
พระหัตถ์ สอด กอด เชนย
ครัน ฐัก กรเกย
ให้ อักอวน อ่าง ว้าง
- ๑ แดน โทมนัศ น้อย
ทุกข์ เทบ เทา เขาหดวง
ร่อน รุ่มรุ่ม แดดวง
คฺจจะ วาย ฐัพ แด
- ๑ โอ ศรี สาย สวาสดิ์ สร้อย
พิสด แดน อาวร
เรียม คิต จิตร เจียร จร
พิจะ ไปแบบหน้า
- ๑ กำนัน เฒ่าแก่ พร้อม
แห่ห้อม คอย ระวีง
- ๑ เห็น คลุ้ม คลั่ง พุดเพ้อ
บได้ ส้ม ประดี
- ๑ คถัวน ถี่ เสรีจ ไซรั
ธิราช ถ้วน ทุกอัน
- ๔๑ ทรง ขรรม สอง ราชได้
ร่อน รุ่ม กลุ้ม กัดติ ปาน
ค่อน เสด็จ คดตถาน
ให้ เรียก หมอ สมิทธิ ด้วย
- คดั่ง เชย
แนบข้าง
กาย ภัคคร
วุ่นว่า คั่น โดม
ในทรวง
ทับแท
ดาต เตือด
ทุกข์ นน พันทวี่
สอง สมนร แม่เฮย
เทวด์ ว่า
จากร้าง แดแม่
นึ่มน้อง ประครอง ขวัญ
บันดา ผู้ อยู่ ล้อม
หลง เถมอ เพ้อ เจ้อ
จึงไป ทูล สอง ไท
สดับ ดำ
ปิ่นม้วย
เขารส
ช่วย แก่ กตยา

๑ หมอ มาเห็น เหตุ รั

บีค้ำจ อาจ อุด หนุ่น

อยกยา ก็เจือจุน

เหลือ ที่จะ ปลัก ปล่า

๑ จึ่งตุด แดง เดศให้

สิ่งข้อ ตำคัม เปน

ยาเยียว ถยาก เย็น

คุณท่าน แวง รวด ไซร์

๒๑ ต้อง ราช เจ้า ฟังถ้อย

ไค่ก สร้อย แสน ทวี

๑ จง ปราณี่เราไซร์

รอด พัน ไภยัน

๑ รางวัด เราให้ แด

อย่า ได้ดังกา

๑ หมอ ว่าเหลือ แวง แด้ว

ยิ่ง พัน ประมาณ

๔๑ สังสาร สอง ราชไท

น้ำเนตร หดิ่งไหต วิน

ทุกซ์ แทบ อูรา ภินท

กร กอด เอรัดไว้

๑ พ่อผู้ ขวัญ เนตร แก้ว

อย่ารำ ระกำดวง

แวง คุณ

เนื่อง ช้า

เสริม ส่ง มานา

ปลิด ให้ เหลือตัญญ

แดง เห็น

ปัดไว้

ทุกสิ่ง แฉนา

เสื่อม ช้าง คุณเรา

ทุกซ์ พระไทย ไข่น้อย

หมอ เอ็นดู กู้ ให้

สมบัติ แบ่ง กิ่งแท้

ผีด่าง เขากดำ แก้ว

ชรณินทร ทำนนา

รำให้

ทวิภาค

พรว้า พรว้อง รำพรณ

กับทรวง

เด็ด ใหม่

นางใน นคร หลวง
งาม กว่า สอง นาง ไ้

๑ แม้ดี ไหน จะแสร้ง
ทำเดห์ กต มารยา

เห็นจะไม่ ไ้ภา
จึ่ง กล่าว แถ้ง แถ้งไว้

๑ ชื่นอารมณ์ รอรัง
อย่า ค่วน คิด คิดตาม

ไ้ว่า จะห้าม ปราม
พ้อจัก สืบสวน ไ้

๑ มารดร กรกอด แถ้ว
เฮาส์ ร่วน ช้วน

เขาแถ้ง กล่าว สำนักรพ
ทง หยุกยา มาฬ

๑ ปางองค์ พระภา ได้ สดับ
เคื่อง ชัก อัด ออกปาน

กราบ ทถ ส่นอง สำน
ถก จะขาด ชักด้วย

๑ แม้ ไ้ไ้ไ้ไ้ไ้
ญาว่า แถ้ง แถ้งศรี

คนอื่น ห่อน รุ ที่
ไ้โปรด อย่าไ้ สำนน้อย

ด้วน เด็ค แถ้อ
เท่า ร้อย พันทวี

เด็กหา
ยั้งไ้ไ้

ดั่งพด แถ้อ
ว่าไ้ พังชม

พังความ ก่อนนา
แต่ไ้

ไ้เมื่อ ไ้นา
ถ้อง แท้ เน้นอน

รับขวัญ
แม้น

เต็มดั่ง มานา
เพื่อไ้ ไ้ถถ

ไ้ถถ
ไ้มม้วย

ถ้อง ราช
ดอก พ้ายาใจ

ร้ายดี
ไ้ถถร้อย

เกี่ยม ทัด ไ้นา
นั้งช้า ใจตรอม

● ปางจอมชนก ทั้ง

เห็น ลูกรัก หมองศรี

สุดรัก สุดคิด ทวี

ร้อน รุ่ม รุมรา เว้า

๑ โอ้ พ่อ ดวง เนตร แก้ว

กรรม ถึงใด คาทต

จึงเกิด วิกาต กต

ให้วิบัติ ชัดชั้

ร่าย ๑ ปางองค์ บิดุราช

เสนานันต์ แน่นเฝ้า

มีโองการ ครุฑมา

ดูเดือนปี ลูกรัก

จึงเกิดไภย พารา

สอบถวน พระธัญชา

ทูล ส้มเตี๋ย เต็นเกล้า

แต่ต้อง จักดำ บา

ด้วย ดวง ส้มร เคยคู่

จึงแค้นเคือง ชนเชื้อ

คำราช ใจแข็ง

กตบ คิน สกิดย พารา

ได้ สอมนิ่ง มาเมือง

โองการ ช้า ครุฑชัก

● ชนนี้

โคก เสร้า

ทุกซ์ เทวค

เจ้า ร้อน รุ่มทรวง

กับคน

ดั่งนี้

กอบเหตุ

ชักให้ โหดหลง

เสด็จ ยาตร พระโรง คัด

ค่าง ก้ม เกด้า กราบ กรวน

พระโหรา จีบค

จกร้ายค ฉันท

พระโหรา คำนวน

ดวง ถักษณา สรวพ เสร็จ

เอวส เจ้าคั่นก

พราก พรัด พระ นคร

หากเกิด ชน ค่างเมือง

เพชฌเป็น คั่น

ไม่ช้อง วัค สกิด

พระยศ ปรากฏ ยิ่ง

โฉมรุ่ง เรือง เดิศต้า

เนตรระ หนักกระหน่นๆ

ไปปลายมือ คงกตัญญู
 ผิดให้ดังโทษทัณฑ์
 คลายอารมณ์ เว้าร้อน
 พระโหรา ยั้งยืน
 ทรง พระราช ทาน รางวัด
 หมู่ มาตยา มนตรี
 จงว่าไป เป็นเค้า มด
 ที่จะทัด ทานไว้

ฟังเสนา ทูลเสด็จ
 บดก วรรณารก มหิษฐ์
 แดโหรา ทาย ทัก
 พ้อ อย่าคิด โศกเศร้า
 ต้อง โฉมงาม เหมือน คิด

พระภา ได้ สดับสาร
 กร ประนม อภิวัต
 ทูลตา ตีตาเศ้
 ยั้งนคร รมย์ บุรี
 ได้ ดวงเนตร เหมือน หมาย
 รับต้อง มิ่งมา เมื่อ
 พระบิตุ ราช ทรง ธรรม์
 พ้ออย่า กำธรวร สร้อย

โหรารับ หน้คอง
 จอมไธสวรรย์ ชื่นชม
 ตรีธัมม ย้อน ไขมา
 ไปกตัญญู คั่นคำคง
 แด้ว ทรง ธรรม์ ปกษา
 ใครเห็น ดิฉันใด
 มนตรี ทูลเห็น ชัด
 จำจะให้ ไคลคตา

พระเสด็จ สู่ปราสาท
 ตาม มนตรี ปกษา
 ปดอบ ถกวัค กตอย จิตร
 จะให้ เจ้า ไปตาม
 อย่างน้อยจิตร หน้ใหม่

ค้อย ขึ้นบาน อารมณ์
 ชนก นารก ชนนี้
 หาต้อง เจ้า จอม ส้มร
 โดยวิถี สาคเรศ
 จักผัน ผาย คั่นกตัญญู
 มิให้ เคือง เบื้องบาท
 พดาง รัชชวิญ ฤกษ์น้อย
 จักให้ ไคลคตา

๔๐ ปาง นราธิราช เจ้า

เสด็จ ออก พระโรงรัตน

อำมาตย์ หมอบ เชน ชนิด

จึงสั่ง พวก ถรมถ้ำ

๑ ให้ แต่ง กำปั้น แก้ว

ได้จัก ไก่ ไฟชุด

ทั้ง เครื่อง สราวุธ

มาทอด ทำน้า บ่อม

๑ ไชรวง แซ่ เลียง เร่งเร้า

บ้าง แบกหาม ตามกัน

จัดกำปั้น ไฟอัน

๗ บนจุก ทุกแห่ง ห้อง

๑ บนจก จัด ที่ท้าย

ประคิษ ประดับ รุ่ง

รุ่งเรือง รัตน รังษี

๑ หงแท่น ทอง ม่อฮ่อม

๑ เดือดงธรรม ได้ เจ็ดร้อย

เกณฑ หิต สันทิต ชาญ

นาย เรือ รอบรู้ การ

เสด็จ ประทับ ทอดหน้า

๕๐ พระภา ได้ โอกาส แล้ว

เพื่อ ด้วย ยินดี

จอม กระษัตริย์

รุ่งฟ้า

แน่น เนือง

ที่ได้ จัดแจง

กลาง สมุท

เชือก พร้อม

วาง เสร็จ

ที่ท้าย คำหนัก แพ

จัดสรร

กึกก้อง

โอภาศ

ช่อง ชัน มั่นคง

บาหดี

แจ่ม จ้า

โสภิศ

แค้น ไว ครอบ ครน

ทวย หาร

เขี้ยว กล้า

เก่ง กาง

คำหนัก น้ำ อาไฟ

ค่อย ยิ้ม ย่อง ม่อฮ่อม

๑ รุ่ง รัต ผ่อง หด้า

อบฟุ้ง เต้าวคนธ์

๑ ทรง เกรียง คั่น แคงพร้อม

หนเกล้า อัญชวดี

ร่าย ๑ นฤมดี บิคราช

กร กอด พระ ฤกรัก

ให้ กระสรว เคร้า สร้อย

จึง ัญญา ตั้งสอน

หมั่น ครวญไคร ครอง ครึก

แผ้วระวัง จงหนัก

ยังเขื่อน อ้า ออย่า อ่า

อย่าให้ มี อังอ้อ

หมั่น คั่น ออย่า คนอง

แต่ อนุบายต่าง ๆ

คิดทบทวน ส่วนเต

ไป ควร หาญ ออย่า อึก

ชอบ ผิด คิด ครึกไคร

พบ พินิตา ส้มหวัง

นายเกตุยง แด นายกถัน

ช่วย เคือน ตัก คาม ควร

คิด จงให้ หมั่น คง

ระวัง คนชยา พลาด

ตำธาง องค์ โอ้อ้า

แต่จ มาขอบ น้อม

ทั้ง วรนาถ มารดร

จุม พิศภักตร์ รับ ขวัญ

แด่น ถ้อย วิญญา

พอจะ จรจาก ไก่

นิก ข้าง หน้า ข้าง หดัง

เห็น ประจักษ์ จึงทำ

จะพลึง พลาด เล็บที่

ไปควร ต้อ ออย่า ดึง

ครอง จงมาก หดาก หดาย

หาดาย ออย่าง หดาย ขบจน

คิดถ้าย เททก ประการ

ก็ ภา ไม่ว้าย ออย่า วาง จิตร

ระรัง ระไว ไปมา

จึง ครวญ ตั้ง พืดียง

หมั่น ระวัง ฤกรัก

อย่า หักหวน ค่วนได้

อย่าไหล หดง แต่ กถ

อย่า ประมาท หมั่น การ

คอว ที่หาญ จึ่งหัก
 คอว ที่ ชอบ จึ่งชวน
 ข้อคอว บิด อย่าบิด
 ดูปเบา ที่หนัก
 จึ่งแก้เหลียว รอบ คอบ
 อย่ำไว้ ใจ วาจจิตร
 คิน พารา อย่านาน
 ข้ำ พุทธเจ้า ต้อง รา
 ถวาย ขี้ติร รอง บาท
 สัมฤทธิ์ ราช ปราภนา
 ได้ สอง มิ่ง จอม สมาร
 ท้าว ทรง พัง ชื่นชม
 ให้ ครุเม่า หมอ สมิติ
 คณวิเศษ ไปด้วย ไชร
 ระวัง ลูกเรา ถ้

- ๒๐ พระภิกขุ ถวาย บังคม ตามถั่ว
- พิเชียร ต้องรา
- ๑ มาตง กำปั่น แก้ว
- ๑ เพรศ พรัง เพราตา
- ๑ โยธา ทวย หาว ถ้วน
- เจ็ด ร้อย คอยงาน

คอว ที่ถัก จึ่งตอป
 เห็นข้อ คอว จึ่งคิด
 ที่คอว ขิด จึ่งข
 อย่ำหลง รัก ผายเดี่ยว
 หาคความ ชอบ จงได้
 คิดให้ สัม ปราภนา
 รับโอง การ ไล่เกล้า
 จะขอ ษา จนตาย
 ให้ สัมมาท เหมือน คิด
 พระยศ ปรา ภณยิ่ง
 พากษ รคิน วง
 คลาย อารมณ ร้อน เรา
 ผู้ ศักดิ์ สิทธิ มนตร์ เวท
 ถูกเงิน ได้ ช่วย แก่
 อย่ำให้ ชนทราย

กับหมอ สมิติ ผ่อง แฉ่ว
 กลาง สุ่มท สุ่มแพรว
 เกณฑ์ หัด สันทัด ถ้วน

๑ จัดการ กต ไก่ พร้อม

ค้อย รวง นง นอม

นับนิ้ว อัญชวลี

๑ ได้ฤกษ์ดี ตีฆ้อง

ยิงบน ครน คฤก ก้อง

ให้เร้าเอาไชย

๔๑ กำปั่นไฟ เพื่อง ฟัน

ฟม ฟอง

ถอย เดือน เค็ดอน คดา คตอง

คตอง คต้อย

พระภุชงค์ ค้อย คตาย หมอง

นาโนศ

ชมชื่น ผลไม้ ย้อย

ย่าน น้ำ แนวทาง

๑ มทราง ดาง ดาด ชรวง

เด็ด ผด

ต้นจี ตำไอยด

ยื่น ย้อย

มังกุด ตมุดปน

เงาะป่า

ผดต้น ดกหก ห้อย

กึ่งก้าน แกมกัน

๑ หดาย พรรณ ผด มิ่งไม้

มอง มุด

ปราง ม่วง พวง ก่าย กุน

กึ่งนอม

ชุนน ทูเรียน พน

พัวกึ่ง

พัว้วร หมายด ตก คอ ค้อน

ยอด ย้าย โยนเยน

๑ ขดา เถน ถ้วน เหน่า กต้วย

เก็ดอน กตาย

บ้าง ออก ปลัด เครือ หดาย

หุดาก ถ้วน

ทุกถ้วน เรียด เรียง ราย

ริมฝั่ง

คาม ย่าน บ้าน บาง ถ้วน

ถิ่น น้ำ ตำ คตอง

๑ กำปั่น ต้อง ถ่วงดิน
เห็น แคทุ่ง ทิว ครอบ
วายพิศ หัน หวน

พระ คั่น นารถ นั้ง

๑ ถิ่นถิ่น กำปั่น คด้อย

ถึง สมุท ปรา การ

นกระเศ เศวร ไพศาล

เรือรุดออก อ่าว อัน

๑ พระพุทธ เทวศ ให้

นั้ง คั่น ถึงนวด

ข้าโฉม แม่จาม สงวน

ที่จะ ไป ร่วม ห้อง

๑ คว้าง คว้าง กตาง สมุท ครน

กำปั่น ผาตดิน เคตง

ตอย ดำถ่น ประเตง

เรื่อ กว่า ไบ ใช้น้อย

๑ หน่อไท ขิราช ร้อน

อีกอ้วน หวน คำนั้ง

ปางใด จะไป ถึง

พระวิโยค โสภณร้อย

๒ ๑ ทง สอง รา พิธียง

กล้าว ถ้อย ปดอม พดาง

สุด สนวน

ครัน ร้อง

โหย สวาคดี

น้ม เนอ นวด จันทร

คตอง ชาร

กอกัน

สาย สมุท

อกไอ้อาตุร

โหยหวด

นาฏ น้อง

ควรรู้ เรียม เอย

แห่ง น้อง สอง นาง

โครม เกรง

คด คด้อย

ถิวถิว ไปนา

ถั่น ด้วย กตไย

รุมรัง

แม่ง น้อย

ถิ่นก็ สอง นา

ตะห้อย โหยหา

ค้อย ถนอม กตอม เกตยง

๑ พระอย่า หมาย หมอง เสร้า คงจะดม ต้อง เจ้า
ไม่เข้าจก ถึง

๑ ต้อง นาย จิ้งชัก ชี ชวน ชม โน่น นัณฑ์
ที่ทอง ตำคร

๔๑ ภรร ค่อย ชื่นชื่น ชมปลา
บ้าง ว่าย แหวก แถก ถตา โดด เค้น
ฝูง กระให้ โตมา เมือง ม่าย
ฉนาก ฉตาม ตาม เพ้น พาด พั้ง ฟอง ชด
๑ ยี่ ด้นวน ว่าย คด้อย ดอย ด้นร
กระ บอก กระเบน บิน เร็ว เร็ว
ทูกัง กะพวงผิน พาเพื่อน
วาน ไถ่ ว่าย แปด แปด ปัดก แปดอง ไปด นัณฑ์
๑ นนทรี ดีเลี้ยงด ชรวง เวียน วง
ปลา จวด จันท์ เมดคง คู้ เคีย
ปลากา กด มั่งก ก็นเหี้ยอ
ปลา กูรา เคด้า เคดี้ย ได้เลี้ยง พัดวัน
ร้าย ๑ พระทรง ธรรม ชม มัศยา ว่าย เวียน มาแปน หมู
บ้าง เปน คู้ คดอ เคียง บ้าง ม่าย เมือง หวนหัน
บ้าง ผก ผัน ตำพอง โผน คนอง ไถ่เพื่อน
ว่าย กัดน เกดื้อน ถดาง ชด เหล่า มัศยา หลาย อย่าง
มีต่างต่าง หลาย พรวก พระ สุริยัน เย็น คด้อย
หวด ถห้อย โหยหา โอ้ กานดา ดวงดวดี

เรียม นิราศ แรมวง
 สอง แห่ง น้อย นงพาด
 ทน เทวศ อาทวา
 เห็น แค้นน้ำ กับฟ้า
 โอ พุ่มพวง ดวง ส้มร
 ใน กระจมด หมาง หมอง
 ถึง สอง นานู หน่ม เหน้า
 พระสุร ศรี มีด คดุม
 แสน คั่น คร่ำ ครวญ
 ให้ หมาง หมอง หม่น เส้า
 ระพี พง ผ่อง สว่าง
 รัศมี สอง หด้า
 พิภพ ถ้ำ แด ตาม
 พระโหยหวน ฤ มต
 ค่อย ก่อว เกิดยง ทุด ปดอบ
 เต้าเรื่อ ในก่อน กาด
 ทศภักตร์ พา ถอบ หน้
 บุกมา หนาม ข้าม ศิขร
 จง ถน ข้าม คงคา
 พอก สัตยาป แบทดา
 องค์ นารายณ์ คั่นกดับ
 แด้ว แผลงศร คัดถน

หมายถึง มุ่ง หวัง สว่างดี สร้อย
 จาก สกาน นักรบ
 ทาง ชดา ภักดี
 นำ พิภพ ตาม ทรวง
 พระอาวรณ์ ร้อน รน
 ครอม ครัก ครอง กรม สว่างดี
 จนย่ำ เข้า ราตรี
 ยิ่ง กัด กัด รุนแรง
 วิจารณ์ จิตร คิดครอง
 จน คราบ เท้า อรณ รุ่ง
 กระจาง แจ้ง แจ่มศรี
 เห็นแต่ พักกับ น้ำ
 ทาง กันดาร แดนชลา
 ส่วน สอง คน พี่เลี้ยง
 ให้ ชนชอบ พระไทย
 พระ อวดตาม ตาม ขัตา
 พระ จักร์คิด ตาม
 ได้ พานร เปนพด
 ถึงตงกา รอยราพ
 ได้ ขัตา เหมือน หมายถึง
 ประทับ ผั่ง ตำคร
 ให้ ตำชด หด้า หลาม

เรียก ถนน พระราม ^๕ดับ มา
 พระยา คตาย ร้อนรน
 ได้ ^๕ฝนไฟ กระหน่ำ
 หลาย ทิวา ราตรี
 ไกล ^๕เขตร ชนธ ^๕ด้านทาง
 ทรง ทรง คฤก ปรุกษา
 มีให้ ^๕ใคร รุ ^๕เรื่อง
 คิดให้ ^๕งาม ตาม เงื่อน
 ดุ ^๕วงที่ ^๕ใคร ^๕ครวญ
 พี่ ^๕เลี้ยง ^๕ใจ ^๕ปรี ^๕ชาญ
 ค้อง ^๕คิด ^๕สอง ^๕เงื่อน ^๕ไซ ^๕ร
 บรรณา ^๕การ ^๕ถวาย ^๕ไท
 ไม่ ^๕ผิด ^๕เคื่อง ^๕แยบ ^๕คาย
 ถึง ^๕สอง ^๕นาง ^๕ดม ^๕ณิ ^๕ท
 คง ^๕ดม ^๕คน ^๕นี้ ^๕ก ^๕หวั ^๕ง
 คิด ^๕เห็น ^๕ดม ^๕นี้ ^๕ก ^๕ไ ^๕ว
 บรรณา ^๕การ ^๕พร ^๕้อม ^๕ส ^๕รร ^๕พ
 ทง ^๕คร ^๕ทุ ^๕ท ^๕พร ^๕้อม ^๕ม ^๕ด
 คน ^๕ด ^๕ำ ^๕ค ^๕ัญ ^๕แ ^๕ค ^๕ว ^๕ค ^๕ด ^๕อง
 เคย ^๕ณ ^๕ิ ^๕ท ^๕ช ^๕ิด ^๕ไ ^๕ห
 ณ ^๕ิ ^๕ท ^๕ท ^๕ง ^๕แ ^๕บ ^๕ค ^๕น
 ท ^๕ง ^๕เ ^๕จ ^๕น ^๕ท ^๕ง ^๕จ ^๕ด ^๕ไ ^๕ว

ทั้ง ^๕สอง ^๕รา ^๕เ ^๕ถ ^๕ว ^๕ย
 ให้ ^๕เ ^๕ร ^๕ง ^๕ก ^๕ด ^๕จ ^๕ก ^๕ร ^๕ไ ^๕ก ^๕ย
 แ ^๕ด ^๕น ^๕ร ^๕บ ^๕ร ^๕ำ ^๕เ ^๕ว ^๕ร ^๕มา
 ถึง ^๕ที่ ^๕มี ^๕ด ^๕ำ ^๕ค ^๕ัญ
 ให้ ^๕ท ^๕อ ^๕ด ^๕ก ^๕ด ^๕าง ^๕น ^๕ำ ^๕ร ^๕ก
 เ ^๕า ^๕พ ^๕าร ^๕า ^๕น ^๕ั ^๕น ^๕ไ ^๕ด
 มี ^๕ให้ ^๕เ ^๕พ ^๕เ ^๕ง ^๕พ ^๕ั ^๕ง ^๕ค ^๕ว ^๕าม
 ค ^๕ิด ^๕ก ^๕ด ^๕บ ^๕เก ^๕ด ^๕เ ^๕อ ^๕น ^๕ให้ ^๕ด ^๕ี
 เ ^๕บ ^๕็ ^๕จ ^๕ช ^๕บ ^๕ว ^๕น ^๕ก ^๕ด ^๕ไ ^๕ก ^๕ย
 จ ^๕ั ^๕ง ^๕ทุ ^๕ด ^๕ส ^๕ำ ^๕ร ^๕เ ^๕น ^๕อ ^๕ด ^๕น ^๕อ ^๕ง
 แ ^๕ด ^๕ง ^๕ทุ ^๕ด ^๕ให้ ^๕ถ ^๕ือ ^๕ด ^๕ำ ^๕ร
 ก ^๕ำ ^๕น ^๕ั ^๕น ^๕ไ ^๕ด ^๕เ ^๕า ^๕เ ^๕ม ^๕เ ^๕อ ^๕ง
 ค ^๕อ ^๕ย ^๕ณ ^๕เ ^๕า ^๕ย ^๕เ ^๕ด ^๕ิ ^๕น ^๕ท ^๕าง
 จ ^๕ั ^๕ง ^๕ค ^๕อ ^๕ย ^๕ค ^๕ิด ^๕ถ ^๕ำ ^๕ย ^๕เท
 พระ ^๕ยา ^๕พ ^๕ัง ^๕ช ^๕ี ^๕น ^๕ช ^๕ม
 แ ^๕ด ^๕ว ^๕ง ^๕ให้ ^๕แ ^๕ด ^๕ง ^๕ด ^๕ำ ^๕ร
 ก ^๕ับ ^๕ร ^๕า ^๕ช ^๕ท ^๕ด ^๕อ ^๕ป ^๕ท ^๕ด
 น ^๕ร ^๕เ ^๕น ^๕ท ^๕ร ^๕ด ^๕ุ ^๕ร ^๕ย ^๕เ ^๕ด ^๕อ ^๕ก ^๕ด ^๕ำ ^๕ร
 ด ^๕ัว ^๕น ^๕ไ ^๕ว ^๕อ ^๕ว ^๕ง ^๕เ ^๕ม ^๕เ ^๕อ ^๕น ^๕ค ^๕ิด
 เคย ^๕ไ ^๕ว ^๕ไ ^๕จ ^๕ว ^๕าง ^๕จ ^๕ิ ^๕ด ^๕ร
 ก ^๕ับ ^๕จ ^๕ม ^๕พ ^๕ด ^๕พ ^๕ี ^๕เ ^๕ย ^๕ง ^๕ด ^๕อง
 เ ^๕า ^๕ไ ^๕น ^๕ไ ^๕อ ^๕ั ^๕บ ^๕จ ^๕น

แก้ขัดกัน สวรรพ เสร็จ

แปลง เพศ คือ พราหมณ์ พรหม

เปลี่ยน นามราช ยมพราหมณ์

ชื่อ นายฉัต นายฉน

พระเมือง แล้ว ขึ้นบาน

เดือน กำปั่น เข้าชาติ

สั่งให้ ไปอย่าช้า

ที่ท้าย เมือง พถัน

๒๐ ชาว กำปั่น ไม่ช้า

บอก ถ้วน ทุก ประการ

๑ ชาว ด่าน บอก สั่งช้า

ถ่วง เข้าเมือง หดง

๑ เจ้า กระทรวง นำเฝ้า

นอม น้อม ทูลสาร

๑ บรรณา การ ถ้วน พร้อม

นบ เกด้า อัญชวลี

๑ ทูล คดี ถัดวัน

ถัดวัน ทุก อัน

ท้าย ๑ ในสาร สวรรณ บรรจง

ทวารวดี เตื่อง หล้า

มหา นคร เลิศตบ

ดุษัณฐานี

ส่วน ส้มเต๋จ พระภิก

งามอุดม ดุสอาด

ต้อง นาย ตาม นาม ผัด

จัดแจง กัน เสร็จ แล้ว

ให้ ทหาร คดา เคลื่อน

ขึ้น สถิตย์ แทบ ผัง

สู่ จงจอด ทอด ท่า

ไปถึง ด่าน ทอดท่า

พากำปั่น ต้อง ถ้า

ทูล ประนม ก้มเกล้า

ทูล ถวาย นอม น้อม

ตามมี ในสาร ถ้วน

ผู้ดำรง ธรณ

เกียรติ เฟื่องฟ้า พง ขจร

ดิศก ภพ นพรัตน์

นคร เสรี ไศภา

มาเจริญ ทาง ไมตรี
สรรพคุณ สมบัติยิ่ง
ในนิเวศ เวียง สถาน
มีหลาย อย่าง หลาย พรรณ
กว่า ประเทศ นานา
พระบรม สมภาร
ถ้วนทั่ว ไทเมือง ร่ม
ตั้งให้พา เทียวชม
หลาย อย่าง หลาย ประการ
ยิ่งเข้า ถิ่นได้
ถาม ทูต มาทันที
เราจะ ใคร รู้ ความ
เมือง ไนน์ ไม่นับถือ
เมือง ไนน์ มีทหาร
ถ้วน คงทน แด้ว คง
กำบัง คน หายได้
ภูมิพั่ง เคื่องขัด
ท่าน ว่าชาน อวด อ้าง
ทุกทล ไททันที
แต่ภอไห เห็นจริง
ให้ ปลูกศาลา เพียงตา
จึงเชิญครู สมิทธิ

ด้วย ชาว บร ไม่ชม
ถ้วน แด้ว พิเศษ
งาม ละครการ ต่างต่าง
สรรพ สิ่ง วิเศษ
จึงให้มา เชยชม
งาม ละครการ ปานใด
ฟัง ชื่นชม ปรีดา
เครื่อง อุดม ต่างต่าง
อวด ทหาร แม่นยำ
ยิ่งให้ดู หลาย ครา
เมือง ไนน์ มีญาไม่
ทุกทล ตาม ตามไก่อ
เปนแต่มีอ แม่นดี
อำนาจ ข้านิ เวทมนต์
อาจ สามารถ ถอง หน
เช่นนี้ไซร้ จึงดี
โอง การตรัส บรรหาร
มีมาบัง ญา ไฉน
ภอจะมี ถองได้
ไม่อ้าง อิง อวด หาญ
ที่ศาลา แห่ง หนึ่ง
กับทั้ง ค่าย ร้อยคน

เข้า มณฑล พริ

นั่งอยู่ บนศาลา

ชอบ ถูกให้ ยิงปืน

แล้ว บอกให้ ยิงใหม่

ศึก กระจาย ริมศาล

ทุกทุก ดม ทุกสิ่ง

โปรด ประทาน รางวัล

ราชทูต ไว้ พารา

ตามอารมณ์ ไม่ห้าม

ทุก เทียบไป ทุกแห่ง

ในจิตร คิดมอง แล้ว

๒๐ เมือง กำปั่น ไปแล้ว

จากท่า ตำคร

๑ บทจร ได้แต่

เร้าร้อน หฤไทย

๑ หมอง มัวใหม่ ถ้อย

โคกถ้อย แดน ทวี

๑ โอษฐ์ เสาวภาคเจ้า

ย่างเข้า เขตแดน

๑ พี่แดน เทวศ หม่น ใหม่

ที่แท้ ทางจร

แต่ง อินทรีย์ ถ้วน ดิน

พวก บินมา ขึ้นรอบ

ตามนัด ยืน ยืนไม่ออก

ยิงออก ไม่ต้อง กาย

ท้าว ผู้ผ่าน เมือง รมย์

ทรง เห็น จริ่ง ทุกประ การ

พระทรง ธรรม ใคร ได้

ให้ตาม พา เทียว ชม

ชาว เมือง คร้าม ขามใจ

รู้ ค่าแห่ง ทัว แล้ว

เพื่อ ถ้า ทรง ธรรม

องค์ พระภา ภาศ แคล้ว

พระวิ โยค โศกเศร้า

กนิง ขนิษฐ แ่งน้อย

พี่มา ตาม ห่ม เหน้

ยังไม่รู้ โทด โทด

๑ ดงคร เติบ ยาก แท้
ยาก ถ้าเหตือ หดหาย

ใบรี^๕ แห่ง หนแต่

๑ เจียร จะวาย ชีพแล้ว
สิ้น ไปเห็น

แม่พุ่ม พวง ดวง แก้ว

๑ สู้ยาก เย็น ตาม เต้า
พี่น้อง นวต ผจง

หวัง ประสพ สอง เจ้า

๑ พระ ทรง กำสรต สร้อย
ไคกเคว้า หมอง ศรี

วิญจวน หวด ตะห้อย

๑ สอง พี่เลี้ยง ทูต ถ้อย
ไม่ ขำจัก สมน

พระ ย่า กำสรต สร้อย

๑ วิชาวน ชม น้อไม้
มิ่งไม้ งามดี

ทั้ง ดอกไม้ ผลไม้

๑ พระโยคี รู้ แล้ว
ด้อให้ ไคต คดา

ใช้ สำติกา แก้ว

๑ สำติกา มาด่อไท้
จับไม้ เจริจา

โผสิน บิน เข้าโกด

๑ เปนภาษา มนุษย์ ไชรี
แม่ ถ้า พังสาร

ว่าไอ้สอง อรไท้

๑ ภูมวด แคว่ เลี้ยง ก้อง
พลอด จ้อจับใจ

เหตือม เห็น สำติกา ร้อง

๑ นก ไครหนอ ไครรู้
แม่ใช้ มาเชิญ

ญ่าว่านกท้าว ชู้

๑ พระดำเนิน เข้าใกล้
บอก ให้เราฟัง

๑ ต้องเจ้า ยังแหม่ม ช้อย
ละห้อย โห่หา

๑ สาดิกาเห็น ใกล้
จับไม้ มอง เมียง

๑ ทรง เลี้ยง พลดอด แจ้ว ๆ
พระแก้ว อยู่ไหน

๑ รุขไนย์ ตาม คอบ ถ้อย
พี่ หน้ไย

ร้าย ๑ ครัน เข้าใกล้ นกเห็น

สาดิกาบินไป
เลี้ยง กู ก้อง กังวาล
ร้อง ร่ำเรื้อย จับใจ

หยุด อยู่ กตาง มรรคา
ดูใกล้ ชิด นกบิน
จวน จวน ใกล้ คุกหา
พระทรง ธรรม์ ตก ตั่ง

โธ่ นก พาพิศวง

จึ่งห้าม ปราบ ทุกคน
ตั้งใด หลาก เร่งคิด

ดูวณ ต้อง นาย พี่เลี้ยง

ศรีธำมาศ จงได้

ถวาย ต้อง ไครกร ทรัพย์

บิน ไป ใกล้ ตัวไซร้

สาดิกา มาแล้ว

เจ้า สาดิกาน้อย

พระธำมาศ

ครัน เห็นใกล้ หยุด ร้อง
ฟัง ช่อน หวาน จำเริญ
ตงเด่น ในแนว ทาง

พระธำมาศ ตาม คิด
โผนผิน จับต้นไม้

สาดิกา หาย พัด
นึ่งคณิง ตรึก ตรว

ให้เรา หลง คิดตาม

ระวิง ตน จงมาก

หมั่น พินิจ ตรึก ตรอง

ทุก ก้าว เกิดถึง ปรอดบ พดาง

พระอย่า หมาง หมอง ใหม่
โดย นิมิตร์ สกุนา
พี่เลี้ยง กล่าวเกิดขึ้น แก่ถึง

รับไคด คดา ไคเต้า
พี่เลี้ยง ปรีชาชาญ
แจ้งใจความ ไม่ช้า

จรตต มาพบ
งาม สอาด อุดม
มาเที่ยว คบ
แจก เจอจาน เงิน ทอง

ได้เสร็จ ส้ม ทุกถ้า
เที่ยว พัวพัน คบเพื่อน
ชาว น่าน มานับถือ

บริสุทธิ สอาด
กระยา หาร ของดี
ล้วน สอาด โอพาร

สุคนธา ชารรค์
ค่อย เสมย สบาย องค์
เขา ชั่วชนมไม้

พี่น้อง ต้อง ศรี

จักพลัน ได้ ส้ม สนิท
สาธิตา บอกข่าว
แตรัง พุดเด่น เจริญ

กิ่งดำน เข้า ทนที่
บอก ฮากว ดำน งาม
เราพ่อค้า ดิบคน

ประสพ พรหมณ์ งามราฐ
เชื้อพรหมณ์ พรหม จรรยา
เล่าคดี ทุกประการ
ปอง เปนมิตร ขิดชม

ไปบ้าน หน้า เนืองกัน
เดือน เต่า เข้าดีหา
ว่า พรหมณ์ คือ พรหมบุตร

ต่าง ถวาย ภาชนะ โภชนา
ที่นอื่น มีผ้า ถาค
ของ ตระการ นานา

พระ ทรงยศ สว่าง เสวย
แก้ว เสด็จ ตรง สู่ ส่วน
ส่วน ส้มเค็ญ ท่าน ไท

๔๐ ภูมิ ชม มิ่งไม้

ดอก ตก ทุมมาน กอง

ผล ห่าม สุก เวียง รอง

สวน ต้นกุ่ม มีพร้อม

๑ ดอก กระถิน ถัดกัน เกดียง

ถา ถัดกัน นุช เนือง ใน

มาตา เด่ให้ มาโดย

หอม ตัง ถัดกัน แก้วก็

๑ ว่าดวน ดวง ดอก สร้อย

ถัดกันตัง ถัดกันเกษนี้

จำปา ดอก จำปี

หอม ไบปาน ถัดกัน ร้อย

๑ พยอม หอม ยั่วเย้า

หอม ถัดกัน การ เกษ ถัด

หอมระศ รัศ คุณธิ

ถัดกัน กุหลาบ เด็ดแล้ว

๑ มติ ช้อน ช้อนนี้

เฉกแม่ ช้อน ถัดกัน โกล

นาง แยม ยิ่งแยมโย

หอม ถัดกัน พิกุล ก้า

๒๐ ต้อง นาย ขวนชม ช้อย

แมกไม้ เมียง มอง

มุดมอง

กิ่ง ค้อม

ร่วง หล่น ลงนา

เนือง น้อม ใจกวด

เกดใจ แม่ เฮย

นี้

เดวง ถัดกัน

ฟ้าให้ โหย หวน

ตำรวจ

แน่นน้อย

จักเปรี๊ยะ ปานญา

ขังไธ้อก ครอบ

ยาม ยด

เกษ แก้ว

ควร คุ ได้ญา

เด่ให้ ศด้าย ถัดกัน ส้ม

ขใจ ชื่นแฮ

เกดอื่น ถัดกัน

ยวดยั่ว จิตรนา

เกษน้อย นาง สงวน

ชัชม วิหกห้อย

- ๑ แห้ว ชว้อง เตี้ยง แจ้วแจ้ว
 ตู๋ ต๋วยย สวอน ชวัญ
- ๔ ๑ เบญจวัน จับมิ่งไม้
 นก ขะมิน จับ ขิงขันทัน
 ตั๊ดวา จับจวง จันทน์
 ลำดิกา แก้ว ก้อย
- ๑ โนรี จับรัก ร้อง
 นกคุ้ม จับ ข้อย เคียง
 กระสา กระตัน เตี้ยง
 จับกระสัง ชวับ ชว้อน
- ๑ ทรง ธรรม ชม สระ ต๋วยย
 ตั๊ดบุษ บัวผัน
 จง กออุบด สรรพ
 ภูมริน บินร้อง
- ๑ มัศยา วนวาย คด้อย
 ปู่เต่า เผือกิน ตม
 บ้าง วังวาย ดอย จม
 ถวิดว่า สระ หนุ่ม เหน้า
- ๒ ๑ พระเจ้า ในสวนเต๋ว
 ชื่นชื่น ปรีดา
- ๑ หาญ รักษา สวน ไชร์
 อยู่ได้โดยใจ
- เอกเชิญ สวอน พระ แก้ว
 โมก มั่น
 แซ่ม ข้อย
 โจน จิก ผดแผ่
 จับคันสารภี
 ร่าย เรียง
 กู้ ค้อน
 ตังวาช
 แห้ว ชว้อง แจจรว
 ตั๊ดบัน
 เผื่อน พ้อง
 ตัดขึ้น ใจแผ่
 ร่อน ไชร์ เต๋วคนธ์
 ดอย ดม
 ใต้เต้า
 โตดได้ กันนา
 ฟันยา โฉน
 หุไทย ผ่อง แผ้ว
- เงินทอง กอง กอบ ให้

- ๑ พวก ไพร่ ไปออก อ้อม พบพวก เพื่อน กันพร้อม
ต่าง แตรัง เสด็จัน
- ๑ ขวน กันคอย ข้าว ถ้า บ้าง มุดเมียน เปลี่ยน หน้า
นอบ เล้า ทรง ธรรม์
- ๑ พระสุริ ยัน เย็นคด้อย พระ คั่น แ่ง น้อย
ทะห้อย ไหยหวด
- ๑ บั้นบัวน ครอบ ครอบ ร้อง จิ้ง แดง แดง โคตง พร้อง
พรา เชื้อ เขียวขวัญ
- ๔๑ ดวงจันทร์ ขจัญ เนตร แก้ว โกมด แม่เฮย
เรียม นิราศ เวียง วน หวาด ว่า
แสนทุกข เทวศ ทน ทุเรศ มานา
หวัง ประดับ หน้า นิมเื้อ นวด ผจง
- ๑ เขียวทอง นารถ น้อย นวด จันทร์
มาประ พาศ ถ้วน พัดัน ย่า ข้า
พิศอย รับ ขวัญ ขวัญ เนตร พิ อยู่นา
เขียวแม่ มาพิถ้า อยู่ ถ้า พังสาร
- ๑ นกหก วาน สังกัธย ดาว ธนอง หึงรา
จง ช่วย แจ้ง แต่ต้อง ฟันอง
ว่าเรียม นิราศ หมอง มาเปลี่ยว
เปล้าออก ครอบ ครอบ ร้อง ำให้ หา สมร

๑๖ ท้ากร แห้ว ร้อง

ร้องระ เรือย เรียง วัน

บ่นา ข้าว จอม ขวัญ

พระวิโยค โคก สร้อย

๑๗ จนเพลา ดวง เข้า

จันทร์ จรัส รังสี

โอ้ดวง สุมณี

มา บ่เห็น หน้ม หนา

๑๘ หมายถึง มามอบ ไม้

โคมทิพย์ มณฑา ทอง

ห้วง ฝาก ชีวติร ปอง

พระยิ่ง ละห้อยให้

๑๙ ต้อง นายทูล ดันอง ถ้อย

พรั่ง มาดม

๑๒๐ เชิญบันทม แทน แก้ว

ที่ไท่ ทงต้อง

๑๒๑ เดือน ต้อง แสงฟ้า แผ่

กล่อม ท้าว นิทรา

๑๒๒ มาตา ดม ดาสด์

กดิน น้อย ต้อง ศรี

๑๒๓ พระ เปรม ปรี คตคถ้อย

ม่อย เคตม นิทรา

ชาน วัน

ไชน้อย

ทลแต่ เรียมเตย

ละห้อย โหยหา

ราตรี

ต้อง หด้า

แต่กับ แม่เอย

แม่ หน้า นวด จันทร์

ศรี ต้อง

ท่าน ไท่

จักบวญ การฤ

ใคร่ กดิน ใจตาย

พระอย่า โคก เสร้า สร้อย

โนคำ หนัก เปรค แพร้ว

เสียง จักจัน เจื้อย แจ้ว

หอม กดิน กตว กดิน ไกด์

คณิง ขนิษฐา น้อย

ร่าย ๐ ต้อง รวาทับ แทบ บาท

เป็น นิมิตร มาก ไชว์

ทง คู้ มาชม ขึ้น

ส้ม สนิท แสบ อูรา

ต้อง นาย พตัน พตอย ได้

ต่าง ขรีตา ขึ้นชม

กตบ นคร เหมือน หมายถึง

บอก ความ ผัน พี้เลี้ยง

ช่วย แก่ผ้านนา

๒ ๐ ทง ต้องรา ผันไชว์
คิ่นขึ้น ทนท

๑ พังภูมิ ถอง ถ้อย

จักได้ ดง ถวิต

๑ ทง สุปิน เด็ดแก้ว

ก่อเกอ กตคาม

๑ ข้าพตอย ตาม เสด็จได้

เพราะ ด้วย ทรง ธรรม

๕ ๐ นาย กตั้น ผันขึ้น ช้อย

ปตาคู ขโคตะ

สธาด สติต ดอย ประ

กระดี กระตือก เกตือก เฟ้น

พระญา ราช ผันเห็น

ผัน ว่าได้ ดอก มณฑา

หอม รวย รื่นขึ้น จิตร

ในขึ้น ดาว ดงษ์ สวรรค์

ดอก บัว ไชว์ ไส้ภา

สมอารมณ์ ร้ายจร

พระญา สาย คิ่นพตัน

นาย กตั้น แดนาย เกตียง

แก้ว ตำเนียง หน่อไท้

นิมิตร ดี ไช้น้อย

พระ จงฤดาภ แก้ว

ส้ม ดังจิตร คิดไว้

ชมสระ

โคตเคน

ปนช่อน

ช่อน ช่อน เขิง เรียง

๑ นาย เกตยง ฝันได้ บ่วง

คืน บ่วง ดัง พอร

บุบเบียวเหี่ยว หนับด

ขยุบ ขยับ จับใบไม้

๑ ต้อง นาย ฝันว่าให้

โดย เสด็จ ทาง เวหา

ประจวบ จับ จันทรา

ถอย เดือน เค็ดอน คว้าง คว้าง

๒.๑ ต้อง ประนม เหนือ เกด้า

พรั่งเข้า จักสม

๑ พระชม ฝันพิเญง

พบแก้ว ถอดย สมัน

ร้าย ๑ ตั้งสาร ต้อง ยชด สร้อย

แสน กระดัด ไค้กเคี้ยว

กรกอด กรคำ นิ่ง

ถึงองค์ พระภา ราช

ต้อง สาย ส้มร จาบัด

เห็น หาย ข้ามิตเชิง

รำจวนจิตร ไร่น้อย

ไต่กา ตูร พิตาป

เรียก ต้อง รา พิเญง

พระโฉม งาน ไฉนหาย

ดกบ

รือไว้

ดุกติก

ดงง หน้าใจ หมายถึง

โคตคตา

หาศ กว้าง

ทั้งคู้ เคียง แฉ

ย่างเยื้อง งาม คม

ทำนาย ฝันพระ เจ้า

แซมชน วันจิตร เพ็ญ

นวล แฉง น้อย พิมพรรณ

เข้าใน รัตน นรเศรษฐ

ร้อยรำพึง พิศวง

เจียนใจขาด รอน รอน

คอย สืบวัน เคว้งถ้ำ

ละตามู เติงหลง คิด

ละห้อย ให้ หวด หา

น้ำเนตร อาม ภักศรา

ค้อย ก่อว เกตยง กระซิบ ตาม

ใบเหมือน หมายถึง แฉงเจ้า

แม่พรั่ง เข้า ไบมา

สอง อยู่ ให้ จด

ทูลยุบด วรนากร

ว่าพระ ทอง ทองค

้าว คงมา เป็นแน่

คุณใด เจ้าจิ้ง

แกล้ง กล่าว ให้ โหดหง

พี่เลี้ยง พัง บังคม

พระ อย่า ห่มาง หมอง เสร้า

วันตก เหลือ หดาย

ว่าภรร มาไซ้

ในอารมณ์ ผ่อง แฉ่ว

เห็น แก่ตา ข้านี้

พระ คน กตม อิงแอบ

เข้ามา ดู สอน สร้อย

สอง พงง ชม ขึ้น ชอบ

คำพี่เลี้ยง พึงวาง

พี่ช่วย นำแนะ สอน

นิยม ขอ พ้อใจ

พี่กล่อม เกดถึง รักษา

คุณ ยิ่ง ใช้อยู่ดี

คุณยิ่ง ถ้า ฟ้าดิน

เราจะตา ดวง ไซ้

สอง นารี ร้อน รน

เจ้าโถม ราชทอง สอง

ของดอยู่ ก่อน รา

พระมิ่ง แม่ อย่าเศร้า

ผู้ใด มาบอก ชาว

พวง พัว พวง

กร ประนม ทูลพลา

ท่าน ครุเม่า สติธิ ศักดิ์

ท่าน ทำนาย แน่ นอน

ใจข้า ให้ ขึ้นชม

ดู พระ แก้ว เต็มมา

ดู ขั้ว ขั้ว ขวน ชม

เนา แนบ สอง อยู่ เกด้า

ใจข้า น้อย นิยม

ครัด คอบ สอง พี่เลี้ยง

ฝังไว้ กตาง ใจจำ

สาย สมร กล่าว ชม

ครัด ปรา ใต้พี่เลี้ยง

แต่เยาว มาคงใหญ่

ควงนี้ มีมาก ชร้า

สอง ยุพิน พจมาน

เจือจาน ใจสองนาง

ครัน เพศรา ราชศรี

เชิญ บันทม ทน เกด้า

จักมาสู่ ส้มแก้ว

๓๐ จงบันทม แทน แก้ว

ม่าน มั่ง ฝัง ถวาย

๑๐ ดอก กระจาย ดายผ้า

อบ พุ้ง เถาवनร

๑๐ กต้าว ยุบถ กต้อม เกดียง

พี่เลี้ยง ทรอ ถวาย

๔๐ เดือน งาม กระจ่าง แจ้ง

เกดือน กตาศ์ ดาษดารา

เดือน ข่วย ต้อง มรรคา

เชิญซัก มาสู่ สร้อย

๑๐ ออย่า อาร ร้อนเร่า

ขวัญอ่อน จงบันทม

พระภจ จักมา ชม

ต้อง แม่ จงผ่องแผ้ว

๒๐ ต้อง พัง ต้อง พี่เลี้ยง

เพราะ ถ้อย ถิ่นทร

๑๐ ว่าพระ ภจ ไร้ไร้

ขึ้นขึ้น ใจภักดี

พี่เลี้ยง พดาง ปรีดา

กต้อม ต้อง ศรี ทราม ชม

ภจราช เค้า ตาม แด้ว

พรั่งขึ้น นันคง

พุก หมอน แพร เพรีศ์ แพร้ว

พิดานดาษ โอ้อ้า

พัง เสนาะ เพราะ เพரிய

เวหา

เรียบ ร้อย

ภจราช ที่แ่

ถรับ น้อย ต้อง ถมร

อารมณ

แทน แก้ว

เชยขึ้น จิตร แ่

เพื่อ ได้ โดษหวง

ช่าง กต้าว กตอน กต้อม เกดียง

จักมา ถึง พรั่งเข้า

ร่าย ๑ สอง ยุกิน แซ่มขึ้น

บับทม เหนือแท่น ที่

สองสาย ส้มร หลับ ตันท

พระ พิมพ์ เห็นองค์

อยู่ ตรง หน้า สอง ส้มร

พา จรด สู่สุวรรณ

เป่น เทพ สังห

ตอย ล่อง พ้า มาถึง

เขี้ยว ซาญ ชิด คัดพัน

สองวร นาฏ ขวัญ หาย

รัต รวบ หิ้ว ปลิว ตอย

รัต สอง นาง นำหนึ่

หลับ เคียง แท่น จอม ขวัญ

บัว วรรตะ ดาษดา

เที้ยว แซะ เลือก ใช้ ร

นาง จับไป เลี้ยง ชม

นางเจิม ผันดัก แล้ว

ดิน ดันแรง หอบ รวน

เอา เลี้ยง ไว้ ชมขึ้น

ต่าง คน ผัน จำได้

สอง โคมศรี เถ้าพตาง

เห็น จะได้ เหมือน หมายถึง

ตำราญ รื่น อารมณ

สอง พี่เลี้ยง กดอ้ม กดทน

เกิด นิมิตร อัจฉรย์

อมรินทร์ ดงจาก พ้า

สอง กร ช้อน สอง ศรี

ฝ่าย พระ พรรณ ผันเห็น

ว่า มังกร ฤทธิ กัด

เข้าวัด รุ่ง แรงเรียว

ในสุวรรณ ปร่า สาท

มังกร กราย กรวัด

สอง พดอย ตาม พตาง

สอง นารี นอน เรียง

นาง จัน ผัน ชม สระ

เหลือบ เห็น ปลา ไหลเผือก

เข้าคุก คืบ ไคต

ให้ กินนม ทุกวัน

ต้อง นกแก้ว คอแดง

ซรบ เซร้า ซรอน จับได้

กระบัต ดันตาม กัน

จวน จวน ไกด์ รุ่งระพี

สอง นาง พัง ผันไต้

ทำนาย ผัน ขวัญ เข้า

คงล้ม แม่น เกิด้า

๔๐ ยอ้า อาวรณ์ ร้อน เร้า

ผันแม่มิ่งใหญ่หลวง

ตำเร็จ คิด ทง ปวง

พระ จะตุตถาภ แก้ว

๑ ในเพดา พรั่งนี้

ขวัญอ่อน ฮยา อาวรณ์

พระภา จัก เด็จ จร

ตมกิด จิตร จงได้

๒๐ เทพิน ยินดี ได้

วิราชเจ้า มาตม

๑ ทราม ชมค้อย ขึ้นขึ้น

อรธ ถ้อย คอบ ส่อง

๑ ผัน ของ พัดแท

เลิศล้ำ ไคปาน

๑ ก่อว่า เจอจาน ใจแก้ว

ผ่อง หน้าใจ เกษม

ร้าย ๑ ต่าง ปรีเปรม แซ่มขึ้น

ภอเพดา ปจุโลมย

จักรจัน จ้าแจจัน

ตุ โนก เจ้อย ชันชาน

สว่าง แล้ว เวหา

พรั่งนี้ แน่นอน

รม ทรวง

เลิศแล้ว

ไปบวช การ เถย

ก้อเกือ กริธา

แน่นอน

อุ่นไสร

มาตม สมนา

ตั้ง หน้าใจ ถอด

ดุจดั่ง องค์ ท่านไท

จึง ครัส ภิปราย อัน

คงจะ ตูตถาภ แก้ว

ส่อง พระ พิธียัง แล้ว

ตำราญ รื่น ปรีดา

แสง อุไทย ถ่อง พ้า

ไท่แก้ว ชัน เอกเอื้อย

เลี้ยง ผ้าน แก้วแก้ว

กากร พรชก บอกร ถูดำ

ดูหน้า ชาว กวโน้ย

ต้อง นารี ชมตา

ทลยอด สร้อย สาย ส้ม

พระแม่ อย่า เกรว้า จิตร

คงพบ วันนั้นได้

มาเอาไครย ส่วน ศรี

พวง ดี่ใจ ใช้น้อย

ว่าภรร มาแน่

โดย นิมิตรมีไชว

แน่น แท้ แดนา

๒๑ ต้อง สดุดอง แล้ว

สืบ ให้รู้ ความ

๑ บอก แต่ตาม จริ่ง ไชว

เกรว้า ถ้า คอยหา

๑ ต้อง นาง หน้า ยิ้มแย้ม

แซม ร้อย ขวน ชม

๑ งานคม ส้ม ใส่สร้อย

เพริศ พร้อย เพราตา

๑ นุ่งผ้า นอก อย่าง แดว

เติศ แดว อย่าง ดี

๑ ห่มแพร ศรี ต้อง ชัน

เด็ก ถ้วน งาน งาน

๑ บ่าวไพร่ ตาม น้อย น้อย

คตาค่ คต้อย ไคค คต

๑ ครันมา ถึงสวน สร้อย

ชม้อย เมียง มอง

พิพากัน คตาค่ แดว

อย่า มาดวง กัน ให้

แดงตัว งาม แดงัน

สอต แหวน เพ็ช กรัด ก้อย

คอก กระจาย พราย แพร้ว

แพร ปาก เถา ทั้งนั้น

พากันไป สวน สร้อย

ค้อย ย่าง เยื้อง เรียบ ร้อย

๕ ตรึก ตรอง ใจใคร่รู้
หนึ่งนั้น อาไศรย

ว่าผู้ใดผู้

๑ เก็บ ดอกไม้ให้ช้า
ถึถวน ทุก ประการ

หวัง จะดู ทาง ถ้า

๑ สอง นายชาญ เขิงแท้
หตาก น้ำใจ ถวิล

ครันเห็น สอง นางแต่

๑ สอง นาริน นานี้
ซ้อง ให้ มั่นคง

ที่จะมา ชักขี้

ร่าย ๑ ทูต องค์ อิศเรศร์ แล้ว

บิต ทวารว คำหนัก
แกดัง เดินไป ให้เห็น
ว่าผู้ใดไปมา
บิต ประศุ คอย มอง
เห็น แต่ไกล ไว่วับ

นาง นึก หมายถึง มั่นคง
ดท่วง ที่ ผิด ประหลาด
ที่นั้น เปน ง่าย แล้ว
เดิน เวียน วน ดันหา
บัดนี้ หาย แห่ง ไต
เบ็ด ประศุ เข้าไป
ดูทำนอง แรม ช้อย
สอง นาม กรโชน

สอง นาย แค้ว ไคคกดา
ชัก เขิง เขื่อน ให้ไกล
ทำที่ เปน ไม่รู้
เข้า ศาตา ผาขีด
ถ้วน สอง นาง แดไป
ถับ ศาตา แดหาย
ถัม คำองค์ โยคี

ทำเดิน ผาด ให้ เห็น
สอง นาง แค้ว จรดล
เห็น คน มา เมื่อ
เดิน เลี้ยว ไป แดดู
ในศาตา เห็น สอง
จึง ก่อว ถ้อย ทัก ถาม
เข้า อยู่ ใน ศาตา

มาแต่ดาว แดนใด

บอก จริง แลอย่า พราง

ตอบ แก่ ส่อง แด่ถ่ม

๔๐... มาเมือง ไก่ ไช้ น้อย

พิบอุก ความ ตาม ตรง

ไพบู แห่ง หน หดง

ใช้จะ แก่ถ้ง แด่ถ้อย

๑๐ สอนนี้ สอน แม่ถ้ำ

แด่น สอนนี้ ดันัก

เรียนมา บัวจัก

มาพบ เจ้า ของ ช้า

๑๑ งาม เสงี่ยมจงให้ฟัง

พิจะทด แทน คุณ

อาไครย อยู่ เจอจน

พิเบียดว เบด้า พอก พ้อง

๑๒ ส่อง นารี นังยม

เห็น จะถ่ม นึก ใน

ดรูปร่าง ผ่อง ไถ่

ผิด พอก เมือง เราแต่

บึงอาจ ใจ จริง แท้

ส่อง นาย พดาง ยัมแย้ม

พิน มาไกล

หวด ผจง

แห่ง น้อย

มา ดอก ณแม่

ไถ่สรวัย แซ่มศรี

ทราบรัก

เด็กตา

ไครไคร่ ถานนา

ขึ้น หน้า ใจเรียน

เอาบุญ แม่ฮา

นิ่ม น้อย

ใจขึ้น แดแม่

พิน้อง ไบมี

กริม ใจ

แน่แท้

ตัด สอด

เดห์ ถ้ำขำคม

๑ อารมณ หมาย มั่น แด้ว

สวน ราช สอง อรไท

พินา แต่เมือง ไกต

พอเคตือน ถดาย หาย เค้ว

คอบ ไป

อยู่เกิด้า

จงอยู่ เกิดพิ

สร้าง ได้ ความ สมาย

๑ สอง นาย ส่นอง คอบ ถ้อย

คุณแม่ ถ้าแผ่นดิน

นำคำ ค่อ ควร ถวิต

แม่ เส้วจ ส้ม เบืองหน้า

นาริน

แผ่น พ้า

ไว้ หว่าง ทรวง นา

จักได้ แทน คุณ

๑ เปนบุญ ได้ ก่อสร้าง

พบนุช สด อาโดย

เพือน แม่ ใจได้

ส่ง วาศ เคย ก้อนัก

ปางไกต แม่ธา

พื้น

สังเวศ

จึงได้ พบกัน

๑ นาง จัน พังขึ้น ขึ้น

ชาย แต่หาง ตาคม

นางเจิม จับใจชม

เมียง แต่หาง ตายอัน

อารมณ

คู่ ค้อน

เชิง ขึ้น

ยั่ว แยม ถดกาม

๑ จึ่ง งามว่าพื้น

มาธุระอะไร

จงแจ้ง แต่จริงใจ

ฉัน จะช่วย แก้ว

นามไฉน

ใครรู้

อย่า เจื่อน เดยพิ

ที่ร่อน รนใน

๑ ขอบใจ ต้อง แม่แต่

คำแม่ ขึ้นใจนัก

ขอพิ้งพิ้ง พัก

แม้ว่า เสร็จ สิ้นสรว้อย

๒ ๑ ต้อง นายพลัน โทมเถ่า
อย่ง ได้ หมอง หมาง

๔ ๑ ต้องนาง ต่าง แพนเหนือ

ร่วมภิรมย์ รัช หตาย

ต่างขึ้น ต่าง ชม หมาย

แดน กระเซม เปรม ชร้า

๒ ๑ ครน ดั้น ส้ม พาค์ แถ้ว
เพื่อ ด้วย กตคาม

๔ ๑ นาง จิ้ง กาม ชื้อชู้

เชิญพิบอ กโดยคี่

ต้อง มาแต่ รานี้

วาน อย่า ทำ เตือน เบื่อน

๒ ๑ พีมา เมือง ไก่ดแท้
เที่ยว ค้าขาย ของ

๔ ๑ มาดำ ทอง พ้อง พวก

พิชื้อ นิด ชื้อฉั่น

พบ พรหมณ์ หนึ่ง คม สรร

นาม สยม พรหมณ์ได้

ทราชม รัช

แห่งน้อย

ภอน่อน ใจแม่

ห่อนร้าง แรม ขวัญ

พลอบ ว่าแม่ ขวัญเข้า

ต้อง นาย

เถ่า ถ้า

หมั่น แม่

เนื่อง น้ำ ใจกิด

ต่าง ชุ่ม ย่อง ผ่อง แผ้ว

ทันที

อย่าเออน

นามชื้อ ไตแซ

บอก ให้ รัว

ชื้อ เมือง เขียง คงแท้

พลัด กัน แม่ ฆ่า

ว่าไว้

ไต่ภาค

เที่ยว ด้วย กันมา

๒๐ สบส่อง รา ร่ม ห้อง
อยู่ด้วย มาร ศรี

พี่ ไป ไกล น้อย

๕๐ ส่อง นารี รั่ว ร้อง
ตก ตึง แด ตาญ

รำคาญ
จิตร ไร่

ครึ่ง ครอง ว่อง โวหาร
พราหมณ์ อยู่ โหน พาให้

หาเหตุ ถาม แอ
พบได้ รั่ว จริ่ง

๒๐ ส่อง นาย นิ่ง นึก ไร่
อึด อ้น อายใจ

บทัน นิด ท่าน ไท

๕๐ ส่อง นาง ไหว ว่อง ไร่
กต่าง กระชั้น เย้าย

ท่วง ที่
ชด ช้อย

หน้าตา พี่น้อง ศรี
แคว่ ปด ใช้น้อย

ไล่ สด
นึก หน้า อาง ขนาง

๒๐ ทำทาง ผิด พ้อคำ
เชื้อง ข้า ขาว พด

จะ ดู หน้า ไร่ หน้า

๕๐ พราง ตนเอง ดั่งนี้
แกดั่ง กต่าง เกดื้อน เชื้อนไซ

เย้ย ไต
ใช้น้อย

เลี้ยแรง รัก หักใจ
ยัง จะมิด บิดก้อย

ร่วม จิตร
เท็จ ให้ ใจงน

๒๐ อย่า ร้อน รน ร่ำร้อง
อย่าได้ อาง ขนาง

พี่จะ บอก จริ่ง น้อย

๑ พี่แกดั่ง พราง ยอด สร้อย ใจของใจ แฉ่งน้อย
ใครรู้ ร้ายดี

๑ พี่พี่เลี้ยงไท่

สมเด็จพระนางเจ้า

บอกแจ้งใจจริง

๑ ต้องมีเงินพี่เลี้ยง

ต้องอรไท่เนื้อเกลี้ยง

ช่วยด้วยโดยหวัง

๑ ต้องนางพังข้าวไท่

ชื่นชมสมคิดไว้

ตั้งได้ไอ้สุวรรณ

๔๐ พระองค์นั้นเสด็จเอง

บ่อนใดพี่ชาย

พระจะเปลี่ยวหญ่ไทย

โคกเคี้ยว

เชิญพี่ช่วยพาไป

เฝ้าบาท

จักประนมก้มเกล้า

กราบเบื้องบาท

๑ ขอรับสารตั้งร้อย

ต้องศรี

แล้วจักเชิญต้องตั้ง

ทาศเต้า

มายังบันฑูมี

มหิราชหันนา

ตั้งที่สวนต้องเฝ้า

ท่านไท่ทันที

ร่าย ๑ ต้องนายปรีเปรมจิตร

เชยชมชิดต้องนาง

กอดจูบพาดงแย้มยิ้ม

ประไพพรพริ้มเพราคม

ต้องฮารมณชื่นชื่น

ตำราญรินปรีดา

ต้องนายพาดองนาง

ตามกันพาดงมาพถัน

ถึงตำหนักจันทน์ใด

ต้องทูลไท่จิราข

ข้าพบนาฏต้องศรี

พารัตน์มาเฝ้า

หวังประนอมก้มเกล้า

เพื่อได้รับสาร

๒๐ ต้อง นาง ขาญเชิงแท
เถิด ถ้า ไตขุน

๕๐ จึ่งทล ธิเบศร์ไท้
พระอุล้าหิ จรด
มาถึง ที่สวน คีรี
ตำบาก พระองค์ เจ้า

๒๐ ภูบาล ครัสต์ ตอบ ถ้อย
ยอด ถ้อย ต้อง คีรี

๑๐ ต้อง อยู่ดี ฤาเจ้า
เกราถา หมอง หมาง

๑๐ ต้อง นาง ทูต ท่านไท้
ไพบ่ เว้น คื่นวัน

๑๐ ต้อง กระสัด โคกเคียว
คำเข้า เพรา งาม

๑๐ ฤา สาย ตั้งพี่ เลียง
อย่าช้า เสด็จมา

๕๐ แม้น ข้าจก ไบ่ ได้
ไหน จะครอง ชีพ คง
ขอเชิญ แม่ โฉมยง
พอพี่ พบภักตร์ ได้

ร้าย ๑๐ ต้อง นาง ถวาย บังคม
หม น้อม เจ้า จอม กระ มัตริย์

เห็น องค์ พระภา แท้

ทันที
ฉาก เค้า

ต้องนาฏ
ยาก พัน ประมาณ

ถาม ถึง พระนุช น้อย

ฤาว่า ต้อง โคก เคียว

ว่า ต้อง ณะห้อย ให้

ถึง พระผู้ มีนเกด้า

เชิญ ต้อง อรเนอ เกดียง

เห็น องค์
อยู่ ไชรั

มาสู่ ส่วน นา
อย่าให้ ชีพ วาย

กร ประ นม เหนือเกด้า
มันจง จัก บรร สุรณ

อดง กร เครื่อง ถาศ
 มั่ง ม่าน มีครบ ครัน
 ตาต่อ ตา สอง นาย
 ต่าง กระดัด เคว้า ด้ร้อย
 ให้คร่ำ ครอบงม ไปมา
 ใจต่อใจ ผูกพัน
 กิด รำจวน บวน ใจ
 เห็น สอง นาม ดวง ส้มร
 โนมเย็น อยู่ ยั่งยืน
 ดุจนาง พ้า สาว สดรวร
 ตั้งตามอง คอย ถ้า
 สอง นารี ถัดถาศ
 เข้าถึง ใน โถง บาท
 รับ ขวัญ ขวัญ อรไท
 อย่าได้ ร้อนรน

ถ้วน สดาด งาม ดี
 อภิวันท์ ทูตดา
 ม่าย เมือง หมายถึง หมั่นกัน
 ต่าง ละห้อย โหยหวด
 สอง นางตา คตาโคต
 สอง นาง จร็ด จากสวน
 จนเข้า ในวังราช
 เยี่ยม บัญชร ทังค
 งาม แดงม เติศหัด้า
 ภักศร เพียง จันทร ทง สอง
 ดุจ แวงฟ้า ผ่อง ศรี
 ชัน ปรว สาท ทนใด
 ทูต ขาว ราช ทูตอัน
 ขวัญแม่ มาแล้ว ไซ้

๔๐ นฤมต บุญเกิดถ้า
 โนมราช ตั้ง อมรินทร์
 ฤา กฤษณ ปรทม สิ้น
 งาม ประโดม แห่ง หัด้า

เตนดิน แม่ฮ่า
 ร่มฟ้า
 มาสู่ สองนา
 เกิดถ้า ไคพาน

๑ พระสงฆ์ สารี ถัดวัน
เจริญได้จึ่ง ต้อง จอมขวัญ
แม่นาน นึก บ ทน
พบ แต่ ศพ เจ้าฟ้า

๑ ต้องเจ้า พังเข้มนั้น
ดจดัง ได้ ไอลอรรค์
พี่เอย ใคร ไปทน
กิด เพราะ ตาญาข้า

๑ จอมขวัญ ยัง ญาไท
ทลบาท เบื่อง บทศรี
หนึ่งแนบ แอบ องค์ มี
ตาพระ ญาไต่เต้า

๑ ญาพถัน ผัน ถูบได้
ภักตร์ แม่ ผ่อง เพียงจันทร์
จักตา เถ่นสวน สรรพ์
ไปแม่อย่า อยู่ ข้า

๑ จึ่งสั่ง พี่เลี้ยง ราช
จง พัทธรักษา
อย่าให้ ถ่วงเวลา
ภอน่ายเย็น เจริญเจ้า

ทุกอัน
อย่าช้า
พบพระ องค์ หนา
ฝาก ไว้ ให้เฝ้า

ขึ้นครัน
ว้าย ฟ้า
ในบัด นั้นนา
ชอกช้า ใจครัน

ทนที่
ซรบ เกต้า
จิตร ขึ้น ชมนา
ผู้ สร้อย สวน ขวัญ

หุดาน ขวัญ
แจ่มฟ้า
แสน ตุ่นก้น
ชุกไซ้ ไภยมี่

สองรา
ไม้เฝ้า
คำมิด ดงแผ่
กตบเข้า วังพถัน

๑ จอมขวัญ ถาย่าแก้ว

คันธุ์ ห้อง รจนา

สระสร้ง สุกคนธา

หอม เฟื่อง ฟุ้ง จรุงเร้า

๑ หรง เครื่อง คัน เพริศ พริง

ผิว ม้อง ทอง ทากม

งาม เงื่อน อัมศร สัม

ทรง พระภูษิต ไชร์

๑ โฉมยง ทรง เครื่อง แก้ว

พระ พิเลียง ส่อง ศรี

ทรง วอรัตน รุจี

ถาว์ สว่างค์ แห่หอม

ร่าย ๑ คดาโคต ถึงสวน ศรี

ผ่อน เข้าตำหนัก จันทน์

แก้ว แต่ง อาศน์ บรรพรัตน์

หับ ทวาร ห้อง ประทม

สำหรับ ข้าไท เผ้า

บันจง จัด แต่งองค์

งวม บวร รจนา

ประเสริฐ สุดไถ่เกษ

ถึ ตา

หนุ่ม เหน้า

ชารกดิน

ริน ด้วย เต่าวคนธ์

เพรา คม

เทียบได้

ทุกสิ่ง งามนา

เสร็จ พร้อม เพรา ผจง

จรัส

นอบ น้อม

แจ่ม จรัส

แวด ด้อม คัดไถ

สอง นารี ไปก่อน

ทูล ทรง ธรรม์ ธิราช

มั่ง ม่าน หมอน เสร็จ สรรพ

บุเจียม พรหม ข้าง น้า

สวน พระภยา เจ้าจอม กระษัตริย์

ทรง ภูษิตรา ภรณ์

ทรง มหา มงกุฏ

ดุจเทว ราช อมรินทร์

พระภูมินทร์ ตรึก ครา
นายเกดียง แด่นาย กณัน
แอบ อยู่ เคียง ข้าง องค์
ถัดาศ^{ขึ้น} ขึ้น ท่าหนัก

พร้อม สาว ศรี กำนัด
ให้ เฒ่า ร้อง ตักระวา
ทำโอด ครวญ ท่วงที่
กับ วรณช อุษา

ต้อง ทรม ชมพั้ง ขึ้น
พี่เลี้ยง ใจแหลม หลัก
ว่าพระยา สังไคว

เขาวมาดย์ แยม ยัม
พจนาคอม ถ้อย

ต้อง นาง วอน ค้อน ให้
จง พากัน ออกไป
ยินเสียง ถึง จะมิหลับ
ค่อย ผ่องแผ้ว ยินดี
ทง พระพี่ พระน้อง

๒๐ จักไป ฉันท ไต่ได้
พี่ได้ ปราณ

๑ จงช่วย ชี^{ขึ้น} ของ ให้
จักได้ โดย ตาม

ปฤกษา ต้อง พี่เลี้ยง
หมาย มุ่ง มั่น มอง เมียง
ต้อง โฉมยง ยรยาตร์
พักข้าง หน้า ทันท
เกษม ดันต์ แซร์ชรวง

ชม บุษบา หอม หวด
ร้อง เรืองศรี อนิรุทธ
เทพเจ้า พาดูส้ม
ลำราญ รื่น พระไทย
ทล เตือน ตัก ค่อหน้า
ให้ บันทม อยู่่านาน
ประไพพร พรหมภักตรา
นาน อีก หน้อย จึ่งนอน
สังสาว ใช้นับพัน
เฒ่า ให้ เกด อย่า อัง
ขับ สาว สนม ไปแล้ว
เชิญสอง ศรี เข้า ห้อง
ชิด เอื้อน อายใจ
ยังไม่ เคย เคยไซ้

แต่ภอ รั^{ขึ้น} ด้

๔๐ โฉมงามเจ้าพี่

คงจะรู้เดห์กอด

พระแม่อย่าเวียนวน

เข้าที่เกิดจักได้

๑ ยังนึกเกรงท่านไท

ให้หวาดหวั่นวิญญา

ไปรู้จักเตียงษา

วนพี่ไปเป็นหล้า

๑ พระภีมะจิตรหนึ่ง

นั่งแนบแอบฝาเตียง

ได้ยินแต่น้ำเสียง

ฟังว่าสองนวลห้อง

๑ โฉมงามยังอดเขิน

สองพี่เลี้ยงจุงจร

เข้าดูที่บรรจุนัน

องค์พระภีมะเด็จเข้า

๑ สองศรีเห็นราชไท

งามยิ่งองค์อัครา

พิศพบรียในยนา

เนตรตรงถึงแต่เจ้า

อย่าลงน

ที่ไท

หวั่นจิตร เดยแม่

เรื่องรู้ไปเอง

พี่อา

ครั้นคร้าม

ลึกนิตหนึ่งเดย

เดห์ให้เห็นที่

มองเมียง

คันห้อง

สุดขึ้นจริงแฮ

หนุ่มแท้โดยจง

อาวรณ์

จึงเต้า

แท่นรัตน

สุดห้องทันที่

เด็จมา

ร่วมเกล้า

เมียงมุง

หมอบแล้วเพี้ยมองค์

๑ ต้อง จ้างง นึกไว้

หวง กวิต

โฉม พระ ถ้ำแดน ดิน

เด่น พ้า

อ่อน อาย ชรบ ภัทร ฝัน

ภัทร ค่อ ก้นหา

กร ประนม ก้มหน้า

นบ น้อม จ้างง

๑ พระ ภา มังนาฏ น้อย

ครุฑา

โฉมแม่ แม่ น อรา

มิ่งแท้

ฤ องค์กร อรอุษา

เสาว ภาศย์

งาม ประโดม จิตร เต

เลิศ ถ้ำ อำภน

๑ ดอก มณฑาทิพย์

เคียง กัน แดฤ

ฤว่า ดาว ดวง จันทร์

แจ่ม พ้า

ส้ม กับ ขาว กดำว ขวัญ

งามเจื่อน

โฉม แม่ควร นบ หน้า

พิศแล้ว จอมใจ

๑ อรไทย พิศ ท่าน ท้าว

ยินดี

เนตร บวาง ภูมิ

มั่ง ฌน้อย

จอม ราช พิศ โดมศรี

สถขึ้น

เนตร บวาง แ่งน้อย

เนื่อง น้ำใจเหิม

๑ นางเจิม นางจัน กัม

กราบ กราน

พิศ พิศาศ เขาวมาจย

หมอบ เฝ้า

งาม คุจอบัศร ผสาน

ท่งคู่ ขำแฮ

ถึม พิศ พระ ภา เจ้า

พิน้อง งาม ส้ม

๑ ครั้น ชมโฉม ราชแก้ว
โฉมราช ดังเทพผยอง
ผิว ผุดผาด เพียง ทอง
พิศราช ถ่มหน่ม หน้า

๑ ต้อง นาย นิ่ง นิ่งเฝ้า
มาช่วย พิศสาม ไท
งาม สรรพ จีบดวง ใจ
จงช่วย พิศภักตร์ เจ้า

๒๐ ต้อง นาย ตามกันคด้อย
หมอบ ให้ ห้างไถถ

๑ สามไท งาม เด็ดดำ
หนึ่ง นน ไบนี้

๔๐ ทรง ศรี โสภิตพัน
รอย ว่าเทพย์ รั้งสรณ
ฤว่า ตรีวัน จันทร
สาม ราช งาม เยี่ยม พ้า

๑ เขิญ ไทริราช ทั้ง
เสวย ศุภ ภิมมย์ สดุดดี
ยัง แทน ผทม รัตน
จงอย่า มี ไข ช้อน

ถ่ม ถอง องค์ นา

ยาตร์ หด้า

ธรรมชาติ
หน่อให้ งาม จริง

อยู่ ไหน เต่านา

อยู่ เกด้า

เจริญ จิตร

ท่าน ไท ทั้งสาม

มา บังคม ยอด สร้อย

ใคร จะงาม กิ่งก้า

รำพรณ

ถ้ หด้า

แจ่ม จรัส

เฟื่อง พัน พูใจ

สาม กระษัตริย์

สว่าง ร้อน

รมเยศ

ชวน ช้อง หมอง ศรี

๑ หงส์ พระพี่เลี้ยง

ตากับ หับทวาร

เข้า ตู ที่ตำราย

ต่าง ชื่นชม ผ่องแผ้ว

๑ จุมพล ครัน พี่เลี้ยง

ครัด บระโถม รำพรพรรณ

อ้าแม่แทบ ชีวัน

ตั้งแต่ ได้ อยู่น้อง

๑ อุส่าห์ มาพบ แก้ว

ขอ ฝาก รศ รักไป

แม่อย่า คิด ระแวงใน

จักร่วม ศุขทุกข ด้วย

๑ ครัด พนาง โถมตบ ตัง

ทรวง เลี้ยด เบียด แบบใน

ภิรมย์ รื่น หฤไทย

กรกอด กรเกี่ยว เกอ

๑ ภูษง ดงเด่น สร้อย

กตว เกิดอก เยือก เขน อัน

กำเรบ ฤทธิ โรมรัน

ค้อย คดี คตาย คตัง เคถ้า

๒๑ สุ่มา มาตย์ บาน คดี คต้อย

แซวก ไชว เถาคนธ

กราบ กราน

คตาศ์ แคถัว

เวิง รว่ม กันนา

เพื่อ ด้วย กามกต

กตัม พถัน

พรำพร้อง

จากร้าง แถแม่

พืด้อง คิตตาม

กตอยใจ

จวบม้วย

พจน พากย์ พินา

ห่อน ร้าง แรมโฉม

เคื่อน ใจ

นุ่มเนื้อ

ในท่วง ที่นา

กอด แก้ว กับองค์

สระ สวรรค์

ยั่วเย้า

แรง เรียว

เร้ง เร้า รุก ราน

ภุมริน เลี้ยดสร้อย

๑ ฟ้าย่น ไปรย ปราย ค้อง
ทอ้ง ทอ้ง ด้ระศรี

ปลาด ชื่น ชม เค็ดอ้น คค้อง

๑ ก็นวี่ ร่อน ร่อน
ร่อน เร้า แรงรมย์

ชมชื่น เชิง ชู้ บ่อน

๑ พระชม พระพิม แถ้ว
เลี้หี่ ถ้า หดาก กัน

เชย พระ พรพน ผ่อง แผ้ว

๑ ดจด้ว มั่น เมากถ้ำ
เรื้อย เรื้อย ภิรมย์ ส่มร

ง่าง่า แทง แรงร้ำ

๑ ดจ อคัศดร ถกน้อย
เรียบ ถ้า ไคปาน

ย่างย้า ชวร้า รอย ร้อย

๔ ๑ ภูบาศ ตรีศั ปลอบ ด้ร้อย
รักแม่ สุต ดินดร
เรียม จาก นคร จร

ถ้าย ส่มร

ฝั่งฟ้า

เจียร ชีพ วายแม่

มาประ ด้บ หน่มหน้า

จึ่ง ไค ชีพคง

๑ โคมยง ปลด จิตร ปลัด

ภูธร

นบนอบ ชวถ์ กร

แก่นไต้

พระจงโปรด ตั้งต่อน

ผิดชอบ แถนา

น้อง ไบร รอมไชร

พระไค โปรด ปราณ

๑ เขาวมาถย การ ช้อน

อย่า แหนง

พี่ไบ่ ถือโทษ แถดง

เค็ดอ้น ไชร

พี่หวัง จะฝั่งแฝง

ฝาก ชีพ แถแม่

น้อง อย่า ถะพี่ให้

ห่าง ห้อง โหยหน

๑ นฤมต พั้ง พระ พ้อง

รำพรรณ ขึ้น แ่

เด่มอ อมฤตย อัน

เอกแท

หวาน น้ำขึ้น กระ ตัก

ชาน ชาบ ทรวง นา

ดั่ง จะกั้น ขึ้น แ่

เดให้ ถ้า คำชาน

๑ ภาบาท บอ เบื่อ เบื่อง

บ่อน บัว

บัว บ่อ เบื่อน ชมบัว

ขึ้นขึ้น

อาทิตย กัมมัต นว

หมอก เมฆ

วายุ พัด ครน ครน

เพื่อง ฟัน ฟมฟอง

๑ ดมฺท คนอง น่าน น้ำ

หนอง ไหล

ชริม ชราบ อบา เอ็บใน

ไข่น้อย

ดัด ดึง หึงวนไป

ทวน

หญ้า แพรก แยก ย่นย้อย

ตุ้ม วัณน นอน

๑ ไกรสร ส้ม ตู้อ้อย

ไกรสี

ดาร์ ตู้อาว ดาร์

ดาศ์ เต้า

กวาง ทราย ม่าย เมือง มี

มองค

กระ ค่าย กระแตก เต้าเต้า

ไต้ เต็น ตามกัน

๑ อัจฉรย์ ถิ่นเดให้ ฟัน

เพียง ทดาย

บันบัว ถ้วน ครี สดาย

แต่ง ไต้

ต้อง นาง กับ ต้อง นาย

เนา เนื่อง ก็นหา

ร่วม ภริมย์ รัศไ้

ราคร้อน แรมนาน

๒ ๑ ทิวาการ เกือบ คด้อย

ดีพิ่ เลี้ยง แหม่ ช้อย

ค้อย คด้อย คอย พัง

- ๑ ยัมยั้ง แพบ ทวาร ไชว ส่วน ส้มเต๋จ ทำน ไท้
- กตาศ์ ไคต้ แผย ทวาร
- ๑ พิ่เลี้ยง กราน กราน เกด้า เขิญ ส้ม กระทบกรีย เจ้า
- พิน้อง สรง ฉนวน
- ๑ พระ ตำราญ ม่อง แผ้ว สรง กับ สอง น้อง แก้ว
- กู่เกอ แกมกต
- ๑ ดวง อุบต เมียต เบอง เตี้ยต ศรี สอง ย้าย เบอง
- ยัวแย้ม ยวต ใจ
- ๑ จอม ไทชม ม่อง แผ้ว เสว็จ สรง ตำคร แถ้ว
- เต๋จ ชัน แท่น พถัน
- ๑ จอม ขวัญ ตั้ง พิ่เลี้ยง ยกเครื่อง เสวย เทียบ เคียง
- แ่ง ไว่ ตังถวาย
- ๑ สอง สาย สวาสดี วอน ไหว้ เขิญ ส้มเต๋จ ทำน ไท้
- ริราช เจ้า จงเสวย
- ๑ พระชม เซย ยัวแย้ม เขิญ พระ น้อง สอง แถ่ม
- เสวย ด้วย พิรา
- ๑ พิรม ภาศตรา ม่อง แผ้ว เพือ พระ นุช น้อง แก้ว
- เสวย ด้วย คัพระไทย
- ๑ ทรวัน ไกต้ คำคตอย พิ่เลี้ยง เคือน ยอด สร้อย
- จักให้ ไคตคต

- ๑ ปรมาโศ สันทเรศ สร้อย
ตาม กระษัตริย์ ราชพรรณ
ต่าง บันบัวน หวดหัน
พระ ประคอง ฟัน้อง
- ๒ ๑ พี่เลี้ยง น้อม ทูลให้
เด็ดจ เข้า คิน วัง
- ๑ พระช่วย ตั้งสอง เจ้า
คำไชร้ ไปสม
- ๑ อย่า ปรารม รำร้อง
ห่อน ให้ โหยหา
- ๑ ลุก อาโดย พี่แก้ว
กตบ เข้า ไปพลัน
- ๑ จอม ขวัญกระต๊อไชร้
ทำน แล้ว ดีตา
- ๑ เหลียว มาสั่ง โศกสร้อย
อย่า ขำไปถึง
- ร้าย ๑ พี่เลี้ยง จึงบัง คม
เชิญขึ้น รัตน วอทอง
แวด ถ้อม หดาม ตาม กัน
ภอเพดา คำคต้อย
สอง นาง วีรียผาย
ว่า จอม ขวัญ ต้มของไว้
- สาร สรรพ
พรำ พร้อง
โหย สดาดดี
แนบ ข้าง เคียง ถนอม
จน จะโกด คำไชร้
- ฟัน้อง เด็ดจ เข้า
ไชร้ จะเหิน ห้างห้อย
- เชิญ สอง พระน้อง แก้ว
กร ประนม กราบ ไหว้
- เชิญ บพิตร แซ่มช้อย
ประนม สอง กระษัตริย์
ถนอม นอง เน้น ห้อม
พลัน มาถึง ทวาร
ตั้ง ยอศ สร้อย เข้าที่
บอกกับ นาย ทวาร พลัน
อย่า เพ่อ ให้ หับทวาร

ทำ ถนถน จรด
 เข้าไป ในคำหนัก
 ต้อง นาว จรด ตามมา
 แดง คับไฟ มีคิมิต
 ฐัน ปราง ไชย ทันท
 หับ ทวาร ห้อง ทอง
 ค่าง ขึ้นชม กัน ได้

ถึง ส่วน ศรี ทนใจ
 เขียว ทรง ศักดิ์ เสด็จ พถัน
 ถึง ทวาร ทนใด
 พาทรง ฤทธิ์ เข้าใน
 ต้อง โดมศรี เสด็จรับ
 ต้อง พา ต้อง ซ่อน ไว้
 คังน้ำใจ หมายถึง

๒๐ โคมฉาย เขียว ทานไท้
 แต่ง ตง เครื่อง ถวาย

เสด็จ เหนือ แท่นทอง ไชว

๑ พาน สดา ลาย เต็มแล้ว
 เพชร พริ้ง เพราตา

ล้วน ประดับ เพชร เพชร

๑ ต้อง สดุดา แน่ง น้อย
 แขน ขึ้น ภิมย

กร ประนค ชดช้อย

๑ พระเชย ชม ขึ้นเคड़ा
 แจ่ม หน้า นวต จันทร

ค้อย ประคอง ต้อง เจ้า

๔๐ ทรง ธรรม สรรพ จิ่งเอื้อน
 อ้าแม่ ต้อง สาย สุมร
 พิธู ธรรมารดร
 หวัง ผาก ชีพ ต้องไท้

ดาวณ
 พิไชว
 บิคุเรศ มาพา
 แม่ได้ เอนดู

ราย ๑ สองนาง ไวยปริชาณ

เงินทอง ให้นาย ประศ
เขียน ตำรา เรื่อง ไวย
เชยชม ต้อง พินิตา
คำมิต ชุมก ชมัว
ตาม กระษัตริย์ กับพี่เลี้ยง
เกษมต์ ด้านต์ หรรษา
ถึงท่า เข้าทัน ไต
เข้าบา หัด ห้องแก้ว
ต้อง ทราม ไวย ชื่นชม
พระ คดิง เคด้า ปรีดา
เคดือน กำปั่น ไฟคตา
ดำน ทักถาม ทำเคย
รับ รุด ออก อ่าว พด้น
พตาง จุมกอด ยอด สร้อย

๒ ๑ ราตรี กาด ถ่วง แด้ว
สว่าง พัน ราชศิริ

๓ ๑ ดาว ศรี สนม แก่เกล้า
คอย เผ้า แจ่ม จันทร

๔ ๑ จน ควัน สายแฉ้ว
จาก ห้อง บันทม

จัดแจง การ เตรียม ไว้

ล่อน ภรร ปรีดา
วางไว้ ในแท่น ทอง
ครัน เพดา เย็นย่ำ
ไปเห็น ตัว ถนัด
บ้าย เบี่ยง ออก นอก ทวาร
รับ ไคคตา ไคเค้า
ดงกำปั่น ไฟทัน ที่
พระมอ่ง แฉ้ว หฤไทย
ประหม นอม หมอบ เผ้า
เพดาตัก ให้ เตือน
รับเร็ว มา บ่อมิชาม
ต้อง แด่น เคย บ่อยยังหยุด
เชยชม สันต์ ใช้น้อย
คู่ชด้า ตำราญ

แต่ง อุไทย มอ่ง แฉ้ว

ครัน เพดา รุ่งเช้า

ไปเห็น โฉม ต้อง แฉ้ว

๑ ฤๅ ทรมาน ชม บัวยไข
ไม่รู้ ร้าย คั

เห็นห้อง หับ ทวารไว้

๑ ทั้ง พี่เลี้ยง เต่าไขว้
เจียน ถิ่นธัญหยา

ไม่เห็น มาเฝ้าไท้

๑ ครุฑวัน ด้าย ถ้อง กถ้ำ
มิดให้ อัครจรรย

แก่เถา ทุกฉวัน หน้า

๑ ชวน กัน เข้า ในห้อง
อดชื่น หวันไหว

ไม่เห็น พระพิน้อง

๑ ต่าง ตกใจ ไข่น้อย
ทุก ห้อง ทุก หน

เที่ยว ถาม หา ขอ ดั่งร้อย

๑ สอง คน พี่เลี้ยง ไขว้
หลุดก ถ้ำ เหลือ ประมาณ

หาย ไปด้วย ถ้อง ไท้

๑ ให้ แดดาต เตือด ร้อน
อกให้ โหยหา

ต่าง คน ข้อน ทรวง ข้อน

๑ สอง พงา อยู่ เกดถ้ำ
บัดนี้ ไปไหน

แม่เคยเด่น เย็นเข้า

๑ จิ้ง ไปทูลยา ไท้
กับ พี่เลี้ยง หาย ไป

หุดาน ราช โฉมศรี ไขว้

๔ ๑ ย่าได้พัง เถวร้ายัน

นึ่ง นึก ครึก คราใคร

ซึ่ง หลาน รัก หายไป

คง จะมี เหตุ แต่

๑ ใคร ยังจะ รู้ เรื่อง

ส่วง ไป ไถ่ถาม

ไหน จึ่งไม่พยายาม

โทษ ก็นิด ใช้น้อย

๑ ล่าว ศรี แต่แก่ ถ้ำ

ต่าง ก็ ทด เหตุผล

คง แต่เด็ดจ จรด

เห็น ชุบชิบ กันไซ้

๒ ๑ ค่างทูต ยบุดย่าไท้

พระได้ โปรด ปราน

๑ พัง อาการ เด็จ แก้ว

สู่ ห้อง ดอง ศรี

๑ เข้า ในที่ แท่นแก้ว

โคก เกรว้ หมอง หมาง

๑ เห็น ลาว วาง แอบไว้

เรื่อง รู้ รวด ความ

๑ โอ้ โฉมงาม อรไท้

คง น หาดนอย

หญไทย

กรัง แท้

กับพี่ เดียงนา

เดห์ ต้า กำบัง

ราว ความ

ถักอัย

หลาน รัก เรานา

ยัง ร้อยพันทวี

ทุกคน

ย่าไท้

ไปส่ ล้วนนา

ไปรู้ เดห์ กต

โทษ ชำนิค มากไซ้

ย่าเด็ดจ คดาศ แคตัว

ไม่เห็น พระหลาน แก้ว

หยิบ มาอ่าน ดูไ้

โคกรฤ มาเป็น ไ้

๑ หาดาน เคย นวด ยาแก้

กอด แก้ว กอดย ใจ

๑ ถึง ใครบอก ยารู้

ริราช ให้ บิดุง

๑ ย่าทรง กำสด สร้อย

ตะหอย-พันหัว

๑ โอ้ แค้น เป่า เสว

ดั่ง เจ้า นฤมต

ร่าย ๑ จึง เด็ดจตุตปราช

บอก คดี แดดา

ท้าว นพรัตน ราช

หฤไทย หวัง ลูกน้อย

พระภีม หวล ทห้อย

ใคร ร่ำ ร้ายดี

ร่าย ๑ ในสารศรี สุนทรเศ

แทบ เบื่อง มาท บิดุง

ของ โดมศรี สอง สมน

บิดุง คือ พันทุมราช

สู่มาตี เด็ดดบ

ทราบ ช่าง ศรี สาย สวาสดี

ให้ ปอง รัก สอง สาย สมน

สุดจะทนทาน ได้

ยาเซยชม ผ่อง แผ้ว

จะช่วย ทูตแก้ว

ถึง พระหาดาน แห่ง น้อย

ใคร จะนวด ยาแก้

บิดุง สอง ศรี

ส่ง ศุภสาร ศรี สวัสดิ์

อระ เมา เพียงพัง

กำสด สร้อย หมอง ศรี

จึง อ่าน สาร ศุภ สร้อย

ชอกม เกษ อภิวาท

กับทง องค์ ชนนี้

ข้า นามกร พระภ

พระ นาม นารถ ชนนี้

ผ่าน พิกพ ทพบ

งาม พิศาศ์ เด็ดลักษณะ

แสน อวรณ์ ร้อน รน

ครั้น จะให้ ทุคมา

ทุด ตำราเก่า ไชว์
 ด้ เกียตกาย คิต ตาม
 ประหนึ่ง จักวาย ปราณ
 แฉ่น ตำบาก ตาม มง
 ทำ ถอบ ตัก ถ่วง เกิน
 หนี ดง กำปั่นไฟ
 ถึง ชานี้ แด้วไชว์

ทุด บาทา บิคุราษ
 ออย่า มีหมอง มัว เสร้า
 ลูกน้อย กตอชใจ

๒๐ จอม ไท อ่าน เสร็จ แด้ว
 อดอัน ต้น ทรวง

๐ ครั้น จะถ่วง ตาม ไชว์
 ยาล แท้ ทาง ตาม

๐ จำดความ รอไว้
 จึงได้ คัด การ

๐ ให้ แดดาต โคก สร้อย
 ละห้อย หวดหา

๔๐ หน่อ นรา ชีราช เจ้า
 องค์ พระภา สวัสดิ์
 เขยชม ขึ้น กำดัด
 สอง ภิรมย์ อ่อน อ่อน

กต้ว เกต้อก ไม่เหมือน หมาย

พยายาม ยาก นึก

ด้ ทุนทาน ความ ยาก

พบ พนิตา ทราม รัก

จึง ชวน เขิญ โฉมศรี

รับ กตาไคต หนัก

จึง จะให้ ทุคมา

ขอ โทษ นาฏ ทั้ง สอง

พระองค์ จึง โปรด เกด้า

ให้คิด ถึง ลูก แก้ว

เห็น บ่อทัน กันได้

ฟัง ข่าว ราว เรื่อง ไชว์

คิด ถึง พระ ลูก น้อย

จอม กระษัตริย์

สว่าง ร้อน

ดวง สวัสดิ์

แอม ข้าง ทั้ง สอง

๑ พระประคอง นาวก นิ่ง

นวด จันทร

กอด ประทับ รับขวัญ

นึ่ง น้อย

ชวน เขย ขึ้น ชม พรรณ

มัจฉะ ว่าย วนนา

บ้าง ผ่า ผืน คด้น คด้อย

เค็ด่อน เคด้า คดอ กัน

๑ ทรง ธรรม์ เสด็จ ที่ท้าย

เกศรา

กับ พระน้อง ดอกร

ร่วม เคด้า

เห็น นาง เจือก ว่าย มา

เมี่ยง ม่าย

พระศรี ชวน นวด เจ้า

แจ่ม หน้า เขยชม

๑ เหว กทม นม เถ่งตัง

เคม ทรวง

ควง ภักตร์ พิศ พุ่ม พวง

แหม่ ช้อย

สอง แชน ก็เม้น วง

ศษ คู้ กัน นา

แต่ ว่า มีหาง คด้อย

ว่าย คด้าย มัจฉา

๑ พุดจา ว่ากต่าง ได้

คังคน

รู้ จัก แจ้ง เหตุ ผล

ถักถวน

เรียว แรง ว่าย เวียน วน

ไวก่อง

ทอง เทียว ทาง สะเจดวัน

ภูก ต้า ตาญใจ

๑ อรไท จึ่งกต่าง ถ้อย

ทตถัม

ไหน ว่า นางเจือกงาม

เงื่อน ไชว

รู้ แจ้ง จิตใจความ

ถักถัก

พระช่วย ไม่รดเกล้าให้

ทราบ รู้ เหตุ ผล

๑ จอม พด เต่า เรือง เบื้อง
ครึ่ง อภัย มณีนี

นาง เจือก แบก ว่าย หัน
พระจิ้ง ส้ม สวรรค์ สร้อย

๑ เห็น วาน ว่าย เทวอนัน
หาง โบก คติน พุ่มพอง

พ่น น้ำ เต็ม เป็น ตะออง
เสียง สั่น ครน ครน

๑ นวดตอของ เห็น หวาด ว่า
อิง แอบ องค์ ภาวนา

พระ ครีฑ ปดอบ ปลั่งใจ
กร กอด ภาย แก้ว เกือบ

๑ เกษม สันต์ ส่อง แรม สร้อย
จอม กระษัตริย์ กระ ศัตย์ สัน

ลำราญ รื่น ภิรมย์
แสน กระเซม ใช้น้อย

๑ มา หาดาย วัน ถ่วง เข้า
ค้อย ชื่นชม สดวน สันต์
เข้า เมือง สมุท โดยพถัน
ถึง พระ นคร เข้า

บรรพม
ห่ม น้อย

นาง ยักษ์
เจือก น้อย นางพาด

นูน นอง
เพื่อง พิน

ส่ง สด
คติน พง พพอง

หวน ฤไทย
แนบ เนื้อ

อย่า หวน หวาด แม่
จบ แล้ว รับ ขวัญ

เชิง ชม
สู่ สร้อย

รศ รวณ กันหา
เนื่อง น้ำใจหมาย

เขตร ชัน
สร้าง เสรี

เด่น ต้อง มานา
ทอด ถ้า ทนที่

๑ พาสอง ศรี เตตฺจ ชฺฉิน
ทตฺต มาตฺต ทงฺตอง ไท
โณมตอง ผอง ผิว ไส
กร ประหม กัมเกตฺตา

ปรากฏ ไชย
ไผ่เผ้า
โสภาคย์
หมอบ เผ้า เคียง กัน

๑ ทวง ธรรม บิคุราช ทง
พิศพิตาสฺ สอง ศรี
งาม เดห์ ตักษณ มี่
ถัม พิศ พระ ลูกเจ้า

ชนนี้
หนุ่ม หน้า
มา เปตียน แปลง ฉา
พินอง งาม จริง

๑ งาม ยิง ทงคฺคุด้าย
ตัม กับข้าว กต้าว ขวัญ
รอย ว่า เทพ รั้งรัศ
เคย คู้ พระลูก ไชว

กลิ้ง กัน
วาดไว้
สอง แม่ นานา
จิ้ง ใต้ โดยจง

๑ จิง องค์ บิคุราช เอือน
สอง แม่ ออย่าอาวณ
บิดา รัก สาย ตมร
จะกล่อม เกตฺย เตยง เจ้า

อวย พร
โศก เศร้า
เล่นอ กับ บุตรี นา
ไป ให้ อนาคต

๑ มารดร กร ถูบได้
ปลดอบ ประโดม โณมยง
มารดา รัก เล่นอ องค์
จะ ถนอม แ่งนัย

สอง อนงค์
อย่า สร้อย
เอา รศ แถนา
ห่อน ให้ ชื่น เคียง

๑ บุญเรื่อง กราบ นม น้อม
คุณ ชึ่ง ทรง โปรด ปราน
ตกสู่ ใต้ถุนถาน
ขอ ผาก ชีวติไว้

๑ สดับ สำน ด้นเทศ์ เอื้อน
สอง ย่า กิด แดคาถ
จง เจริญ คู่ข ดำราญ
พอ จะ สมน โฆษ ให้

๑ ปาง ไทษีธราช เจ้า
สถิตย แทน เสวตธัตร์
เสนา แน่น เปน หนัก
ตรัส ตั้ง ตำรวจ หน้า
๑ แต่ง โรงงาน ถักถวน
จะ เค็ก ถ้าม จอม ขวัญ
โชน โรงใหญ่ ลำคัญ
โรง อีเหณา เพรา แพรว

ร้าย ๑ กระเกณฑ์ ถัก ถวน ถัก
ตำรวจ ทั้งแปด กรม
ดูอาจ โถง โรงโชน
โรง อีเหณา ไซร์ แต่ง ตำรวจ
รจนา เพรา ใจ
จึง ส้มแดง บิคุราช

สนอง ลำ
มาก ไซร์
มาพึ่ง พระนา
อยู่ ใต้บท มาถย

โองการ
เด็ดใหม่
รมย์ วัน
ถูก แก้ว กตอยใจ
จอม กระษัตริย์
เนติ หล้า

นมบาท
เร่ง ให้ จัดการ
ทุกชั้น
ถูกแก้ว
ชัก รอก เถนา

แต่งให้ ครอบ ครัน
มุกหน้า ที่ทุก หมวด
เร่ง รถม แต่งโรง
สาย รอก โชน ห้อยไว้
ประ คิย รูประดับ เพราตา
งาม วิโดย ถั่วเสร์จ
กับ วนารถ มหิษ

ได้ ถูกขี้ กำหนด
ทั้ง สอง สี่ ไ้ โสภา
เมื่อก บายศรี ทำขวัญ
ฆ้อง กตอง กาจ กักก้อง

โถงตา หด ครั้น เตรง
โชนเซน นำเกรี้ยว กราว

นฤ มิตร เปน มฆวาน
ซีก รอก เวียน วนอ่อน
แมตง คักดีดา โมคดัก
ตุ้ ครึบ ตรง เข้า ประ คอง
ยอด ทหาร โกรธ นัก
เงื่อง่า จ้าง ขาด พัดน
ค้อง พานว นิง สดบ

เบื่อง ลคอง ในเด่น
ดัก โดม ศรี มุษา
คี่ ขเรศ คุหาห้อง
เซยชม ซิด ดันท ดันม
ภอ เสรีการ พิธี แด้ว
ขึ้น หน้าใจ กระเซม

แต่ง เชาวศ รักไท้
มายัง ที่ พิธี
เลี้ยง ส่นัน นฤนาท
เล่ทอน ท้อง ดูราดต

บัน เรง เถ่น เค่นรำ
จับ เรื่องราว อินทรชิต

ซีกขดาร์ สำน เคี้ยว
เล่ห้ เหาะ ร่อน เวหา
ค้อง พระถักษณ ดันตง
หณ มาน มอง มฆวาน
เหาะ โหม หัก คอช้าง
อินทรชิต วันด้วย ศร
ตก ทับทบ ดินดร

เรื่อง รเด่น มนตรี
พายัง อริญเวศ
แนบ นวด น้อย ส้มกิด
ร่วม ภริมย์ ดำราญ
ตาม กระษัตริย์ ผ่อง แผ้ว

๕๐ ขรีเปรม ชนขึ้น ทง

เจ้าเรื่อง พระฤษี

ได้ส่ง นาม โคมศรี

ปรา กฏพระยศเจ้า

๑ จึงไท บิดเรศเจ้า

ให้แต่ง ตำราศรี สวัสดิ์

ได้กลอง นพรัตน์

ให้ทุก ถือไปไชว

๒๐ ทศ บังคม ตามัว

เด่น ตามเตย ไผ่

๑ ถึง กรุง ไกร เข้าเฝ้า

อีก ทง บรรณา การ

ร้าย ๑ พระ ฝั่วน เมือง รมย์

รับ ตำรา อ่าน พด้น

ของ องค์ อริย ไทย

นาม นคร ถพบูรี

ขอ เจริญ มาด้วย ดี

ด้วย จอม ขวัญ เอรศ

ได้ทราบ เรื่อง โคมส่ง

หวั้ง ใคร ได้ดวง สวัสดิ์

จึง คตาศ์ แคล้ว ติดตาม

ทำ หาญหัก โดยได้

๘๘

ธานี

ดาศ์ เค้า

มาด เมืองนา

จบ พุ่ง กรุง ไกร

จอม กระษัตริย์

ส่งให้

เรื่อง ไกร

ดู่ เมือง เมือง รมย์

ดง กำปั่น พด้น แคล้ว

ถวาย ตำรา พระ ฝั่วนเกล้า

ค้อย ชนชม ขรีดา

ตำรา สวรรณ บันจง

ใน ประเทศ ถิ่น ดัยาม

อยุทธย ศรีโสภา

ทาง ไมตรี คอ กัน

นาม ปรากฏ พระฤฯ เตื่อง

ให้หมั่น หมอง มัว ใหม่

เพียง จะขาด ชีพ แคล้ว

ดั่ง ถวน ตาม ถอบ ถัก

โทษ ผิด ไชว แล่น ทวี

หนึ่ง สอง ศรี โสภ

อภิเศก ให้ เบน เอก

สอง พังงา ห่ม เหน้า

พระได้ โปรด ปราน

๑. อ่าน ตำรา เสร็จ ดั้น ข้อ
ด้วยแต่ คำ เจื้อจวน

ก็ควร จะรับ ส้มก ส้มาน

ยศศักดิ์ ส้ม เสร็จ พร้อม

๑. จึ่ง ครบถ้วน ทุกทั้ง

จง หยุด อยู่ ให้ สบาย

เราจะ แ่่ง ตำราลาย

ถึง ส้มเค็ญ ท่านไท้

ร้าย ๑. จึ่ง ผาย ผัน ตู ปรว ตำท

ทุก คดี ย่าไซรั

จึ่ง แ่่ง หา ถึงของ

ถึง ตะพิน ชั่งถ้วน

สนม นารี ดีร้อย

ภวไนย ให้ แ่่ง ตำร

ได้ ก่อถ่ง แก้ว แวดตา

ให้ เร่ง จัด กำปั่น ไฟ

โดย วิถี ตำคร

หลุดย คั่นวัน ริมมา

ถึง พารา แ่่ง ไชรั

อธิ เรก วงษา

ขอ ปรทาน โทษ เจ้า

คำชาน

จิตร น้อม

มตมิดร์ กันนา

เนื่อง น้อม ใจหวัง

สาม นาย

ก่อน ไชรั

ถึง ทศ ไปนา

ชิราช โพน พร้อม กัน

บอก วรรณาน มหิษี

ขึ้น ชม ได้ ปรวิดา

เงิน แ่่งทอง ครบ ครัน

แก้ว แ่่งหวน ถ้วน อย่างดี

ให้ ถูกันย กถอย ใจ

เขียน ลงถาน ทอง แ่่ง

ทั้ง บรรณา การ กระษัตริย์

ทุก คตาโคต ทันที

สอง ตำจร ตามกัน

ถึง พารา ทันใด

เข้าเฝ้าไท้ ธารา ธาร
 ทั้งตั้ง ของ พระ ราชนาทน
 ถวาย ศุภ สร้อย สดุดี
 กับ สดุดีวาสน์ พระภยา
 ครัตถ์สั่งให้ ข่าน สดาร์
 ฝาก ต้อง สมนร สดุดีวาสน์
 ให้ สมนร นำทูต เฝ้า
 ทูตดีใจ ใช้น้อย
 สโมสร์ ดำราญ
 ทูตทูต ถามา พัก
 หน้า รุ่งเรือง เบิกบาน
 ทูต ทูต ไท้ ธิราช
 มั่นจง จิต วาดแล้ว
 ทูตถา ไท้ไคด คธา
 ถึง บูรี รมย์ นคร
 ถวาย รูปเจ้า ทั้งด้าม
 ท้าว เห็น ชนม์ สมนร
 แต้น มา สดอง เมือง
 เทียว เทียว คำ ถึงกัน
 ราชธรร รมชื่น
 ดำเร็จ สร้อย สดาร์ สมนร
 ภอ อาน พัง เต้นได้

บรรณา การ ขนกอง
 ต้อง เยาวมาตย์ แห่งน้อย
 ส่วน ทรง ธรรม์ พรหม์ ทมราช
 ยินดี ฤา ไร้ได้
 คำ สมนร สมนร
 พระภยา ราช ขึ้นชม
 สดอง หนุ่ม เหน้ ข้างใน
 เฝ้า ยอด สร้อย สดาร์ สมนร
 สดอง เยาวมาตย์ ปรีดา
 ดำนัถ คึก แหก เมือง
 ครน ชัย นาน แล้วไซ้
 ขอ วาด รูป สดาร์ กระษัตริย์
 ไล่แผ่น แก้ว แว่วไว
 รีบเร็ว มา บ่อ หัง
 เฝ้า อติศร ผ่าน เกด้า
 งาม เฉลตา เพรา คม
 รูป เขย ขวัญ กับธิดา
 ยศ รุ่งเรือง เฟื่อง พ้า
 เกษม สดุดี สโมสร์
 ดำราญ รื่น ใช้น้อย
 อุดหัว จงจัดไว้
 เดอศ ดำ ดำนาน

๔๑ นิทาน ทำเทียบ ไ้

คำ ตม้าย คต้าย ภอ

พระภา เขี่ยม ตะขอ

อิง แอบ น่อง สอง ข้าง

๑ ขี้ขม ขึ้นทอทั้ง

ฟัง เสนาะ จับใจ จริง

บทบาท พาด พันธุ์ ฟัง

เดห์ดัง มาโดย ร้อย

๑ ใคร อ่าน ตำร ศุภสร้อย

เห็นว่า คำใดชัด

เชิญ ช่วย ผจง จิต

ขอ แค อย่าย มยย้อน

๑ ราพรรณ กถัน กถาว เกดียง

โดย ระบอบ ระเบียบ ยด

ขอ ศรี สวัสดิ์ ศุภผล

สรรพ โภย ไถด้ แกด้

๑ หดวง ศรี มโหสถ แสงวัง

ยอ ยศ พระภา องค์

ทั้ง สัพเพ เตียง พวง

ให้ เสร็จ สมนึก ได้

พระ ดอ

อ่าน อ่าง

ของอาจ

คู่ เคียง เรียง รมย์

ชาย หญิง

ใช้น้อย

เนื่อง เนื่อง กันหา

เรียบ ตำคำ ขาน

ศรี สวัสดิ์

ค่อ ค้อน

ผลัด เปลี่ยน เกิด พด

ยอ เยื่อน ทพิน

กลอน กถ การ แส

เยี่ยง แท้

พูดเพิ่ม ข้านา

กลับ ร้าย กตาย ดี

สรรพผล

เอกไ้

หวง ร่วง กันหา

ตั้ง หน้าใจ กวิต

๑ จบ ชั้น เสด็จ ภาควิชา สร้อย

ตำรวจ ดนตรี

เดือนสิบ ปีมะโรง จง

จัดไว้

ศักราช ๒๔๖๓

ร้อยสิบแปด

อัฐศก วันศุกร์ ไขว้

เลี้ยวขึ้นสิบสาม

1219

2399

2489
2399
90

นิทาน แก่บัณฑิตว่า ด้วยศิริ

เป็น นิทาน แก่บัณฑิตว่า ด้วยศิริ

๑. ธรรมบรณนาทเบ้อง

หนึ่งพระธรรมพระสงฆ์

อีกพระศุภังค

จักรกฤษณ์ฤทธิราชวรา

๑. ฐานบจอมเทพท้าว

อีกพระเพลิงพระพา

พระกาฬพิทักษ์ศักดิ์

จักรโลกะบาดท้าว

๑. นบองค์เทเวศเจ้า

อากาศภุมเทวา

หนึ่งเทพยวิเศษธิดา

อีกอมรไทท้าว

จินวงษ์

เลิศล้ำ

กมล

เทพทั้งด้ามองค์

กามา วรเชย

ยุท้าว

เทวนพ เกวราห์แซ

วรราชไทเทเวศ

จอมฉา พฤกษ์แซ

เทพย์เจ้า

เสวตฤกษ์

เทพยทั้งด้าม

๑ บงกคนบรมบาทเบื้อง

พระปิ่นน้อยทวยาศ

แดงพระเกียรติปรากฏ

คุณคงสุริยส่องให้

๑ นบบาทนรนาถไท้

นททศทรงกรรภา

อัครฐซึ่งศึกษา

จงดบไภยโสภเสวรา

๑ ข้าแดงมธุรภัย

ยดเยี่ยงแมบกระวี

เบารณคคมี

เรียมักษัณชัยช้าง

๑ ดำแดงโดยย่อให้

คามณัมบุรจาวรีย

ไครยดอย่าดังกา

แม้ประพาศศิริไค้

บงกช

ยิ่งไท้

โอภาส

โดยย้งแจ้งจวญ

ชนะกา

เกิดเกล้า

ดรรพกิจ

เต็มต้นทุกชา

วาทิ

ดัมสร้าง

ในโดยย้ง

เกียรติได้ถาวร

ศึกษา

ว่าไว้

คำกถาว

ทั้งนี้สวัสดิคุณ

ร่าย กถาณิพนธ์บรรหาร ไส้เมยกาลโดยเหตุ มีเทวศต้ององค์
 ทรงนามกรปรากฏ เฉลิมยศในโดกา เทวพรหมาเทพยเจ้า
 หันเทพยทั่วโดยย้งพรหม สองเสวรมย์ปราโมทย์ มาโนชในทิพยถาน

พินามมาศอมร	ด้วยนิกรบริจา	เป็นคู่ชานคู่ช
นิราศทฤศไทยนิคร	ทรงมหันต์เดชเดช	ประเสริฐศักดิ์พิเศศ
ปางเทวเขตเทพรหม	นิกนิยมประภาษ	จรรจากอาศน์ดัดดา
ตั้งจรมาประดบ	ภพโลกย์พรหมเทวราช	มีพจนาดลัษรหาร
แปลประการบันหา	ถามปฤษณาทนต์	โดยในข้อปฐม
ว่าบุรุษย์สมเด็จยกาม	จะพยายามฉันท	เทพย์ไทยจักรักษ
อังกฤดาหารกิจ	บายภักติศรทศโคต	แต่พรมีศรีคู่สวัสดิ
ถ่ายทุกขตั้งด้วยจรว	ฉินภักติศรทศโคต	จักรชอบกิจในการ
เทพย์อภิมาตบวิรักษ	หนึ่งเมื่อจักนิทรา	ไดยาคด้วยสัตว์
จักสวัสดิ์ฉันท	อีกจักไดยาอาศน์	ราชทวีวรทิวา
นุ่งภูษาเป็นไหน	เทพย์ไทยจักรักษ	เวลากาลอุษาโยค
โหวหารโลกย์สมมุติ	ศิริมนุษย์คังญา	เทพย์จักถือว่าเด็ก
ประเสริฐในโลกา	หนึ่งในเวดากถางวัน	ศิริอันมนุษย์
จักวิสุทธิมณฑ	ไธภณดักษณวิธาส	หนึ่งราชราตรีกาล
จะพิจารณาฉันท	ศิริในมนุษย์	จงวิธชันนาอรรภรศ
โดยดั่งพจน์ดาม์ไธลก	ตัวกับโลกย์โลกา	แม่นวิธชันนามิได้
จักพิชิตมาให	สุดสิ้นสังขาร	ท่านเฮย

๔ โดยพรหมาทราบข้อ

ไม่อาจพิสดาร

เกรงแต่จักนิรา

รอนศุบทพรหมไว้

๕ จักเที่ยวดับเงาะผู้

แกซึ่งอรรณพนา

กำหนดเจ็ดทิวา

จึงจักดำดงขี้

๖ เทวพรหมดัดบัลลว

ดูพินาโดยใน

โดยพรหมคิดเกรงไทย

เที่ยวดับกามเข้ชรวง

๗ นันทิวาต้องได้

บมิกบผู้พิจารณา

รำพึงแต่จักดาญ

พลบค่ำเวลาได้

๘ จึงเข้าดำเนินกันไค

ยามปฐมเวลา

อินทรีสักณา

สถิตย่นนยอคนไม้

ปจนา

ออกได้

ชีวิตาม

ครบถ้วนเจ็ดวาร

ปรีชา

พิน

ถูกถ้าว

เดกให้ตั้งประดงค์

กรรโดย

แห่งห้อง

ตำมรก

แปดร้อยพันหา

หกวาร

กอบแก่

ชนมชีพ

พบไม้สาธา

รูกษา

ถ่วงได้

แม่ตุก

กล่าวถ้อยว่าพรณ

๒. วันพรุกแม่จักได

ฝากข้าวโภชา

๓. มารดาจึงกล่าวถ้อย
พรุกนี้เทวพรหม

๔. จักฆ่าโดยพรหมแท้

จักไดเอามา ฝากนา

๕. เป็นอาหารแห่งเจ้า

อย่าร้อนใจเลย ลูกนา

๖. บุตรตักถนุกถั่วถ้อย
เหตุด้วยอันใด แม่พา

๗. เทวพรหมจักฆ่ามัน

จิตรช้ำกัชา นึกนา

๘. มารดาอุทธีื่อนอรรณ

ว่าใช้การจักแดง

บุตรตักถนุยังคิดแคลง

แม่แม่บอกใช้

๙. แม่เกรงบุตรตั้ง

จึงกล่าววอรรณบัณฑา

ดูจเทวพรหมา

ทวยโดยพรหมาไว้จักแดง

อาหารสิ่งใดใช้

ตบตักถนุหน้อย

ชากกเหวระแต่

ในวาระพรงเข้า

ถามซึ่งมารดาข้อย

โดยพรหมผิดเหตุเห็น

คำแถลง

เหตุให้

จิตรยัง

จักถนุใจตาย

ตั้งวาร์

บอกให้

แดงถนุถนุ

แปลวอรรณบัณฑา

๒

แม่ปั๊กษาแดงถ้อย

กล่าวบันทึกค้อยค้อย

ตุ๊ดตั้นแปดประการ

ร้าย	บันทึกปั๊กษาตมมุตี้	บุรุษเสพยาบาร	ฟังกำหนดห้ามวัน
๑	ห้าคำบันทึก	อัยมมิจุวัระ	อีกวาระตรศังกรานค
	อนึ่งวารอุปราภา	อย่าได้พยต์มาถามคุณ	จักมีสุนทราเด็ก
	ศิริเกิดในตณน	หนึ่งยุบตบันทึก	เสพยาทหากริก
	บ้ายภักตวิคตหนบรพ	จักเพิ่มพูนเกียรติยศ	ปรากฏในโตกา
	ครวับันทึกโดยอรต	ถ่ายทุกขัดักอูจาร	บ้ายมุตทวารปจิมเมศ
	ทวยเทเวศอภิบาล	บันทึกหรัสปรากฏ	กำหนดถิตยา
	จักนิทราไธยาคน	อย่าให้นาฏนาวิ	ดักวันนอนเมืองชวา
	ให้ไธยาซ้ายตณน	หนึ่งนฤนตอย่าให้	ข้ามบาทได้คุดอน
	จักถาวรศิริยศ	เกียรติปรากฏในโตก	ดาวโสดกเบญจบันหาร
	นิปชาการโดยคิจ	จงวินิจจษา	นุ่งทิวาราตวิภาค
	ฟังพิการณอันร่วมกัน	แล้วดักัญชายพก	เคารบหกปฤษณา
	คันทิทราขำระกัฏ	ศิริตักษณอันอยู่	โดยโดยยถาจรกถาวมา
	หนึ่งเวลาถักจกอัน	ศิริอนมมุข	นฤนตเกิด
	กำหนดมอฏกรณ	เอาจวงจันทนฤนต	นฤนตเกิด
	โดยนิยมนมทอบุตร	ตมมุตี้ว่าตวัด	นฤนตเกิด

ยามเวดาราษตรี	ศิริมีปรากฏ	กำหนดแม่น้ำทางค
แต่ในก่อดงบาท	จะได้ยาราษตรี	เขาจารย์ชำระบาท
ทวยเทวราชถึงสถิตย์	สรรพกิจจักวัฒนา	ลาภลาภาศฤงฆาร
อื่กบวิวารเหลือหลาย	ตั้งรับายสมมติ	มั่นบุรุษย์ดีศรี
รักษาศรีในโลกย์	ด้วยอาโรคแปดประการ	เทพย์อภิบาลบริรักษ์
เกิดยศศักดิ์ดามณ	ไฉณดัก্ষณวิลาส	ทาสทาสาทาส
บมีหมื่นประมาณ	หนึ่งมีอาจทวยศ	ศัตรรุคคิตบได้
พันเชิญให้ รั้เหตุ	ด้วยเทวศอภินา	ผู้พิจารณาศรีพิศุทธิ์
ทวยมนุษย์ในโลกา	ไปรักษาศิริศรี	ภาพภินเทวราช
ทำอำนาจมีตา	ให้ยศถาเสื่อมศักดิ์	อื่กนรดัก্ষณศรีว่าดอด
หนึ่งถอยถดดามณ	วิทยามนศพิปลาส	โดยอำนาจเทวศ
เดื่อมสรรพเหตุทุกประการ	คุจบันหารศิริศรี	จิรัฐในโลกา
บุครตฤณาทราบระหัด	ซึ่งนิวัตมารดา	กล่าวพรรณนาแยบเยื้อน
โดยเดชเทวพรหมเอื้อน	เช่นชวราสุนทร	
๕ บุครตฤณไ้ขึ้น		กัษา
จึงกล่าวถาณมารดา		ด้นไซ้
ชนชาติซึ่งรักษา		ศรีศิริ
โมหะกำบังให้		ละเว้นไม่ถือ

● ได้คิดจกคิดเข้า

ศิริจักตรอมกามา

ฤาว่ากันมา

จงแม่บอกอรรถให้

● แม่บอกสักถ้าวถ้อย

ว่ามนุษย์ในโลกย์

รักษาศิริเทพย์ไท

แม้ว่าละเลยดี

◎ ภายหลังจกวิธกิด

ศิริจักถึงตวิรา

เหตุชนจิครพาด

ทวยเทพบดิ่งไซ้

● แม้จกประพดิดอีกนั้น

คัวยอทุกตามประการ

ชำระซึ่งต้นตาน

แล้วประพดิดศิรินี้

ว่า

ถูกนกกิ่งถ้าวถาม

โดยเดชโลกย์ตมมุต

จงพิจารณา

น้ำตามประการณใด

น้ำบุษย์ดั่งกัฎา

รศตวิราเกิดศรี

มารดาไรหักเห

คือน้ำในคตองธาร

อีกวารินะม่งต

อุกนิมิ รัชชา รัชชาราชมนตรี

วิษณุภคิน มนุษย์ได้

จากเพศ

ดกนชอพง

กันโต

นั้น

สิ่งถกิตย ทุนนา

บได้รักษา

รักษา

บได้

โหดเดือน

คังนอยาณ

พึงตำนาน

คัง

ชนชาติ

เทพเจ้ากตัมถึง

ก็ออกบ่อนัดระ

หนึ่งราราอิถิ

พิเศศดำเหต้อหตาย

จักวัฒนาจำเวญ

พังกายยามเอะมา

หัดังราราได้ภาณ

เออวารีกินอาบ

จงตั้งใจปฏิบัติ

ศิริแปลประการ

ในสรีรารชชาติ

ดั่ง^๕นลกเฮย

พังกายระดณจกาย

ดั่งค้ โดยมีปรากฏ

ณนากายพิศุทธิ

โดยยัสระเวญว่าเจ็ค

ได้ภาณนาอันหนึ่ง

อันธอาคมบริศุทธิ

ให้ซึ่มทรามกายา

โดยบัญญัติสัตว์ดัด

ถึงต้นตานบริศุทธิ

อย่าประมาณจำไว้

จักพัตนหายโรคา

กำหนดน้ำแม่น้ำ

เทพย่นมนุษย์รักษา

ประเสริฐอุทกตาม

เดวจึงคังสัตว์ดา

โดยอุคมิวัธิ

คนปรากฏาณใด

คานวัธิอุคมิ

เทพบุตรสิงรักษา

หวังเปนประโยชนใด

๒ บุครเจดยมรรค้อย

ดั่ง^๕นี้คือไป

ถามซึ่งมารการ้อย

ว่า^๑ ว่าน้ำในทุ่งนา

บประสิทธิ์ญาइन

ดำแดงเหตุรารา

แม่บักซึกถั่วไส

เดพยัดังวาศมิต

โดยยัมบังคับถั่วไว้

จักเอามาประกอบ

เหตุณใดมารดา

ใช้มังกดาพิเศศ

อุทกในทุ่งนา

เปนราคัมถกน

เฉพาะจักชอบใช้

โดยระบอบการกิจ

จงพยากรณ์ได้ค้

ในไสยเวทพิธิ

รักษาคันธัญชาติ

ดั่งวินแบบฉบับ

แต่น้ำตามประการ ถูกเฮย

๕ มารควรแสดงเหตุให้

โดยนิยมภาษา

บัดต้องตฤณนา

กล่าวซึ่งปฤษณาแล้ว

๑ โดยยัพพรหมดำเหนียกรู้

ต้องตฤณพรวรณา

ศิริดำหรับโศกา

มนะธิการได้แท้

๑ จากทุม่าลู่ห้อง

โนมโนยินดี

กอยเทวพรหมดี

จรลู่พิมานแล้ว

๑ สายันห์ลู่ริเยศเดียว

เทวพรหมครวโดย

มาลู่โดยยัพพรหมใน

ถามซึ่งบั้นทาถ้อย

๑ โดยยัพพรหมเทวศแก่

แปดประการถาวร

เทวพรหมดโมสว

โดยเทศโดยยัพพรหมถ้วน

บุตรา

แจ่มแจ้ว

แม่ตุก

เสร็จแล้วนิทรา

ภาษา

กล่าวแก่

แปดบท

เทพย์ท้าวครวโดย

โพท์

ผ่องแผ้ว

ถาถาศ

จักแก้มันหา

เหตียมไศล

แซมร้อย

ทิพยอาสน์

แปดข้อดังประสงค์

พยากรณ์

ถักถวน

ชมชื่น

แจ่มแจ้งตำราการ

๑ เสร็จต้องเทวราชอื่น

โดยมะโนพิจารณ์

เทพพรหมกถาบริหาร

จงพิทักษ์ โดทยแด่

๑ มนุษย์ประพฤติกิริแล้ว

ให้เกียรติยศเพียบพูน

อภินรลักษณ์จำรูญ

เสร็จดังเทพพรหมเค้า

๑ โดทยพรหมรับถ้อยเทพ

บริรักษ์ซึ่งโลกา

ไม้มัวหิงษา

ทวยประพฤติกิริแล้ว

๑ แดงเดาศิริสัน

โดยนิยมนังคัม

ลักษณะศิริดำหรับ

แปดประการตั้ง

โองการ

จิตรแก่

ดังโดทย พรหมนา

อย่าได้ควรโดย

นุกด ด้วยนา

เพิ่มเข้า

โอภาส

สู่ห้องเทวถาน

พรหมา

กิจแผ้ว

เบียดเบียด

เทพย์เจ้าบำรุง

เสร็จสรรพ

เท่าก็

ชนชาติ ประพฤติกิเอย

เช่นพร้องดกณด

๑๑ ไปได้ไปเพราะพรัง

จินตกรรมวิมานคุณ

พากย์พจน์บทใดดู

เจริญพิเคราะห์เทียบกันต่าง

๑๒ ปางจุตศักราชได้

เศศถิมดีจำลอง

ชวตจุตศกต้นอง

เจ็ดคำศุกกบักข์ได้

๑๓ ขອງให้ร้ายยัง

เจริญศุขวรรณา

อีกอาณัติพลา

ตบถึงไพมณย์ถ้อย

เพราะเหตุ

เปลี่ยนบ้าง

พิปดาศ

อย่าได้เกรงใจ

พันสอง ร้อยนา

เรื่องได้

ผู้ชนาค

แต่จกัถยถาวร

ยศกา

แหม่นร้อย

ตบบัด

คุจร้างถาวรขอ

คำโคลง

ยอพระเกียรติเจ้ากรุงธนบุรี

๑ นัยส่วนมหาดเล็กเจ้า
เถลิงเรืองราชศรีสวัสดิ์
ถวายต่างบุษปรัตน์
ภุมวารเคื่อนเกล้า

๑ บังคมบทรชั้ไท้
พระปิ่นอยู่ทวยาศ
ขอแสดงนิพนธ์พจน์
ไว้พระเกียรติทอหมัด

๑ บุญพระภูวนารถเกล้า
ทรงฤทธิ์เดโชชาญ
พระศกวิทยาญาณ
ทรงสมาริบัญญัติ

๑ เสดมองค์หริวัณษเรือง
ละดั่งพาหนครุฑ
ฤาจรจากกษัตริย์
เนื้อหน่อพุทธพงศ์กล้า

จอมกษัตริย์

กราบเกล้า

มาดย์มาก

สืบชั้นเถาะศรี

ทรงทศ ธรรมนา

ยอดฟ้า

เจดิมบาท พระเชย

โลกย์เลื่องกานูญ

จักรพาพ

เชียวพัน

ขย่นยอด ชนแฮ

แหด่งเหล่าฤาเสมอ

รงค์รุ

ดู่กล้า

มาทวี่ป นีเส

ก่อสร้างโพธิญาณ

๑ พระตรีภูวนาประเทศด้วย

เห็นทุกขเมทนัยตัด

ยถาศักดิ์พระพุทฺธพต

หวังช่วยเชิดชูปถำ

๑ จึ่งยกพยุหยาตรา

จรจากจันทรมุขสถาน

สถิตยธรมุขราญ

หวังดำรงค์มบูรณให้

● ฝูงทวยราชภูรทั้ง

มาพึงบารมีมา

ภักดีอยู่ถนอมบา

บาทพระเปนมกุฏย้อม

๑ พระกรุณาพาเลี้ยง

ทั่วทิศทิศาน

โดยมีวิทยาคน

เค็มแค้นเค็มชานาถย้อม

● แม่ พระจักรพรรดิเจ้า

ไปเสด็จสู่ชนสถาน

หมั่นรากรจะตาญ

เพื่อภูคานารัก

นรชน

แต่ชั่ว

โรยร่อย

ปลุกให้คงเชนม

กันดาร ชดนา

ท่านไท

อริราช

เทพธำรงตุต

พสุธา

มากพร้อม

ทูกราช

โถกยให้ คั่นเชนม

พดพด

ขึ้นพร้อม

ชยนิยง

ยกขึ้นควรถาน

จักรพาพ

ที่นี้

ถาพี

ก่อนต้นตุตหา

๑ พระมามอบชีพช้อน

อวยโภชนาทานอุทิศ

อเนกบริจาคนิย

รณศัหวาดไหวไหว

๑ พระคุณเอนกเถา

ยฤหม่นรชนช

ทรงธรรมิกราชครู

เปนมกุฏแก่นไท

๑ จึงแข่งถานที่คัง

ให้สถิตยถาวรไป

กตปาวสานใน

รณบิทรบีนเกล้า

๑ เมืองเก่าครุฑด้วย

พวงผ่านลักไหมหัน

กองกอบทราศพลรพ

ครนพระมาตถิตยพน

๑ ภูมิตถานที่สถิตยไท

พ่างพิศณเขาวชานาญ

ราชวังมุนพิมาน

เวอนรัตนชัยชวากว้าง

ชีพิทร

ทั่วไค

ต้นองดำค นานา

เร็ดชัชมผล

ด่ยมกุ

ชีพยไค

คราโดกย

ทั่วท้าวฤาเสมอ

ภูมึไชย

คราบเท่า

รณศ

คริสร้างเวียงตถาน

ระนามวัน

แหกชั้น

เนียรชีพ

กตบแผ้วผ่องไค

ไชยตถาน

เตกตร้าง

มุดเกิด มีนา

เพ้นบัพณภูวดด

๑ มีฉนวนขนานน้ำพวง
 เปนที่ถานส้มแดง
 โรงทองพระถานแดง
 โรงพระอาภรณ์ช้าง
 ๑ โรงธรรมพยุภูงไฉ
 โรงอิศวคเสนทรา
 โรงธรรมพิพากษา
 โรงพระโสดกแผ้ว
 ๑ พระคลังทวาทศถ้วน
 สมบัติเหมื่อยมามี
 ศาตามาศย์มนตรี
 ทิมกระท่อมพลด้อม
 ๑ บัอมค่ายกเขื่อนชั้น
 ในนอกวงเจียงสถาน
 หอรับวิไชยชาญ
 สมธรรมพายุไฉ
 ๑ คุคจุเชอเทพแท้
 ฤาภิศณุกรมปลัด
 ถ่อมถวายพระบรมศัพท์
 เดอวิโดยงามหัตถ์

ชนัคแพ
 ถ่อฟ้า
 คุถ่ง่าน พระเยย
 รั้าฎาฎาถึง
 ศาตรา
 เพริศแพรว
 คุค็ราย ฎุรเย
 โรคให้มลายหาย
 โรคี
 มากพร้อม
 เติร์ยมเฒ่า
 ระเบววังใน
 ปราการ
 ทำนไต้
 เวียงรอบ
 ฝัดบ่เบื่องบทกั
 นฤมิตร
 จากฟ้า
 ทรงเคช
 เด็กถ้ำบุญต่นอง

๑ มีกษัตริณิศแก้ว

รยว่าอินทรชดยง

มีดินงพชาติพงษ์

มีมุนนตรีไต้

๑ มีอัครเศฝ่ายซ้าย

หม่พระรัตนมองค์

ย้อมเผ่าชาติพงษ์

โลกย์แดงดมรมัน

● แด่ดองค์ทรงภากย์เพียง

ฤว่าจันทรแจ่มจรัส

วิมตมุนษมุนัน

ศุภกตษณวิโดยไต้

๑ มาทุดถนอมมาทไต้

ศุภุการาราย

ถิอมจันทรพิมดมหา

จันทรเฉกคอมภพหัตถ์

๑ มีนรนาวิกเรือ

วรรูปสุนทรารำ

ชเนติมราชทานบำ

เพนที่ศุขเชษมชว้อง

เดวครวญษ์

สู่ไต้

ชัตยฮาคน

ฟากฟ้าฤาเดมอ

ขวามจ

อ่อนพริ้ม

เมืองออก

ถ่มถ่มเททรวง

พิมพดวรงค์ แดฤา

สู่ไต้

ฉายนิค ฌมนา

เถื่อนฟ้ามาคิน

ขจรขจาย

เรือฟ้า

หมดเมฆ

เดศีถวันคควรม

รมาชำ

เรือยว้อง

เรอราช

พริ้นพริ้มเพราไต้

๑ มโหรีชี น่าน้ำมัน

เป็นถิ่นญบดินทรยัน

ตั้งอัครเทวินทร์

เหมือนจะล่อกล้ำ

๑ เจ้าหยดดีคำท่าน

นักพฤษดิ์พระสนมนาม

เฉลิมฉลองพระโอรสตาม

ชาวขแมร์แดนถวัลย์

๑ ฝ่ายหมู่ขุนมาตย์เจ้า

ชาญกิจชาญณรงค์ชาญ

สมุหคณาโหมหาญ

นายก ๆ พจน์ถวัลย์

๑ จักสุดมรณะเดชะถวัลย์

หกเหล่าอาสาสนาม

แปดตำรวจจรจเร็ดตาม

มหาดเล็กชาววังแพรว

๑ นักองรามนเรศมนัน

เป็นปิ่นกำพูชา

นักฟ้าทตมหา

มาพึ่งบวรชัชชัย

พินอินทร์

ยี่วถ้ำ

ขับก่อ ถนอมนา

แซกช้านำเขม

สง่างาม

สี่ถวัลย์

กิจราช

ถวัลย์มรณวงศ์

บริบาล

เดชะถวัลย์

หาญยิ่ง

ถวัลย์ชบวรความ

ถวัลย์นาม

แก้วนแก้ว

กมลราช

พริ้งพริ้วมรณวงศ์

ราม

ไฉนน้อย

อุปราช เขมรแฮ

ขึ้นเผ่าบริบาล

๑ แสงสว่างรเทศทั้ง
 จันผ่องถันดา
 ดาวมอญย่อนถนอม
 พระกรณเห็นอเกล้า
 ๑ ถ้วนหม่นพยุหัยศหัยม
 ทุกหมวดทุกกระทรวงทรง
 คุณคุณวิวิธยาก
 ย่อมชนะนคราเมือง

● พดหาญ ๆ มหิทธิห้าว
 ไชยสิทธิ์ฤทธาครอง
 ปราบแผ่ราชวัตรวงษ์
 พระเกียรติยศได้

๑ พระเดชานุภาพัน
 ควรแก่เศวตฉัตรรัตน
 เบนหลัดโลกดุมคัต
 ด้วยบพารน้ำดำ

๑ ใครอาจหาถมคัง
 พ่ายพระภุชงค์พล
 ปราบดาภิเศกบน
 ถมบักด้นบรรณค้ำ

มลาย
 คาชเฝ้า
 วนบาท พระนา
 กม่อมเลี้ยงควรถาน
 ยืนรงค์
 ฤทธิเรือง
 ทนตำตร
 คำได้ฤาเสมอ
 รณรงค์
 คอไท
 อภิราช
 ท่วมฟ้าดินแต่ท่อน
 พงษ์กษัตริย์
 เรือฟ้า
 ใจโลกย์
 กว้างด้ากดับแสง
 คัญฉาย ได้ฤา
 ทิวท้าว
 กัทธบิฐ บัวเฮ
 แด่นฟ้ามาปาน

๑ ใครที่โมหมัดใหม่

รยว่าเวรตามปกติ

ที่แข่งแข่งอิทธิฤทธิ์

ขอมร่ายนบด้วย

๒ ปางเมืองนครราชคฤ

ก่อก่อกการยุทธ์

พระยกพยุหุท

น้อยโทษเลื่องใหญ่ต่าง

๓ ปางปากดัมพรเจ้า

แจ้งพระยศเดชา

ทรงศักดิ์คือหงกา

ยังไม่ยอมประนคเจ้า

๔ ยกพยุหยาตรเยื้อง

คิงพระกฤษณคุรี

พลหาญเห็นหิทธิมี

ทดวงด่ดวงเขครนครปลัน

๕ เจ้าปากดัมพรนั้น

ไปตถิกยเทพาพา

หันเข้าฟังตนา

ทพราชวิมบรร

แต่ที่อนฤทธี

รัชสมัย

ภูวนารก

เป็นเกล้าฯธณี

คัณพทุษ

คึกคักร้าง

ราญราบ

ชีพต้นตัญหาย

นครา

เป็นเกล้า

เกกเก่ง อยู่เ

ดูเง้อมบทมาลัย

บทศรี

โตกยัดัน

ฤทธิภาพ

ไฉ่ด้อยทลยไป

อปภา ไชยเฮย

พวคแพ

ทมิเดา

แรกม้วยเมืองทลาย

● จิ้งยกอพยพเข้า
พญาแรกเกรงบารมี
มากวายนับบุรี
พระประธานอภัยให้

● ปางสดวงคบุเรศร้าย
พุทธบุตรระพุทธกิจ
ทุกัดทุกริดอิจ
เดด็จปราบดัดควาปแผ้ว

● แด้วถลองพุทธธาตุแท้
สมณบวรพริศ
พระอวยชนอุทิศ
มีมโหรีศัพย์

● เมืองไชยที่ร่วมร้าย
พ่ายพระเดชคุณปาง
กตบ้น้อมศโรคมางค์
มาภักดิ์เป็นทหารด้วย

● ปางปาดลับุตรทั้ง
นครราชเดมาหมาย
ก้าแต่หน้ทหารกลาง
ก้ามมีไชยก้าว

คานี
ส่งให้
มาดยมิ่ง เมืองนา
กตบ้เลี้ยงเป็นเฉลิม

แวงผด
ก่อกัดัว
ฉาวราช
พอกพันดำคณา

สุวัค
ไชน้อย
ทานทัว
ขึ้นร้อยชนเชชม

เวียงสดวงค์
ปิ่นม้วย
มาเดา

อยู่ไต่ปากทบงษ์
เวียงสดวงค์
ปิ่นหล้า

หมวดหนึ่ง กัด
คักเลี้ยงนตยแผยง

๑ พระเห็นพดพระหัว

เกรงราชฎระดาญ

จึงเด็จจกัการ

หวังปราบหวังกรณด้วย

๑ กรณดับเตจร้ายทั่ว

หม่นมาคยเปรมปรีดี

บำเหน็จพระภูทก

ทพยของโกปให้

๑ ทหารเอกพระมอหม่น

คามทิดวิโทเด็ก

ชานนามย้อมอดิเรก

ทั้งราชนิกลไ้

๑ เจ้าคารานเรศเรือง

ทรงพระกรุณาปลง

ครองปาดลับุตรทรง

คั้งพระหญไทยไ้

๑ เจ้าพญาอุชิตเชื้อ

ครองพิณโลกา

เจ้าพญาพิไชยรา

ครองธรรคโลกแก้ว

เหลื่อหาญ

ชีพม้วย

ณรงค์วัด รั้งบ่

คั้ง^๕ทงกิด

ชรณ

ทั่วไ้

ทุกเมื่อ

ทุกเลี้ยวโดยหวัง

เมืองเอก

ส่งให้

ตำแหน่ง มีนา

เล็กดังตามขบวร

รวินษ์

โปรดให้

ชรณค

ท่านคั้งตามสถาน

อาดา

เพริศแพรว

ชาชื่อ ภาเย

ผ่องน้ำใจกิด

๑ เจ้าพญาอนุรักษเรือง

ครองนครสุวรรณภูมิ

เทศ์จะประมาณสุด

เจ้าพญาสุวรรณภักดี

๒ บำเหน็จตำแหน่งน้อย

พระโอรสประทานสดาน

ในพญาพระหหลวงทหา

เมืองเอกโทศรีให้

๓ ประมวณนครเศกวัน

หน่ายได้หน้อมมา

ร้อยสี่บุรีสถาน

พระมอมนาคย์ไปตั้ง

๔ นานาประเทศขึ้น

เป็นที่ทุกทางถวาย

หิรัญรัตนทองพราย

ทำพญาไทรใช้

๕ ตานันนครเศกเจ้า

ส่งสุวรรณบุษปมา

น้อมถวายบันนอยุทธยา

กัถวิภักดีเจ้า

ณรงค์รุก

ผาดแผ้ว

คิร่า ถึงญา

โปรดให้เมืองสุวรรณ

พอประมาณ กิต

ที่ได้

ในนอก

ครอบเลี้ยงประชาชน

ยุททยา

ทวนทั้ง

พรทิว สถานแฮ

แต่งไว้เป็นเฉลิม

ยังหลาย

ดอกไม้

สรรพส่ง มานา

มอมนเกล้าสุดดี

นครา

กราบเกล้า

ภวนารก

ตั้งเจอมบทมุด

● กรุงศรีวัดตมกเจ้า

ตั้งพระสุพรรณภูมิ
น้อมถวายบุษปรีติ
มาพึ่งบารมีคือน

๑ ท้าวทวันนักรเศื่อน

ตั้งสุวรรณมาตย์เจ้า
มาถวายบทบวร
ถวญญูทักเส้า

● พระเคียวบุญตาเถียง

เป็นนิครมาต
เป็นเจ้าแตรครุส่อน
เป็นคชทกถันหน้า

● เป็นที่พำนักถัน

เป็นที่กรุณาคน
เป็นที่ตั้งสัตว์คต
เป็นทวีปย์บุณให้

๑ พระยดพดหนักหนั้น

รยายกันคิรมา
เทียมสัตว์บรูตถ
มโหศพกรบตั้งถ้าง

กรุงกษัตริย์

บอกร้อน
นมาศ มานา
คัตรายรอนเจิญ

ผนมกร

จรดเกล้า

วรราช

นอมน้อมสัคดิ์

ประชากร

ทิวถ้ำ

ตั้งโลกย์

นิกรทั้งชายหญิง

นรชน

ยากไร้

เมืองโมกข์

ถ้วนหน้าเนื่องเขม

พสุธา

ใหม่สร้าง

พรทิว สถานเฮย

หลากเหตุ้งงานอุตอง

๖. แล้วให้ปดองดำครกวัน

• ตำรข ๗ ตำรผ่น

• น้ำทวนค่อทวนแทน

• มีวักคุดคักกระมีน้ำ

๑. พด้าหญเป็นคู้เข้า

โหมฮักคฤกโครมทยาน

เคยหักอวิราน

นี้สิริค่อวู้

๑. เสโดค่อโดให้เลี้ยว

พดคาบค่อมมือเถกของ

ค่างมีฤทธิแรงเรอง

โถมพาดดำคราหญ

๑. คาบค่างคิ่งโตดคั้น

แซกกระบี่คำแห่งแซง

กระบี่ค่อกระบี่แทง

ทวนค่อทวนคิ่นคิ่น

ขบวนหาญ

แกว่นกถ้ำ

แทงร้อ ร้าแซ

วิ่งม้าพนันเร็ว

ผชันหาญ

รู้คู้

เร็วรวด

ไปแพก้อเตมอ

ปดองเซอง

ค่อคู้

ถูยั้ง ขยั้นแซ

ผัดเหตั้นเปนเฉติม

จบันแรง

แข่งเหตั้น

พันฟาด กันนา

ตึดักขยัน

๑ พดง้าวกวัดง้าวว่า

พิภพแดศวรรฆาม

หมื่นตบองค้อตบองตาม

เหล็กก็เหล็กนิไม้

๑ ต้องมือพดทอกหง้าม

หอกกบั้งมังฆาตม์เจน

หอกคู่ตะดะคู่เกน

คู่กฤษฤทธิปองบ้อง

๑ ต่อดันฮาวุธัน

มวญห่มัดจัตมจัญมือ

มวญหญิงยังหญิงญา

เคี่ยนคาคคู่ถันคน

๑ มวญเคียก็ค้อเคีย

เหมือนเต่ากับกบกัด

พั้งเห็นพั้งอุปติ

ด้นฤทธิ์แรงโรยคร้าน

๑ เสรีจการสยามโภชให้

ท่วนทุกคนครัน ๆ

ตามวันบวิจาคบัน

ดรวพถึงดรวให้

งอนงาม

พวันได้

ชบวนได้ กัณหา

ค้อไม้กตางต้นาม

หอกเซน

จ้อจ้อง

กะคู่ กัณหา

บัตเหตั้นหลายกต

ชบวนถ้อ

หมัดหมัน

ชายเปรียบ เสมอแะ

แะ'เลกเบื่องชบวนชาย

คุมรัตน

แก่งจ้าน

บังเกิด มีแะ

ชอดหน้าตาหมอง

รางวัล

แต่ได้

ทานทัว ชนนา

ทัวแท้ไทยทาน

๑ พระทานผู้ได้ยอม

ยอมแก่กุศลคุณ

เป็นเนื่องนิยตุน

พระจะศุขสวัสดิ์ได้

๑ จะภโยภาพด้วย

ตราบริศโพธิญาณตน

จะเรื่องเกียรติพิศาด

ด้วยมพบารมีแก้

๑ ขอพรพระพุทธเรือง

จงแผ่พระเดช

ตราบริศโพธิญาณตน

คิดได้บุญจันท์เข้า

๑ ขอพรธรรมเจ้าช่วย

แปดหมื่นธรรมจันท์

พระไตรปิฎกพัน

ให้พระปัญญา

๑ ขอพรพุทธบรมผู้

เรอที่สุคติทรง

ให้พระบริบาล

ให้ลดหล่นโลกแห่งถ้วน

ทำบุญ

ส่งให้

ทรงธรรม เจริญนา

ยึดแท้ตามผล

ปรีชาญาณ

บาปแก้

สุดโดย

เลิศล้ำคนใด

ศัพท์พรณ

เป็นแก้

ตราโดย

สูงห้องนฤพาน

ธรรมธรรม

ของ

สิ่งสูง พระนา

ศรีธรรมถาวร

พุทธพงษ์

ถ่องถ้วน

ธรรมะ ยินนา

สัพพัญญู

๑๑ ขอพรอมรเมศเจ้า

ทรงอาศน์อุศุภแดน

เชิญช่วยบพิภรเด่น

แดงทิพไฉนมากดำ

๑๒ ขอพรทวิภักษ์เรือง

ภูฤฤทธิจิงฤทธิมา

ปรามมารหม้บัจจา

ให้ประสิทธิ์ไชยให้

๑๓ ขอพรกมลธำท้าว

ให้พระสรวิรายคง

พระชนมย์ดียวคง

ให้อัมภรณณ์เฝ้า

๑๔ ขอพรเทวราชไท้

นำเสวตรบุญขจรจรัส

ให้ครบทศดาราธรรม

เป็นขำนิภาให้

๑๕ ขอพรพลาหกไท้

ให้ตกตามรอยยุคล

อย่าให้ผิดครุฑจุ

ให้ราชภูธรอยู่ช้อง

อมรแมน

ฟากฟ้า

สามารถ

แห่งถ้วนชวนเห็น

จักรา ฤๅเยย

แก่ไท้

มิตรราช

คึกคึกสนับแต่ยง

ทรงหงษ์

อย่าเค็ร่า

พันชว

นับร้อยพันทวี

เทวกรรม

คู่ไท้

มาสู่ พระนา

ขึ้นท้าวชมเชยม

เทวบุตร

คิต้อง

เดือนแดด

แซ่ช้องเย็นเชยม

๑ ขอพรเทวทำนท้าว
ภาพักว้าเพยพา

ขอพรพระคงคา
อย่ามากอย่าน้อยให้

๑ ขอพรยมเรศเรือง
เชือกพิไนยนา
ช่วยจัดหมู่โจรธา
ให้วันพระนครขึ้น

๑ ขรพรจุโลกยท้าว
นาช่วยบวรวิภังสถาน
อย่าให้ด้คว่ำบาปพาด
ส่ถาวรวัฒน์ให้

๑ ดั้นต้นทรพจน์ชา
ยังชาติ มดความแฝง
หากมีภักดีแต่ง
ควรมิควรค่าอ้าง

๑ กิดด้วยสุจริตด้วย
คุณพระปกกระหม่อมฯ
หาสิ่งจะสนองภ
จึงแต่งตามขบวนต้อง

วาทา

ขึ้นไท้

กแสงสมุทร

โกชนันหมองาม

วโรตมา พยพะเช

วูรุษ

นัรราช

กวาดร้ายชขายเชิญ

บริบาล

ท่านไท้

เวียงราช

ปิ่นเกล้าภูตเชชม

ชขายแจ้ง

อยู่บ้าง

โดยเดช

ผิดเพี้ยนอภัยขอ

กตัญญู

ขึ้นชวรวง

ชรสัด ต้นองนา

เรื่องไว้เป็นเฉลิม

๑ หวังให้บุตรเบื่อง
 ให้ปรากฏเกียรติยศ
 ไปยลแต่สดับพจน์
 ก็จະสำเร็จการเข้า

๒ จะแถลงภาคยวากยทั้ง
 ถิตติกาพยวิสูตร
 เพลงยาวก็จเลอคน
 เรื่องสี่ใหญ่โคตมคถ้อง

อนาคค
 ปั้นเกล้า
 ราวเรื่อง สิบองนา
 คำขั้ขมผล
 ขบวนฉันท
 ข่ายพร้อง
 โดงถอก ตีนา
 ชอบถ้อยขบวนความ

